

Ενοχος ο καπιταλισμός για το νέο κύμα πείνας

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ Η ΕΛΠΙΔΑ

Αντιδασική έφοδος ξεσαλωμένων δασολόγων, μετά την εγκύριο Μπασιάκου

Πρέπει να καταργηθεί ο δασοκτόνος νόμος

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Στις 7 Μάρτιο το εφετείο για την υπόθεση ΕΛΑ
Χρήστος Τσιγαρίδας

«Θα υπερασπιστώ τις επιλογές μου, θα αναδείξω το πολιτικό περιεχόμενο της υπόθεσης, θα βοηθήσω, όπως και στις δύο προηγούμενες δίκες, να καταρριφθεί το κατηγορητήριο σε βάρος των άλλων κατηγορουμένων, καθώς και οι σκοπιμότητες που αυτό εξυπηρετεί»

[ΣΕΛΙΔΑ 15](#)

Εθνικισμός και βιασμός της Ιστορίας

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Το μαχαίρι έφτασε στο κόκαλο, αλλά το κόκαλο δεν ήταν εκεί

Ντόπες παραμυθιάσματος

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

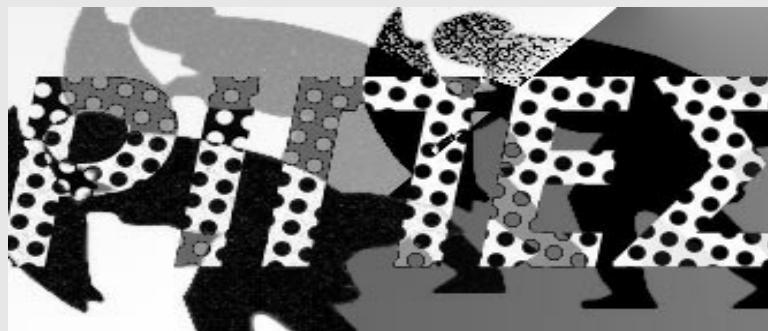
Φακελάκηδες και κυβέρνηση από τη μια, γιατροί με φιλότιμο και ευαισθησία από την άλλη

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/4: Ημέρα φιλελληνισμού, Κούβα: Ημέρα νίκης Κόλπου Χίρον (1961), Σιέρα Λεόνε: Ημέρα δημοκρατίας (1971), Βενεζουέλα: Ημέρα Ινδιάνων 19/4/2005: Εκλέγεται πάπας ο Γερμανός καρδινάλιος Γιόζεφ Ράτσιγκερ (Βενεδίκτος ΙΣΤ') 19/4/1971: Εκτόξευση πρώτου διαστημικού σταθμού (Σαλιούτ 1) 19/4/1972: Ανατίναξη προτομής Μεταξά στη Νίκαια (ΑΑΑ) 19/4/1948: O Chiang Kai-shēk πρόεδρος εθνικιστικής Κίνας 20/4: Ημέρα Τόπου, ευαλιθηποποίησης για το θόρυβο 20/4/1889: Γέννηση Χίτλερ 20/4/1914: Συνθηκολόγηση Τσολάκογλου με Γερμανούς 20/4/1945: Εισόδος Κόκκινου Στρατού στο Βερολίνο 20/4/1962: Αιματρέζ αντικυβερνητικές διαδηλώσεις (Αθήνα) 20/4/1973: Βόμβες σε τράπεζα και έξω από σπίτι Κ. Τσίτουρα (πρόεδρος χουντικής "Ενώσεως Νέων Επιστημόνων") 20/4/1998: Διάλυση RAF μετά 28 χρόνια 21/4/1976: Εκρήξη σε υποκατάστημα Citibank (Δροσοπούλου) 21/4/1979: Βόμβα στην αντιπροσωπεία Lacoste 21/4/1923: Ανακήρυξη εθνικής γιορτής της 21/4 (ιδρυση Ρώμης), κατάργηση αργίας πρωτομαγιάς (Μουσολίνι) 21/4/1963: Πρώτη μαραθώνια πορεία ειρήνης, σύλληψη Μίκη Θεοδωράκη, κακοποίηση Γρηγόρη Λαμπτράκη 21/4/1967: Πραξικόπημα Παπαδόπουλου, πάνω από 6.500 συλλήψεις 21/4/1972: Καθιστική διαμαρτυρία 100 φοιτητών, 11 συλλήψεις (Προπολαια) 21/4/1969: Γιορτή διετίας δικτατορίας, παρατεταμένο γιουχάισμα Παπαδόπουλου από μαθητές 21/4/1967: Μερία Καλαβρού και (δεκαπεντάχρονος) Βασιλης Πεολής, οι πρώτοι νεκροί χούντας 21/4/1973: Φοιτητική διαδηλωση (Αθήνα), έκρηξη βόμβας (Κόλωναίκα, σοβαρός τραυματισμός περαστικού Μ. Ορφανούδη) 21/4/1977: Εμπρηστικές βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα βροεισμερικάνων (Θεσσαλονίκη) 21/4/1821: Υψηλη σημαίας επανάστασης (Αθήνα) 21/4/1967: H Svetlana Alliluyeva καταφεύγει στη Νέα Υόρκη 22/4: Ημέρα γης 22/4/1837: Ιδρυση πανεπιστήμου Αθήνας 22/4/1870: Γέννηση Vladimir Ilich Ulyanov (Lenin) 22/4/1915: Πρώτη χρήση χημικών σε μάχη (Υπτρ) – Γερμανοί εκτοξεύουν χλώριο σκοτώνοντας 5.000 γάλλους στρατιώτες 22/4/1986: Αιματρή επιδρομή ΕΠΕΝΙΤΩΝ (υπό Μάκι Βοριδή) στη Νομική Αθήνας, εννιά τραυματίες 22/4/1979: Βόμβες στην εισαγγελία ανηλίκων Αθήνας, σε φασιστικό βιβλιοπωλείο (Ιπποκράτους) και στο αυτοκίνητο συνταγματάρχη-συνεργάτη χούντας (Καλαμάτα) 23/4: Ημέρα βιβλίου, πτυνηματικών δικαιωμάτων, μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Τουρκία: Γιορτή νεολαίας, Καταλωνία: εθνική γιορτή 23/4/1998: Θάνατος Κωνσταντίνου Καραμανή 23/4/1928: Γέννηση Λεωνίδα Χρηστάκη 23/4/2007: Θάνατος Μπόρις Γιελτσίν (76 χρ) 23/4/1993: Η Ερυθρά Βιρτζίνια απόσχιση από Αιθιοπία 24/4: Ημέρα κατά περιφαστόζων, μνήμης γενοκτονίας Αρμενίων (1915) 24/4/1981: Βόμβες στις αντιπροσωπείες Siemens και AEG 24/4/1184 π.Χ.: Κατάληψη Τροίας (δυύρειος ήπιτος) 25/4: Ημέρα κατά ελονοσίας Αφρικής, Πορτογαλία: Ημέρα επανάστασης (1974) 25/4/1967: Δολοφονία Παναγιώτη Ελλήνη (ιππόδρομος Φαλήρου) 25/4/1994: Θάνατος Γεώργιου Γεννηματά (55 χρ).

● Αλί, Σου-Λι και τρισαλί ●●● Πού καταντήσαμε ως έδνος, σύντροφοι; ●●● Να εμφανίζονται οι αρσιβαρίστες μας στην TV με μωσαϊκό στη μάπα! ●●● Οπως οι επώνυμοι εγκληματίες, όταν συλλαμβάνονται ●●● (διότι οι άλλοι, οι... κοινοί εγκληματίες, τύπου 17N και ΕΛΑ, εμφανίζονταν χωρίς μωσαϊκό ●●● κι είχες τον Κουφοντίνα να βαδίζει καμαρωτός-καμαρωτός, με ψηλά το κεφάλι και προτεταμένο το στήδος) ●●● Εν πάσῃ περιπτώσει, κλείνων την παρένθεση κι επανέρχομαι στα καμάρια μας που εμφανίζονται με μωσαϊκό στη μάπα, λες και είναι έτοιμα για τον Κορυδαλλό ●●● Αυτοί που για να βγάλεις φωτογραφία μαζί τους πλήρωνες όσο-όσο ●●● Εκτός αν ήσουν πολιτικός ή δεσπότης, που σου ερχόταν τζάμπα ●●● Πού πήγαν, ωρέ συνέληνες, οι Ατλαντες που σήκωναν την Ελλάδα στις σιβαρές τους πλάτες; ●●● (Ποια Ελλάδα, λέω, τον κόσμο ολάκερο σήκωναν) ●●● Ενα σχιστομάτικο τουσούλι, ονόματι Σου-Λι, είχε το μυαλό στο μανό που στέγνωνε στο νύχι, αντί να το

χει στο εμπόρευμα ●●● Να το αποτέλεσμα της πολιτικής του Τενγκ-Χαιός-Πινγκ ●●● Οσο ο πρόεδρος Μάσι τις είχε με την παραδοσιακή κινέζικη φορεσιά και χωρίς καπιταλιστικά φτιασιδώματα, δεν υπήρχε περίπτωση να κάνουν τέτοιο λάδιος ●●● Ενώ τώρα έχουν το μυαλό στο μαλλί, το νύχι και το μίνι και στέλνουν δαμαλίνη αντί για αγγή βιταμίνη ●●● Τώρα που το σκέφτομαι, λέτε να πήρε και ο δάμαλος τίποτα ληγμένα και πάχυνε έτσι; ●●● Διότι τον Μπαΐρακτάρη τον έκοψε μετά το γνωστό επεισόδιο ●●● Ενώ ο Γιωργάκης είναι σίγουρα καθαρός, δε

βλέπετε στιλάκι; ●●● Υπάρχει, βέβαια, και η άποψη ότι ο δάμαλος φουσκώνει από εδινική υπερηφάνεια μετά το βέτο, ενώ το Γιωργάκη τον έχει φάει το γνωστό μαράζι ●●● Επιστρέφων και πάλι στο δέμα μας, σημειώνω ότι όλα κρίθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80 ●●● Διότι, αν τότε κέρδιζε η συμμορία των τεσσάρων και όχι ο τριπλαμος Τενγκ, δε δια μας δούλευε σήμερα ψιλό γαζί τη κάθε Τσου-Λι ●●● Θα ψωνίζαμε από την αμερικανική αγορά και διότι και εδώ ισχύει ότι για τα ερκοντίσιον ●●● Παίρνεις αμερικανικό, έχεις το κεφάλι σου ίσυχο ●●● Το είπε ο Ιωαννίδης το είπε κι ο Πυρροδήμας ●●● Πιστέψτε, άπιστοι ●●● Το ακούσαμε και το μεταφέρουμε ●●● Αν ευδοδοί η προσπάθεια Σκανδαλίδη, πώς δια ονομάζεται το συμμαχικό σχήμα ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ; ●●● ΠΑΡΙΖΑ ●●● Ωχ, βλέπω τον Υφαντή να μιμείται τον Βγενόπουλο ●●● Ο Πάπιας, πάντως, είναι τεράστιος στις προβλέψεις ●●● Με ενόραση είχε προβλέψει ότι ο γιαύρος δια πάρει πρωτάθλημα στα χαρτιά ●●● Στα γήπεδα άλλος το πήρε, βέβαια, αλλά ο Πάπιας είναι δεσμικός και δεν ασχολείται με την ουσία ●

◆ Μεγάλος και πάλι ο έρωτας του συγκροτήματος Λαμπτράκη για το ΠΑΣΟΚ. Χολή και χαιρεκακία για τον ΣΥΡΙΖΑ. Διαβάζοντας την παρουσίαση του κατά παραγγελία γκάλοπ της «Κάπτη Ρισέρτς» στο κυριακάτικο «Βήμα» καταλάβαινες αμέσως ότι οι συμφωνίες στο παρασκήνιο δεν ψήφιζαν αλλά έχουν ήδη κλειστεί. Γρήγορα κέρδισε τους πόντους ο ΣΥΡΙΖΑ, με αργότερο ρυθμό θα τους χάσει, αλλά πάντως θα τους χάσει. Εκείνος, όμως, που καταβαραθρώνεται είναι ο Τσίπρας. Συν 15 πόντους σε δημοφιλία ο Γιωργάκης, πλην 17 ο Αλέξης. Νωρίς-νωρίς ξεφτίζει το εναλλακτικό λάιφ σταύλο.

◆ Ομιλητές οι Κ. Καραμανής, Γ. Παπαδρέου, Α. Αλαβάνος, Κ. Μητσοτάκης, Κ. Σημίτης, Κ. Στεφανόπουλος, Γ. Βασιλείου.

Το καθιερωμένο 15ήμερο διάλειμμα της άθετης «Κόντρα» στη διάρκεια του χριστιανικού Πάσχα θα τηρηθεί και φέτος. Ελόχιστη «αποζημίωση» το σημερινό 20σελιδο και επιστροφή το Σάββατο 10 Μάρτιου.

Σύμπασα η αστική πολιτική τίμησε τον Λεωνίδα Κύρκο. Ευτυχώς γι' αυτόν ο Χ. Φλωράκης έχει πεθάνει κι έτοι μετάνονται οι εργαζόμενοι προσβεβλημένοι από τα άστρα λέγονται για τ' αφεντικά τους. Οι ίδιοι, άλλωστε, λένε περισσότερα, άλλο αν δεν έχουν δημόσιο βήμα, άλλο αν ο φόρος της απόλυτης κρατάει τα στόματα κλειστά.

◆ Αφού έγινε γνωστός ως blogger και έχτισε το προφίλ ενός αντικομφορμιστή δημοσιολόγου, έκρινε ότι το brand name «Πιτσιρίκος» μπορεί να αποτελέσει καλό διαβατήριο για καριέρα στα media (που δίνουν και λεφτά). Με το περιεχόμενο των εκπομπών του από το ραδιόφωνο του

στείτε θράσος. Πέρασε τους εργαζόμενους για φιλάθλους του Παναθηναϊκού. Δεν μοιράζονται τα κέρδη για να αισθάνονται οι εργαζόμενοι προσβεβλημένοι από τα άστρα λέγονται για τ' αφεντικά τους. Οι ίδιοι, αλλωστε, λένε περισσότερα, άλλο αν δεν έχουν δημόσιο βήμα, άλλο αν ο φόρος της απόλυτης κρατάει τα στόματα κλειστά.

◆ Γράφει ο Βγενόπουλος στην ολοσέλιδη πληρωμένη καταχώριση της MIG στις εφημερίδες: «Η αποκατάσταση της τιμής και της αξιοπρέπειας της MIG και των 52.000 εργαζομένων μας είναι υπεράνω οποιασδήποτε επιχειρηματικής σκοπιμότητας». Φαντα-

σκαϊ δε θ' ασχοληθούμε. Σημειώνουμε, απλά, ότι έδωσε εξετάσεις και τις πέρασε με επιτυχία. Εναντί των αφεντικών των ΜΜΕ, εννοούμε. Δυο φορές έκανε εκπομπή, ενεργώντας ως κοινός απεργοσπάστης στη στάση εργασίας των δημοσιογράφων. Κάπι τέτοιες λεπτομέρειες κάνουν τη διαφορά και δείχνουν τα ορία του φλωρο-αντικομ-

φρένεια, η οποία στην τηλεοπτική εκπομπή «Ελληνοφρένεια», η οποία στην τηλεοπτική εκπομπή στο SKAI έχει στα πλάνα έναρξης την ελληνική σημαία να κυματίζει αναπόδα. Το ΕΣΡ καλεί τους υπεύθυνους της εκπομπής για «παροχή διευκρινίσεων σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση διατάξεων περί σεβασμού ενόμου τάξεως της χώρας! Εκτός των άλλων, οι άνθρωποι είναι και γελοίοι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επειδή αισθάνομας πολύ βαρύ το φορτίο της αδικίας και της συκοφαντίας (σ.σ. για τη βίλα), θελω δημόσια να ζητήσω συγγνώμη από τη γυναίκα μου και τα παιδιά

Πέρα από την ιταμή πρόκληση

Σαν μάνα εξ ουρανού είδαν στο ΣΥΝ την αγωγή Βγενόπουλου κατά Τσίπρα. Και δικαίως. Οταν ένας καπιταλιστικός όμιλος σου κάνει αγωγή, εγκαινίαζοντας μια πρακτική που κανένας καπιταλιστής δε διανοίθηκε να εγκαινιάσει στα χρόνια της μεταπολίτευσης, αυτόματα σου κάνει διαφρήμιση. Γιατί, βέβαια, υπό τις παρούσες συνθήκες, δεν πρόκειται να βρεθεί δικαστής που να ψηφίσει υπέρ της καταδίκης αρχηγού κοινοβουλευτικού κόμματος για δηλώσεις του που σχετίζονται άμεσα με την άσκηση των καθηκόντων του. Αν ίσχε το αντίθετο, τότε οι πολιτικοί θα ήταν καθημερινά στα δικαστήρια. Μια ματιά στα πρακτικά της Βουλής και τις σελίδες των εφημερίδων φτάνει. Επομένως, εκείνο που θα μείνει για τον ΣΥΝ είναι η πολιτική διαφρήμιση. Και μάλιστα, σε μια συγκυρία που έχει διαγράψει το τμήμα ανόδου της εκλογικής καμπύλης του και διανύει το τμήμα καθόδου. Ούτε πληρωμένο να τον είχαν τον Βγενόπουλο ο Τσίπρας, ο Καρίτζης και η ομάδα των ροζ επικοινωνιολόγων.

Επειδή, όμως, σήμουρα δεν τον έχουν πληρωμένο, πρέπει όλοι να καταδικάσουμε την ιταμή πρόκληση του καπιταλιστή, που πάει να εγκαινιάσει μια νέα τακτική. Πού αποσκοπεί ο Βγενόπουλος, ο οποίος δεν είναι κάποιος άσχετος με την ελληνική πραγματικότητα και την πολιτική της παράδοση; Οχι, βέβαια, στο να κατοδικάσει τον Τσίπρα. Θέλει να εγκαινιάσει μια τακτική πιο επιθετική συμπεριφοράς του κεφαλαίου στα δημόσια πράγματα και ταυτόχρονα να κάνει διαφρήμιση γύρω από το όνομά του. Το τελευταίο το έχει ανάγκη και φοίνεται και από τις κινήσεις που κάνει με τον Παναθηναϊκό, που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την οργή των οπαδών του ενάντια στους Βαρδινογιάννηδες και να τους μετατρέψει σε πρωτικό του στρατό.

Κι ολ' αυτά γιατί παραείναι χοντρό για να το καταπει κανείς το ποσό των 200 εκατ. ευρώ το οποίο η MIG που διευθύνει ο Βγενόπουλος έβγαλε μέσα σε εφτά μήνες από τη μετοχή του ΟΤΕ. Ο Τσίπρας (όπως και ο Παπανδρέου και η Παπαρήγα) δεν είπε τίποτα διαφορετικό από αυτό που συζητούν οι πάντες. Οι σ' αυτή την αγοραπωλησία κάτι μυρίζει. Δηλαδή, οι μιανατζεράριοι της Deutsche Telekom, που ήθελαν να πάρουν τον ΟΤΕ, πιάστηκαν κορόιδα από έναν επαρχιώτη δικιγόρο; Γιατί τέτοιος είναι ο Βγενόπουλος μπροστά στον γερμανικό μονοπωλιακό κολοσσό. Αφού ήθελαν να αγοράσουν τον ΟΤΕ, γιατί δε μπήκαν έγκαιρα στο παταχνίδι οι ίδιοι, αλλά άφησαν τον Βγενόπουλο να μαζεύει ποσοστά μετοχών; Κι αφού στο τέλος αγόρασαν από τον Βγενόπουλο, γιατί του πλήρωσαν τόσο υψηλό premium (διαφορά τιμής), όταν ήταν δεδομένο ότι η κυβέρνηση δε γουστάριζε τη MIG μες στα πόδια της και είχε ψηφίσει, μάλιστα, και νομοθετική διάταξη για να της φράξει το δρόμο;

Ο Βγενόπουλος, λοιπόν, θέλει οι πάντες (πολιτικοί και ΜΜΕ) να βγαίνουν και να τον υμνούν, πόσο μάγκας μιανατζερός είναι και κατάφερε να βγάλει τόσα λεφτά από τους Γερμανούς, ενώ η κυβέρνηση (δηλαδή το ελληνικό δημόσιο) δε θα βγάλει τίποτα (θα πουλήσει ακριβά μόνο ένα 3% που θα αγοράσουν οι Γερμανοί για να εξισωθούν τα ποσοστά των «συνδιοικούντων» DT και ελληνικού δημοσίου). Ομως, αν οι πολιτικοί της αντιπολίτευσης έκαναν αυτό που θέλει ο Βγενόπουλος, θα τους έφτυναν οι ίδιοι οι οπαδοί τους. Ο κόσμος υποψιάζεται, ο κόσμος «μυρίζει» τη βρομία και οι πολιτικοί της αντιπολίτευσης πρέπει να κάνουν τουλάχιστον κάποιες καταγγελίες. Αποδειξίς, φυσικά, δεν έχουν. Οι μεγάλες συμφωνίες δε γίνονται με πρωτόκολλα. Αν μεν αυτές οι συμφωνίες είναι καθαρά επιχειρηματικές, ουδείς ασχολείται. Κανένας δεν ασχολήθηκε, βέβαια, με τον τρόπο που η MIG εξαγόρασε τη Viavartia και στη συνέχεια ο Βγενόπουλος ξωπέταξε τον «κολλητό» του Δασκαλόπουλο. Οταν, όμως, οι συμφωνίες αφορούν κρατικές επιχειρήσεις, όταν δημιουργείται τριγωνική σχέση κυβέρνησης-MIG-DT, τότε έχουμε καθήκοντα να μιλήσουμε. Το ζήτημα που προκύπτει είναι απλό: οι χειρισμοί της κυβέρνησης «έστειλαν» στα ταμεία της MIG 200 εκατ. ευρώ. Επομένως, ο Αλογοσκούφης οφείλει να απαντήσει στο ερώτημα: συνένοχος ή στο κόλπο;

Ενεργειακές μπίζνες πληρωμένες με παραγγελίες όπλων

«Εκανε κι ο Φώλιας κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο». Απέκτησε και ο ιδρυτής των Goody's και υπουργός Ανάπτυξης της ΝΔ Χ. Φώλιας «κύκλους». Και τους έβολε να απαντήσουν στο βοηθό υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Μ. Μπράιζα, που ήρθε στην Ελλάδα για να απευθύνει μια ακόμα προειδοποίηση για τις στενές ρωσοελληνικές σχέσεις στον ενεργειακό τομέα.

Μιλώντας στο συνέδριο του «Εκόνομιστ», ο Μπράιζα απηύθυνε έκληση σε Ελλάδα, Ιταλία και Τουρκία να ενισχύσουν τη διαπραγματευτική τους θέση απέναντι στη Ρωσία, ως προς την εξάρτηση τους από το φυσικό αέριο. Χαρακτήρισε τη ρωσική Gazprom μονοπώλιο (sic!) και σημείωσε με έμφαση ότι τα μονοπώλια είναι εξ ορισμού σε βάρος του ανταγωνισμού (προφανώς, όταν τα μονοπώλια ονομάζονται Chevron ή Exxon-Mobil, αυτό δεν ισχύει).

Οι «κύκλοι» του Φώλια απάντησαν ότι η ενεργειακή στρα-

τηγική της Ελλάδας είναι ξεκάθαρη, καθώς αποβλέπει στην ασφάλεια εφοδιασμού, στη διαφοροποίηση των πηγών και σε επίτευξη χαμηλών τιμών, παρέπεμψαν στην προηγηθείσα

Προκλητικός ήταν πάντα ο διοικητής της ΤΤΕ Ν. Γκαργάνας (για να μην ξεχνιστεί: τοποθετημένος εκεί από τον Σημίτη, διότι υπήρξε εκλεκτό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ). Εσχάτως, φαίνεται πως αποφάσισε να γίνει και γελοίος. Άλλως δεν εξηγείται αυτό που είπε στη Βουλή («η κερδοφορία των τραπεζών είναι μύθος»), προκαλώντας τα χάραντα των βουλευτών όλων των πτερύγων. Αν μη πιό, οι ισολογισμοί δημοσιεύονται, σχολιάζονται, οι αριθμοί είναι γνωστοί. Εκτός αν η αμερικανική γελοίστητα του Γκαργάνα αποτελεί μια νέα εκδοχή της προκλητικότητας: σας φτύνω κατάμουτρα κι άμα σας αρέσει...»

■ «Λούθηρος» του νεοφιλελευθερισμού

Αποθρασυμμένος ο Καραμανλής

Εκμεταλλευόμενος το ευνοϊκό γ' αυτόν κλίμα, μετά την «εθνική ενότητα» που του προσφέρθηκε από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και το σύνολο των ΜΜΕ, ο Καραμανλής προχώρησε την προηγούμενη εβδομάδα σ' ένα μπαράζ δημόσιων εμφανίσεων, στις οποίες έφωλλε σε όλους τους τόνους τη λέξη «μεταρρυθμίσεις». Μιμούμενος το Σημίτη, που έκανε το ίδιο επί σειρά ετών, με την αβάντα των ΜΜΕ, θέλει να μείνει κι αυτός στην Ιστορία ως ο «Λούθηρος» του ελληνικού νεοφιλελευθερισμού. Γ' αυτό και ενοχλήθηκε τόσο πολύ από τα μπινελίκια του Τατούλη, που του χάλασε την εικόνα.

— Να προωθήσει την εφαρμογή του νόμου για τις εργασιακές σχέσεις στης ΔΕΚΟ, για να γίνουν αυτές πιο ελκυστικές για το κεφάλαιο που καλείται να επενδύσει.

— Να προωθήσει την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, όπου συναντά αντιστάσεις και από τους φοιτητές και από το διδακτικό προσωπικό.

— Να ολοκληρώσει την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση. Εκκρεμότητες αποτελούν τα ΒΑΕ και το καθεστώς στη δημόσιο. Ηδη, η Πετραλία ανήγειρε πως θα προηγηθεί ρύθμιση για το ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων και μετά το ασφαλιστικό νομοσχέδιο (συνέντευξη στο «Έθνος της Κυριακής», 13.4.08), ενώ μάλλον σύντομα θα έρθει και η ρύθμιση για τον αποχαρακτηρισμό της πλειοψηφία των ΒΑΕ.

— Να προωθήσει, αν προλάβει, κάποιες αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις.

Ο Καραμανλής αισθάνεται ότι παιζει χωρίς αντίπαλο. Πρώτο, γιατί η αντιπολίτευτη δημοφωνία του ΠΑΣΟΚ εξατμίζεται μόλις συγκριθεί μ' αυτά που έκανε το ίδιο όταν ήταν στην κυβέρνηση. Δεύτερο, γιατί η ψευτοαριστερά ενδιαφέρεται μόνο για συλλογή ψήφων και εκφυλίζει σε ψηφοσυλλογή κάθε αγώνα.

ομιλία του Φώλια στο ίδιο συνέδριο, ο οποίος είχε πει «στην ενέργεια είναι κανόνας να μην βάζεις όλα τα αβγά στο ίδιο καλάθι» και κατέληξαν σημειώνοντας: «Αιτιάσεις περί μονοπωλιακών τακτικών θα πρέπει να αναζητηθούν οπουδήποτε άλλο, εκτός από την ξεκάθαρη ελληνική ενεργειακή στρατηγική».

Βέβαια, στον καπιταλισμό όλα έχουν την τιμή τους. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι τι θα ζητήσει ο Πούτιν για να ικανοποιήσει το ελληνικό αίτημα και μέχρι πού μπορεί να φτάσει ο Καραμανλής.

Ο Καραμανλής υλοποιώντας τις στρατηγικές επιλογές μεγάλων ελληνικών καπιταλιστικών ομίλων (Λότση, Βαρδινογιάννη, Κοπελούζου, αλλά και των μεγαλεργολαβών) δεν άλλαξε τη στρατηγική της στενής ενεργειακής διασύνδεσης με τη Ρωσία. Γ' αυτό και στις 29 Απριλη θα μεταβεί για τρίτη φορά στη Μόσχα, όπου θα συναντηθεί με τον Πούτιν και τον Μεντβέντνεφ. Αίτημα της ελληνικής πλευράς είναι να περάσει ένας κλάδος του περιβόλου αγωγού South Stream από την Ελλάδα και από εδώ προς την Ιταλία. Φοίνεται, όμως, πως κάτιτι τέτοιο δεν είναι στα ρωσικά σχέδια καπιταλιστικών ομίλων.

Θολό το τοπίο στο Ιράκ

ΙΣΡΑΗΛ: Σε εκκρεμότητα εξακολουθεί να κρατά η ισραηλινή κυβέρνηση το νέο απεσταλμένο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα Ρίτσαρντ Φαλκ. Δεν του χορηγεί την απαραίτητη βίζα, διότι πριν από μερικούς μήνες είχε δηλώσει ότι αυτά που κάνουν οι Ισραηλινοί στους Παλαιστίνιους μοιάζουν με όσα έκαναν οι ναζί στους Εβραίους. Ζητήθηκε από τον Φαλκ να ανασκευάσει τις δηλώσεις του, αυτός όμως αρνήθηκε, επιμένοντας ότι και στις δυο περιπτώσεις έχουμε «επιβολή μαζικής τιμωρίας σε μεγάλο αριθμό πληθυσμού». Για τους Σιωνιστές ισχύει το «όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εχθρός μας». Αστικοδημοκρατικές φωνές, έτοιμες να καταδικάσουν τη βία «απ' όλες τις πλευρές» δε γίνονται δεκτές. Δεκτός γίνεται μόνο όποιος καταδικάζει την αντιβία των παλαιστίνιων μοχητών και θεωρεί ότι το δολοφονικό όργο των ναζι-σιωνιστών αποτελεί «νόμιμη άμυνα».

KINA: Μια αικόμη πολύνεκρη έκρηξη σε κινέζικο ανθρακωρυχείο κόστισε τη ζωή σε 16 εργάτες (οι δύο είναι αγνοούμενοι, αλλά σήγουρα νεκροί) και τραυμάτισε άλλους δύο. Φυσικά, και αυτή η ειδηση πέρασε στα ψηλά, όπως στα ψηλά περνούν χλιαρές θάνατοι στα καπιταλιστικά κάτεργα όλου του κόσμου.

ΙΣΡΑΗΛ: Την οργή και το «φτύσιμο» των Σιωνιστών συνάντησε στο Ισραήλ ο «φρυστικάς» Τζίμι Κάρτερ, ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ που τα τελευταία χρόνια ασχολείται με το Παλαιστινιακό. Μπορεί να καταδικασεις τις επιθέσεις με ρουκέτες από την παλαιστινική αντίσταση, ταυτόχρονα όμως ζήτησε από το Ισραήλ να κάνει διάλογο με τη Χαμάς και εξέφρασε επιθυμία να συναντηθεί ο ίδιος με τον ηγέτη της οργάνωσης Χαλέντ Μεσάναλ στη Δαμασκό.

Αυτό για τους Σιωνιστές ισοδυναμεί με έγκλημα καθοσιώσεως, γι' αυτό και η πολιτική ηγεσία του Ισραήλ (πλήν του πρέδρου Σιμόν Πέρες, ο οποίος δεν έχει ουσιαστικές εξουσίες) αρνήθηκε να συναντηθεί μαζί του, ενώ οι μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ αρνήθηκαν να συνεργαστούν με τους ασφαλίτες του Κάρτερ (οι οποίοι, σημειωτέον, ανήκουν στις περιβόητες Secret Services του Λευκού Οίκου).

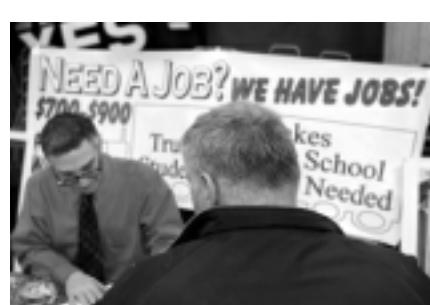
ΙΣΠΑΝΙΑ: Γέμισαν οι σελίδες των φωτοειδησεογραφικών πρακτορείων και οι τηλεοπτικές οθόνες από ωραίες γυναικείες παρουσίες, ντυμένες με τα τελευταία «σούβαρά» μνητέλα των παριζιάνικων και ιταλικών οίκων μόδας. Ο Χοσέ Λουΐς Θαπατέρο έφτιαξε τη νέα κυβέρνησή του και έβαλε σ' αυτή 8 γυναίκες σε σύνολο 15 υπουργών. Επισημανθεί πως ο ίδιος έγινε το φύλο και όχι η πολιτική. Η πολιτική μετατράπηκε σε... ντεφιλέ μόδας. Ωραία τα προπαγανδιστικά κόλπα, αλλά... πίσω έχει η σχλάδα την ουρά. Κι αυτό θα το διαπιστώσουν σύντομα οι εργαζόμενοι της Ισπανίας. Λιτότητα με... άρωμα Σαννέλ και ταγιεράκι Αρμάνι.

Ανοδος της ανεργίας στις ΗΠΑ

Στο ψηλότερο επίπεδο σεδώ και δυνητική χρόνια έχει φτάσει η ανεργία στις ΗΠΑ. Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Εργασίας, που δημοσιεύτηκαν την προηγούμενη Παρασκευή, ο δείκτης της ανεργίας ανέβηκε από 4.8% σε 5.1%. Για πρώτη φορά μετά από το 2003 σημειώνεται αύξηση της ανεργίας για τρίτο συνεχή μήνα, σημάδι ενδεικτικό της κρίσης που περνάει η αμερικανική οικονομία.

Ομως, ο δείκτης της ανεργίας στις ΗΠΑ δεν αποτυπώνει την πραγματική κατάσταση, αλλά μόνο για συγκριτικούς λόγους μπορεί να χρησιμοποιη-

θεί. Γιατί δεν καταγράφει όλους τους ανέργους, καθώς γύρω στα 4.8 εκατομμύρια Αμερικανοί δε θεωρούνται ότι ανήκουν στο εργατικό δυναμικό (επειδή τέσσερις βδομάδες πριν από τη μέρα της απογραφής δεν έφαξαν για δουλειά, ενώ αν ένας αμερικανός εργάτης έχει εργαστεί έστω και μία ώρα την

μεταξύ άλλων, είπε ότι «οι ανεξέλεγκτες ειδικές ομάδες αποτελούν τη μεγαλύτερη μακροπρόθεσμη απειλή για τη βιωσιμότητα ενός δημοκρατικού Ιράκ». Οι «ειδικές ομάδες», σύμφωνα με την αμερικανική προπαγάνδα, είναι σίτες εξτρεμιστές, που εκπαιδεύονται και εξοπλίζονται από το Ιράν για να χτυπούν τα αμερικανικά στρατεύματα στο Ιράκ, οι οποίοι δεν ελέγχονται από το Σαντρ και την ηγεσία του «Στρατού του Μεχντί». Ομως η πραγματικότητα δεν αφήνει καμία αφιβολία ότι πρόκειται για πρότεινα στρατόπεδα καπνού για να καλυφθούν οι πραγματικοί στόχοι και να αινηθούν οι πίεσεις στο ιρανικό καθεστώς. Η αμερικανική προπαγάνδα επιμένει ότι στόχος της επιχειρήσης τόσο στη Βασόρα όσο και στη Σαντρ Σίτι είναι οι «ειδικές ομάδες». Ωστόσο, και ο εξαιρέμερος πόλεμος στη Βασόρα και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του αμερικανικού στρατού στη Σαντρ Σίτι και τα μέτρα που έχει εξαγγείλει η ιρακινή κυβέρνηση αποτελούν γενικευμένη επίθεση εναντίον συνολικά του «Στρατού του Μεχντί» και του Σαντριστικού κινήματος.

Μέχρι τώρα, η αμερικανική στρατιωτική ηγεσία στο Ιράκ χαρακτήριζε την Άλ - Κάιντα ως τη μεγαλύτερη απειλή στο Ιράκ. Από δύο και πέρα τη θέση της στην αμερικανική προπαγάνδα πάρισαν οι «ειδικές ομάδες». Την αλλαγή αυτή σηματοδότησε η πρόσφατη κατάθεση στο Κογκρέσο του αμερικανού στρατιωτικού διοικητή στο Ιράκ, του στρατηγού Ντεϊβίντ Πετρέου, ο οποίος,

και το Ανώτατο Ισλαμικό Συμβούλιο του Ιράκ του Χακίμ. Γιατί, με την κυβέρνηση Μαλίκι πλήρως απαξιωμένη, το Σαντριστικό κίνημα έχει εξελιχθεί στη μεγαλύτερη πολιτική δύναμη στο σπιτικό πληθυσμό του Ιράκ και αναμένεται να σαρώσει στις τοπικές εκλογές του Φεντοπώρου στη Βαγδάτη, στη Βασόρα και στο μεγαλύτερο μέρος του νότιου Ιράκ, γεγονός που θα περιπλέξει ικόμη περισσότερο τα πράγματα για τους Αμερικάνους, που θέλουν να θέσουν τη Βασόρα, το νευραλγικό οικονομικό κέντρο του Ιράκ, υπό τον έλεγχό τους.

Ο εξαιρέμερος πόλεμος στη

Βασόρα δεν ήταν απλά μια εμφύλια αναμέτρηση μεταξύ Σιιτών για τον έλεγχο της εξουσίας και του πλούτου της χώρας, όπως παρουσιάζεται από διάφορες πλευρές. Άλλα ένας πόλεμος των Αμερικάνων και των συμμάχων τους και αντιπάλων του Σαντρ στην κυβέρνηση Μαλίκι, για να τελευταίος κρατάει την ιρακινή κυβέρνηση στη Βασόρα και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του αμερικανικού στρατού στη Σαντρ Σίτι είναι οι «ειδικές ομάδες». Ωστόσο, και ο εξαιρέμερος πόλεμος στη Βασόρα και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του αμερικανικού στρατού στη Σαντρ Σίτι και τα μέτρα που έχει εξαγγείλει η ιρακινή κυβέρνηση αποτελούν γενικευμένη επίθεση εναντίον του Σαντριστικού κίνηματος. Αυτό επιβεβαιώνεται τόσο από τις μετέπειτα αποφάσεις του κυβέρνησης Μαλίκι, όσο και από το γεγονός ότι τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Σαντρ Σίτι έχει αναμένει στις αντίπολες σπιτικές δυνάμεις, θα είναι μια προσωρινή εκεχειρία στο μεταξύ τους ανταγωνισμό για τον έλεγχο της εξουσίας. Ο Σαντρ παίζει σήμερα, αν και αθέατος, πρωταγωνιστικό ρόλο στα πολιτικά πράγματα του Ιράκ και το Σαντριστικό κίνημα είναι η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη στη χώρα, γεγονός που, σε κάθε περίπτωση, θα παίξει καθοριστικό ρόλο στις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις. Αυτή την πραγματικότητα δεν μπορούν να την αγνοήσουν οι πολιτικοί τους αντίπολοι και οι Αμερικανοί. Γι αυτό επιδιώκουν να χτυπήσουν στρατιωτικά και πολιτικά το Σαντριστικό κίνημα και να επιβάλουν τους δικούς τους άρωμα το Σαντρ και το Σαντριστικό κίνημα, είναι η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη στη χώρα, γεγονός που, σε κάθε περίπτωση, θα παίξει καθοριστικό ρόλο στις μελλοντικές εξελίξεις. Αυτή την πραγματικότητα δεν μπορούν να την αγνοήσουν οι πολιτικοί τους αντίπολοι και οι Αμερικανοί. Γι αυτό επιδιώκουν να χτυπήσουν στρατιωτικά και πολιτικά το Σαντριστικό κίνημα και να επιβάλουν τους δικούς τους άρωμα στο Σαντρ, ώστε να είναι ευάλωτος στις πιέσεις και στις απαιτήσεις των Αμερικανών.

Νεπάλ: Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα

Συντριπτική φαίνεται ότι είναι η νίκη των μαοϊκών ανταρτών στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν την προηγούμενη βδομάδα στο Νεπάλ. Αν και η καταμέτρηση των ψήφων δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα (θα ολοκληρωθεί την επόμενη εβδομάδα), τα μέχρι τώρα αποτελέσματα δίνουν 114 από τις 208 βουλευτικές έδρες που έχουν κατακυρωθεί (από τις συνολικά 601) στο κόμμα των ανταρτών.

Το αδιάβλητο των εκλογών δεν αμφισβήτησε ούτε το State Department (παρά το γεγονός ότι οι ΗΠΑ θεωρούν τους μαοϊκούς ανταρτες «τρομοκρατική οργάνωση»), ενώ σύμφωνα με το Ρόιτερς (13/4) οι

πρώην ανταρτες φαίνεται να έχουν ρίζει νερό στο κρατί τους αποδεχόμενοι τις ξένες επενδύσεις. Ο γιγέτης των ανταρ-

τών έχει δηλώσει ότι θα καταργήσει τη μοναρχία και θα εφαρμόσει αγροτική μεταρύθμιση. Ο καιρός θα δειξει...

Ο Μοκτάντα αλ-Σαντρ και το αμερικάνικο δίλημμα στο Ιράκ

ΟΜοκτάντα αλ-Σαντρ είναι η πιο σημαντική και εντυπωσιακή προσωπικότητα που εμφανίστηκε στο Ιράκ μετά την αμερικάνικη εισβολή. Είναι ο μεσοσιανικός ηγέτης του θρησκευτικού και πολιτικού κινήματος των φτωχών Σιιτών, η ζωή των οποίων καταστράφηκε για ένα τέταρτο του αιώνα από τον πόλεμο, την κατοπίση και τις κυρώσεις.

Από τη στιγμή που απροσδόκητα έκανε την εμφάνισή του τις τελευταίες μέρες του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, οι αμερικάνοι απεσταλμένοι και οι ιρακινοί πολιτικοί τον υποτίμησαν. Μέχρι τώρα, κάθε άλλο παρά «διεργέτης κληρικού», όπως τον περιγράφουν συχνά τα δυτικά ΜΜΕ, έχει αποδειχτεί. Αντίθετα, έχει δειξει αρκετές φορές ότι είναι οξυδερκής και προσεκτικός στην καθοδήγηση των οπαδών του.

Κατά τη διάρκεια της μάχης στη Νατζάφ με τους αμερικάνους πεζοναύτες, το 2004, την αμερικάνικη εκκαθαριστική επιχείρηση "surge" το 2007 και τον κλιμακούμενο πόλεμο με το Ανώτατο Ισλαμικό Συμβούλιο του Ιράκ, γενικά επιδίωξε το συμβιβασμό από την αντιταράθεση. Μέχρι τώρα, κάθε άλλο παρά άπειρος νεαρός, όπως τον παρουσίαζαν οι επικριτές του, έχει αποδειχτεί. Αντίθετα, έχει αποδειχτεί ότι είναι ένας ιδιαίτερα έμπειρος πολιτικός, που είχε δουλέψει στο γραφείο του πατέρα του στη Νατζάφ από τότε που ήταν έφηβος....

Κλεπτοκρατία εφάμιλλη με το Κογκό

Τα μαζικά κινήματα που καθοδγούνται από μεσοσιανικούς ηγέτες έχουν μια ιστορία απροσδόκητης αναλαμπής και έπειτα υποχώρησης στην ασημαντότητα. Αυτό μπορούσε να έχει συμβεί και με το Μοκτάντα και τους Σαντριστές, αλλά δε συνέβη, γιατί η πολιτική και η θρησκευτική τους πλατφόρμα ασκούσε μια συνεχή έληξη στις σιιτικές μάζες. Από τη στιγμή που ανατράπηκε ο Σαντάμ, ο Μοκτάντα σπάνια παρέκλινε από την ανοιχτή αντίθεσή του στην αμερικάνικη κατοχή, ακόμη και όταν η πλειοψηφία της σιιτικής κοινότητας ήταν έτοιμη να συνεργαστεί με τους κατακτητές.

Ομως, καθώς τα χρόνια περνούσαν, η απογοήτευση από την κατοχή αυξανόταν, μέχρι που μια δημοσκόπηση, το Σεπτέμβριο του 2007, έδειξε ότι το 73% των Σιιτών θεωρούσε ότι η παρουσία των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ επιδείνωνε την ασφάλεια και το 55% πίστευε ότι η αποχώρηση τους θα έκανε λιγότερο πιθανό ένα εμφύλιο πόλεμο Σιιτών – Σουνιτών. Η αμερικάνικη κυβέρνηση, οι ιρακινοί πολιτικοί και τα δυτικά ΜΜΕ, ως συνήθως, απέτυχαν να αντιληφθούν πού οδηγούσε τα πολιτικά πράγματα στο Ιράκ η εχθρότητα απέναντι στην κατοχή και πόσο απονομιμοποιούσε στα μάτια των Ιρακινών τους πολιτικούς που συνδέονταν μ' αυτήν.

Πριν από λίγες μέρες, κυκλοφόρησε το καινούργιο βιβλίο του βρετανού δημοσιογράφου Πάτρικ Κόκμπερ με τίτλο «Ο Μοκτάντα αλ-Σαντρ, η Σιιτική Αναγέννηση και ο αγώνας για το Ιράκ». Ο πολαιμοχός δημοσιογράφος της βρετανικής εφημερίδας «Independent» γνωρίζει καλά την κατάσταση στο Ιράκ, γιατί επισκέπτεται τη χώρα συνεχώς από το 1977 και έχει ζήσει εκεί τα δυόμισι από τα πέντε χρόνια της αμερικάνικης κατοχής. Δεν ανήκει στην κατηγορία των λεγόμενων ενοωματωμένων δημοσιογράφων. Αποφέυγει επίμονα την ενημέρωση Τύπου στην Πράσινη Ζώνη και στο βιβλίο του υπάρχουν σπάνιες αναφορές σε αμερικάνους και βρετανούς αξιωματούχους. Οι ανταποκρίσεις και οι αναλύσεις του, που διακρίνονται για την εγκυρότητα και την

αντικειμενικότητά τους, βασίζονται στην προσωπική του εμπειρία και στο υλικό που συγκεντρώνει από συνεντεύξεις και επαφές που έχει με πολλούς ιρακινούς πολίτες.

Παρά τις επιφυλάξεις ή τις διαφωνίες που μπορεί να έχει κανείς, είτε για ιδεολογικοπολιτικούς λόγους είτε λόγω έλλειψης των απαιτούμενων πληροφοριών και γνώσεων, για κάποιες από τις εκτιμήσεις και τα συμπέρασμα που διατυπώνει στο βιβλίο του, θεωρούμε ότι παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και συμβάλλει στη γνώση και στην κατανόηση της σημερινής πολύπλοκης πραγματικότητας στο Ιράκ. Ενδεικτικά, παραθέτουμε μερικά ιδιαίτερα ενδιαφέροντα αποστάσματα από το τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου του.

σιιτικό τέμενος στη Σαμάρα, το Φεβρουάριο του 2006, χαρακτηρίζονταν από τους Σουνίτες ανθρωπόμορφο τέρας, που ενορχήστρων τα πογκρόμ εναντίον τους και αδυνατούσε να περιορίσει τα αποστάσματα θανάτου του Στρατού του Μεχντί. Η δικαιολογία ότι επρόκειτο για "εγκληματικά στοιχεία" ανάμεσα στους μαχητές του που έκαναν τις σφαγές δεν είναι πειστική, γιατί το μακελειό ήταν υπερβολικά εκτεταμένο και καλά οργανωμένο για να είναι δουλειά μόνο περιθωριακών στοιχείων. Ωστόσο, οι Σαντριστές και οι Σιίτες γενικά μπορούσαν να ισχυριστούν ότι δεν ήταν αυτοί που ξεκίνησαν πρώτοι την επίθεση εναντίον του Σουνίτη και ότι η Σιιτική κοινότητα υπέστη σφαγές από τα χέρια της Αλ - Κάιντα για μερικά χρόνια, προτού εξαντληθεί η υπομονή τους.

Ο Μοκτάντα είχε επανειλημένα ζητήσει από τους Σουνίτες πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες να καταδικάσουν κατηγορηματικά την Αλ-

βασιζόταν για να μετατρέψουν το Ιράκ σε ένα υπάκουο σύμμορχο των ΗΠΑ, ο Μοκτάντα έδινε την εικόνα μιας νεότερης εκδοχής του Αγιατολάχ Χομεΐνη.

Ο Μοκτάντα συνόψιζε το κεντρικό διλημμα των ΗΠΑ στο Ιράκ, που δεν έχει λυθεί μέχρι τώρα. Το πρόβλημα ήταν ότι την ανατροπή του Σαντάμ Χουσεΐν και του σουνιτικού καθεστώτος του θα ακολουθούσαν εκλογές και κάποιας από τις οποία θα κυριαρχούσαν οι Σιίτες σε συνεργασία με τους Κούρδους. Γρήγορα έγινε φανερό ότι τα σιιτικά κόμματα που επρόκειτο να θριαμβεύσουν σε όλες τις εκλογές θα ήταν ισλαμικά κόμματα, κάποια από τα οποία θα είχαν στενούς δεσμούς με το Ιράν...

Το νέο πολιτικό τοπίο στο Ιράκ

Οταν επανεμφανίστηκε, το Μάιο του 2007, μετά από τέσσερις μήνες εξαφάνισης, ο Μοκτάντα έκανε έκκληση για ένα ενωμένο μέτωπο Σουνίτων και Σιιτών και προσδίορισε την αμερικάνικη κατοχή και την Αλ-Κάιντα στο Ιράκ ως τους εχθρούς και των δύο κοινοτήτων. Η έκκληση πιθανόν να ήταν ειλικρινής, αλλά ήταν πολύ αργά. Η Βαγδάτη ήταν πλέον κατά μεγάλο μέρος σιιτική πόλη και οι άνθρωποι ήταν πολύ τρομοκρατημένοι για να επιστρέψουν στα παλιά τους σπίτια. Η αμερικάνικη «Surge» είχε συμβάλει στη σημαντική μείωση των σεκταριστικών δολοφονιών, αλλά ήταν επίσης αλήθεια ότι οι Σιίτες είχαν κερδίσει και είχαν απομείνει λίγες μεικτές περιοχές.

Ο αμερικάνικος διοικητής στρατηγός Ντέβιντ Πετρέους υποστήριζε ότι η ασφάλεια βελτιωνόταν, αλλά μόνο ένας μικρός αριθμός Ιρακινών που είχε εγκαταλείψει τα σπίτια του επέστρεφε. Ο Μοκτάντα ήταν ο μόνος σιιτής ηγέτης που μπορούσε να ενώσει τους Σιίτες με τους Σουνίτες σε μια εθνικιστική πλατφόρμα, αλλά οι Σουνίτες Αραβες δεν αποδέχτηκαν ποτέ ότι η έξουσία τους είχε τελεώσει. Αν οι Σουνίτες και οι Σιίτες δε μπορούσαν να ζουν στον ίδιο δρόμο, πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να μοιραστούν μια κοινή ταυτότητα.

Το πολιτικό και στρατιωτικό τοπίο του Ιράκ άλλαξε το 2007, καθώς ο σουνιτικός πληθυσμός στράφηκε εναντίον της Αλ-Κάιντα. Αυτό ξεκίνησε πριν από τη «Surge» και ήταν μια σημαντική εξέλιξη. Οι μαζικές επιθέσεις αυτοκτονίας της Αλ-Κάιντα εναντίον πολιτών από το 2003 υπήρξαν το έναυσμα του σεκταριστικού πολέμου Σιιτών – Σουνίτων. Οι Σουνίτες Αραβες και πολλές ομάδες της Αντίστασης στράφηκαν εναντίον της Αλ-Κάιντα, όταν προσπάθησε να μονοπωλήσει την έξουσία στη σουνιτική κοινότητα, στα τέλη του 2006, ανακρύσσοντας το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ. Αποφασιστικό ρόλο στην αλλαγή έπαιξε η προσπάθεια της Αλ-Κάιντα να στρατολογήσει ένα για από κάθε σουνιτική οικογένεια. Σουνίτες σε

Στην ανατροπή η ελπίδα

Επρεπε να γίνουν οι πρώτες εξεγέρσεις των πεινασμένων για να γίνει είδοση η νέα «επιδημία» πείνας που σαρώνει μεγάλο μέρος του πλανήτη. Ακούσαμε έτσι τον πρόεδρο της Παγκόσμιας Τράπεζα Ρόμπερτ Ζέλικ να μιλά για «παγκόσμια έκτακτη επισιτιστική κατάσταση» και να εκτιμά ότι τουλάχιστον 33 χώρες μπορεί να αντιμετωπίσουν κοινωνικές αναταραχές λόγω της ακρίβειας σε τρόφιμα και καύσιμα. Ακούσαμε τον διοικητή του ΔΝΤ Ντομινίκ Στρος-Καν να μιλά για «μαζική λιμοκτονία και άλλες συνέπειες». Ακούσαμε ακόμα και την εκπρόσωπο του Λευκού Οίκου Ντάνα Περίνο να ανακοινώνει ότι ο πρόεδρος Μπους είναι «εξαιρετικά ανίσυχος», ότι «εξετάζει το ζήτημα με τους συμβούλους του επί θεμάτων εθνικής ασφάλειας» και ότι ζήτησε από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και την οργάνωση USAid (βιτρίνα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού για παροχή οικονομικής και ανθρωπιστικής «βοήθειας») «να εξετάσουν τι μπορεί να γίνει το συντομότερο δυνατό».

Οι δολοφόνοι επιστρέφουν στον τόπο του εγκλήματος για να σβήσουν τα ίχνη και να εξασφαλίσουν τη συνέχιση του δολοφονικού τους έργου. Οι πάντες γνωρίζουν ποια είναι τα αίτια της νέας επισιτιστικής κρίσης και της πείνας που σαρώνει τον κόσμο. Δεν είναι μόνο η στροφή στην παραγωγή βιοκαυσίμων. Αυτή είναι το κερασάκι στην τούρτα ολόκληρης της αγροτικής και οικονομικής που ακολουθείται σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ο καπιταλισμός, ακόμα και στο μονοπωλιακό του στάδιο, ακόμα και στο απόγειο της διεθνοποίησης του κεφάλαιου, δε μπορεί να οργανώσει την παραγωγή. Γιατί παράγει εμπορεύματα και όχι αξίες χρήσης. Παράγει με μοναδικό σκοπό το κέρδος και όχι την ικανοποίηση ανθρώπινων αναγκών. Παράγει σε συνθήκες απόλυτου ανταγωνισμού. Η ανισομετρία στην ανάπτυξη σφραγίζει όχι μόνο τις εθνικές οικονομίες, αλλά και το εσωτερικό των παραγωγικών κλάδων. Γί' αυτό και οι κρίσεις είναι πιέσιμες και περισσότερο καταστροφικές.

Μόλις οι πεινασμένοι έδειξαν εξεγερτικές διαθέσεις (πρώτα στην Αίγυπτο, μετά στην Αϊτή), πήραν φωτιά τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία. Θα στείλουν τώρα μερικές καραβιές στάρι και ρύζι στις ζώνες της πείνας. Για ν' αρχίσουν οι πεινασμένοι να στοιβάζονται στις ουρές που θα δημιουργίσουν οι ΜΚΟ, αντί να εξεγερόνται. Αυτή η επισιτιστική «βοήθεια» μοιάζει με αστιρίνες σε καρκινοπαθή τελευταίου σταδίου. Μερικά σακά στάρι και ρύζι θα γίνουν αλυσίδες για να δέσουν ολόκληρους λαούς.

Κάθε μέρα, με διάφορες ευκαιρίες, γίνεται όλο και πιο φανερό πώς η ελπίδα των εργαζόμενων σε όλο τον πλανήτη βρίσκεται μόνο στην εξέγερση και την ανατροπή, στην εξαφάνιση του καπιταλισμού και της βαρβαρότητας.

«Δεν υπάρχει χώρος για μένα και για σένα, για τους όμοιούς μου και για τους όμοιούς σου, δε χωράνε μαζί πλούσιοι και φτωχοί στην ίδια χώρα, δε χωράνε κλέφτες και τίμοι άνθρωποι μαζί, ούτε η πείνα μαζί με το πάχος».

Τζον Στάινμπεκ

■ Αριστερή πολιτική!

Εδώ στην Ελλάδα την Κύπρο την παρακολουθούμε συνήθως από τη σκοπιά του κυπριακού προβλήματος. Ομως, όπως ισχύει για κάθε χώρα, στην Κύπρο ασκείται και οικονομική και κοινωνική πολιτική. Διαβάσαμε, λοιπόν, κάποια ρεπορτάζ με συντεύξεις και δηλώσεις του υπουργού Οικονομικών της Κύπρου Χαρίλαου Σταυράκη και είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε ότι δε διαφέρει και πολύ από τον Αλογοσκούφη! Ως χώρα-μέλος της ευρωζώνης, λέει ο... κομμουνιστής υπουργός, η Κύπρος πρέπει να αντιμετωπίσει τα διαρρητικά της προβλήματα, το κυριότερο από τα οποία είναι ο υπερεμέθης δημόσιος τομέας, που είναι κατά 40% μεγαλύτερος από το μέσο μέγεθος του δημόσιου τομέα στην ΕΕ! Όπως σημειώνει ο «Κόσμος του Επενδυτή», που αναφέρεται με δετικότατο τρόπο στις δηλώσεις Σταυράκη, «στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής της πορείας αλλά και των υποχρεώσεών της έναντι της «στρατηγικής της Λισανθιάνας», η Κύπρος οφείλει να "συμμαζέψει" τον δημόσιο τομέα της, πράγμα που σημαίνει μια πορεία σύγκρουσης με τις ισχυρά συνδικάτα. Και η μεταρρύθμιση αυτή έμελλε να ξεκινήσει επί προεδρίας του αριστερού κ. Χριστόφηα!!!»

■ Περι αυθαιρεσίας

«Οι δύο υποδέσεις (σ.σ. Μαγγίνα-Σουφλιά) είναι εντελώς διαφορετικές. Θα πω για μια ακόμη φορά, ότι είναι γνωστό το ήδος και η ακεραιότητα του κ. Σουφλιά. Και αυτό το είχα πει ήδη, αν δυμάρια καλά, τον περασμένο Οκτώβριο, απαντώντας σε σχετική ερώτηση που μου έγινε στον ίδιο χώρο. Ο κ. Σουφλιάς δεν χτίζει αυδαίρετα. Είχε άδεια για να χτίσει δύο σπίτια των 60 τμ. το καθένα και κτίζει ένα των 110 τμ. Οι απαντήσεις που έδωσε ο κ. Σουφλιάς για όλα αυτά τα ζητήματα ήδη από τον περασμένο Οκτώβριο, αλλά και χρες, είναι πλήρεις και καλύπτουν το δέμα. Η κυβέρνηση σπηλίζει απόλυτα τον κ. Σουφλιά» [Ε. Αντώναρος, press room, 11.4.08].

Αφήνοντας στην άκρη τις παπαριές για το ήδος και την ακεραιότητα του Σουφλιά, καθώς και τη στήριξη που είναι υποχρεωμένος ο δάμαλος να κάνει στον σαρακατάνο [γι' αυτό ο Ρουσόπουλος έστειλε τη συγκεκριμένη μέρα στο press room τον

Αντώναρο, που είναι... βράχος ακλόνητος], μένουμε στη φράση «ο κ. Σουφλιάς δεν χτίζει αυδαίρετα». Τότε, γιατί εδώ και μεσο χρόνο σταμάτησε η ολοκλήρωση της οικοδομής του και γιατί γίνεται ουδήποτης για επιβολή προστίμων μερικών δεκάδων χιλιάδων ευρώ; Αν ο Σουφλιάς δεν χτίζει αυδαίρετα, τότε αυδαίρετού σε βάρος του κάποιες υπηρεσίες του δημοσίου και οι υπεύθυνοι πρέπει να καθήσουν στο σκαμνί για κατάχρηση εξουσίας.

■ Αμάρτησε για το θείο του

Η Ελλάδα, όπως αναμενόταν, καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την περιβόητη απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστήριου, με την οποία προσμετρήθηκαν στο εκλογικό μέτρο τα λευκά ψηφοδέλτια σε τρεις εκλογικές περιφέρειες. Παραήταν χοντρό αυτό που έγινε. Διότι, οι υπελεύτες της προηγούμενης Βουλής εκλέχητκαν με δυο διαφορετικά συστήματα. Στην πλειοψηφία των περιφερειών με τα λευκά να αφαιρούνται από το εκλογικό μέτρο και σε τρεις περιφέρειες να προσμετρούνται. Η κυβέρνηση Καραμανλή, από τη μια έφερε στη Βουλή και ψήφισε [με τη συμφωνία και των υπόλοιπων κομμάτων] σαφή νομοθετική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία τα λευκά αφαιρούνται από το εκλογικό μέτρο [όπως τα áku-

ρα] και από την άλλη υπερασπίστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο την απόφαση που τα προσμετρούσε. Διότι, όπως δήλωσε ο

■ Τουμπεκί

Στο ζήτημα της τριγωνικής σχέσης MIG-κυβέρνησης-Deutsche Telekom υπάρχει μια κρίσιμη ερώτηση, που κάθε φορά που τίθεται τα κυβερνητικά στελέχη κάνουν τουμπεκί ψιλοκομένο ή το γυρνάνε στο λεβέντικο. Υποστηρίζει η κυβέρνηση, ότι η δοσοληψία MIG-Deutsche Telekom είναι μια δοσοληψία που έγινε νόμιμα, μέσω χρηματιστήριου και αφορά τις δυο εταιρίες και όχι την κυβέρνηση. Εδώ, λοιπόν, έρχεται η κρίσιμη ερώτηση: δια πλήρων μια τόσο μεγάλη και έμπειρη εταιρία, όπως η Deutsche Telekom, νταβατζίλικι πάνω από 200 εκατ. ευρώ [το περιβόλιο premium] στη MIG, παίρνοντας το ρίσκο να μην τη δέλει η κυβέρνηση ως «στρατηγικό επενδυτή», όπως δεν ήδελε τη MIG;

Η απάντηση που δε δίνουν τα κυβερνητικά στελέχη, είναι εξίσου απλή: η Deutsche Telekom όχι μόνο δε δια πλήρων ένα τόσο μεγάλο νταβατζίλικι, αλλά δεν δια αγόραζε καν μετοχής του ΟΤΕ, αν δεν ήταν σίγουρη ότι δια ποκτήσει τον έλεγχο του Οργανισμού. Πρώτα εξασφάλισε τη διαβεβαίωση ότι δια ποκτήσει και τον έλεγχο του ΟΤΕ [τα περί συνδιοίκησης είναι τροφή για τους αφελείς] και μετά προχώρησε στην αγορά των μετοχών της MIG, επιτρέποντας στην τελευταία να βγάλει υπεραξία πάνω από 200 εκατ. ευρώ μέσα σε ένα εφτάμηνο. Ποιος μπορούσε να δώσει στη Deutsche Telekom αυτή τη διαβεβαίωση; Οχι, βέβαια, ο Βγενόπουλος. Μόνο η κυβέρνηση. Αρα, υπάρχει παρασκήνιο, υπάρχει μυστική συμφωνία και... όλα τα άλλα που συνδεύουν αυτές τις συμφωνίες [ο νοών νοείτω].

κυβερνητικός εκπρόσωπος, «έίναι φυσικό, όπως αντιλαμβάνεστε, αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων να τις υπερασπίζεται η χώρα όταν εγκαλείται ενώπιον δικαστηρίων στο εξωτερικό!»

Εκείνο που δεν είπε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (διότι είναι απ' αυτά που «γίνονται και δε λέγονται») είναι πως αυτή η ανωμαλία έγινε προκειμένου να κερδίσει την έδρα, που είχε χάσει στις κάλπες, ο Αχιλλέας Καραμανλής. Ο δάμαλος αμάρτησε για το δεύτερο του κάνοντας ρεζίλι την ίδια την κυβέρνηση του. Αυτή είναι η αλήθεια. Ο ίδιος φρόντιζε να διοχετεύει προς τα έξω πως δεν το ήδελε, όμως η «φαμίλια» του το επέβαλε.

■ Του χάλασε τη φίέστα

Μάλλον δεν περίμενε ο Καραμανλής, ότι ο Τατούλης θα του χάλαγε την τελευταία στη σειρά φίέστα που του είχε ετοιμάσει το επικοινωνιακό του επιτελείο, προκειμένου να εισπράξει τα οφέλη του βέτο και να το γιορτάσει. Πριν μερικές εβδομάδες, οι αντιπολιτευτικοί φακοί είχαν εστιαστεί στο βιβλίο του Πολύδωρα. Αυτός, όμως, διέπραξε το λάδος να βάλει την παρουσίαση του βιβλίου του τις μέρες της προτετομασίας της «μάχης του Βουκουρεστίου», οπότε πέρασε εντελώς στο χαλαρό. Τόσο χαλαρά που ο Καραμανλής του 'κανε και πλάκα, ζητώντας να του στείλει το βιβλίο του με αφίέρωση! Ο Τατούλης, όμως, χτύπησε στο σωστό τάιμινγκ. Την ώρα που ο Καραμανλής και οι επιτελείς του είχαν χαλαρώσει και απολάμβαναν αλαζονικά και χαιρέκακα τα οφέλη του Βουκουρεστίου. Ετσι, αντί να γίνουν πρώτη είδηση οι παπαρίες που για πολλοστή φορά επανέλαβε ο Καραμανλής στην ΚΕ της ΝΔ (απέξω το έχει μάθει το ποίημα), έγινε ο εξάψαλμος του Τατούλη. Να τον διαγράψει αυτή τη στιγμή αποκλείεται. Ήρωα δα τον έκανε, ενώ το ΠΑΣΟΚ περιμένει με ανοιχτές αγκάλες, όπως αγκάλιασε και άλλα στελέχη της ΝΔ στο παρελόν (Μπούτο, Λιβανό, Κοντογιαννόπουλο). Ετσι, αναγκαστικά ο Καραμανλής κατάπιε τη χοντρή προσθολή και δα περιμένει την κατάληξη στηγμή για να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με τον Τατούλη. Ποια δα είναι η μεγάλη πλάκα; Να τα ξαναθρούν, να κάνει ο Καραμανλής τον Τατούλη και πάλι υφουπουργό και ο τελευταίος να κάνει γαργάρα τα όσα λέει τώρα πικραμένος από τον παραμερισμό του.

Αυτά σε σχέση με την παραπολιτική πλευρά του πράγματος. Γιατί σε σχέση με την πολιτική δυο παραπτήρεις πρέπει να γίνουν. Η πρώτη: ο Τατούλης λέει ό,τι λέει, διότι ο Καραμανλής τον άφησε στην απέξω ελέω Ζαχόπουλου. Το χεράκι του, όμως, το σηκώνει και ψηφίζει όλα τα αντιλαϊκά-αντεργατικά νομοθετήματα της κυβέρνησης. Μια χαρά τα είπε ο Τραγάκης: «Έκείνο που ξέρω είναι ότι ο κ. Τατούλης προσέρχεται και ψηφίζει όλες τις κεντρικές επιλογές της κυβέρνησης». Η δεύτερη παραπτήρηση έχει να κάνει με τη γενική συστηματική προπαγάνδα, που μετατρέπει σε πολιτική την παραπολιτική και μετατρέπει τους εργαζόμενους σε παθητικούς δεστές που από τον καναπέ τους παρακολουθούν τις εξουσιοδοτικές καντρίλιες των αστών πολιτικών.

■ Η φωτώχεια φέρνει γκρίνια

Λέτε να 'ναι σύμπτωση; Με το που άρχισε η πτώση στα γκάλοπ (ηούν νωρίτερα απ' όσο περίμεναν τα τσιπράκια, που αποδεικνύονται μαδητούδια στην προπαγάνδα) βγήκαν τα μαχαίρια από την ανανεωτική πέτρυγα του ΣΥΝ, που κατηγορεί την πλειοψηφία για «ιδιοκτησιακά σύνδρομα» και προσπάθεια περιθωριοποίησης της μειοψηφίας. Στην Κουμουνδούρου, βέβαια, τα 'χουν συνηθίσει κάτι τέτοια, όμως σκέφτονται με τρόμο τη στιγμή που οι εσωκομματικές τους γκρίνιες δα γίνουν πρώτη είδηση, όπως συνέβαινε τόσο καιρό με το ΠΑΣΟΚ.

■ Προτίμησαν να το ξεχάσουν

Πέρα από τους εσωκομματικούς καυγάδες, όμως, και πέρα ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Όταν συναντώνται οι δεσμοί, περισσεύουν οι στοχασμοί και τα χαμόγελα. Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία. Η απορία μας είναι ποιος από τους δυο δεσμούς χρειαζόταν περισσότερο τη ρεκλάμα. Ο Αλογοσκούφης ή ο Πολυζωγόπουλος;

Aν το μεκεδονικό έθνος και η μακεδονική γλώσσα είναι «τεχνητά κατασκευασματα του Στάλιν και του Τίτο», τότε πώς εξηγείται το γεγονός ότι το 1926, στη διάρκεια της σύντομης αστικοδημοκρατικής του άνοιξης, το ελληνικό κράτος κυκλοφόρησε αλφαριθμητάριο της μακεδονικής γλώσσας, το Abecedar; Κυκλοφόρησε αλφαριθμητάριο μιας «τεχνητής γλώσσας» που κατασκευάστηκε 20 χρόνια αργότερα; Ξέρετε ποια ήταν η τύχη αυτής της πρώτης (και μοναδικής) προσπάθειας να δοθεί στους Σλαβομακεδόνες η δυνατότητα να διασώσουν και να αναπτύξουν την εθνική τους γλώσσα; Το Abecedar αποσύρθηκε, ύστερα από διαμαρτυρίες των Βασιλείων της Σερβίας και της Βουλγαρίας, επειδή δεν ήταν γραμμένο στο κυριλλικό αλφαριθμητη. Βλέπετε, εκείνη την περίοδο βρισκόταν στο φόρτε της προσπάθεια βίσιου εκσερβισμού και εκβούλγαρισμού των Μακεδόνων που κατοικούσαν στη Σερβία και τη Βουλγαρία.

Στη Βουλγαρία, ο βίσιος εκβούλγαρισμός σταμάτησε το 1945 από τη λαϊκοδημοκρατική κυβέρνηση του Γιούργκι Ντιμιτρόφ, που αναγνώρισε τα εθνικά δικαιώματα των Μακεδόνων του Πιρίν. Στις αρχές της δε-

σλαβομακεδόνες στο κομάτι εκείνο της Μακεδονίας που προσαρτήθηκε στην ελληνική επικράτεια, μετά τις ανταλλαγές των πληθυσμών που ακολούθησαν τους βαλκανικούς πολέμους. Πόσοι έχουν απομείνει σήμερα σε μερικούς νομούς της Δυτικής Μακεδονίας; Δε γνωρίζουμε ακριβή αριθμό, πάντως είναι πάρα πολύ λιγότεροι από εκείνους τους 100.000 που η βαλκανική μοιρασία έφερε στο ελληνικό κράτος. Δεν είναι μόνο οι 35.000 τουλάχιστον Σλαβομακεδόνες που κατέφυγαν ως πολιτικοί πρόσφυγες στις Λαϊκές Δημοκρατίες και την ΕΣΣΔ. Την περίοδο αυτή, οι άγριοι διωγμοί, η εξαθλίωση και η πενία ανοιγκάζουν χιλιάδες να καταφύγουν ως μετανάστες στα σκλαβοπάζαρα των ΗΠΑ, της Αυστραλίας, του Καναδά κ.α. και άλλους τόσους να εγκαταλείψουν τα χωριά τους και να καταφύγουν σ' άλλες περιοχές της Ελλάδας για να γλιτώσουν. Το σχέδιο που μπήκε σε εφαρμογή αποσκοπούσε

Η δικτατορία του Μεταξά (1936-41) απογείωσε τον εθνικό διωγμό και το βίαιο εξελληνισμό των Σλαβομακεδόνων. Εξαπλώσεις ένα τεράστιας έκτασης πογκρόμ εναντίον τους, με μαζικές εξορίες και φυλακίσεις, με βαριά διοικητικά πρόστιμα, απαγορεύοντάς τους, με την απειλή βαριών ποινών, ακόμη και να μιλούν δημόσια τη γλώσσα τους. Για το ελληνικό κράτος οι Σλαβομακεδόνες ήταν «Ελλήνες εκολαβισθέντες με αθέμιτα μέσα από τη Βουλγαρία Εξαρχία», που έπρεπε να επανέλθουν στη «μεγάλη ελληνική οικογένεια». Χρόνια αργότερα, ασκώντας κριτική στη βιαστήτη της πολιτικής του ελληνικού κράτους (με τον ίδιο τρόπο που την τελευταία εικοσαετία έχει ασκηθεί κριτική για την πο-

Εθνικισμός και βιασμός της Ιστορίας (2)

καετίας του '60, όμως, η κλίκα του Τοντόρ Ζίβκοφ επανήλθε στην προπολεμική κομιτατζίδικη πολιτική, η οποία συνεχίζεται ακόμη και σήμερα. Οι Μακεδόνες θεωρούνται Βούλγαροι, οι οποίοι διακρέονται από τους υπόλοιπους Βουλγάρους ως προ το ποιο θρησκευτικό κέντρο αναγνωρίζουν (εξαρχικοί ή πατριαρχικοί)!

Στη Γιουγκοσλαβία, παρά τη δημιουργία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας ως συστατικού τμήματος της Ομοσπονδίας, οι Σλαβομακεδόνες δέχονται συνεχώς την πίεση του μεγαλοσέρβικου εθνικισμού, που στην ουδέποτε παραπτήρησε από την ιδέα ότι πρόκειται για σερβικό φύλο. Εκείνοι, όμως, που δέχτηκαν άγρια καταπίεση ήταν οι προερχόμενοι από την Ελλάδα Σλαβομακεδόνες, που παρέμειναν στη Γιουγκοσλαβική Μακεδονία ως πολιτικοί πρόσφυγες, λόγω των δεσμών τους με το ΚΚΕ και της θέσης που πήραν όταν ο Τίτο καταρρέθηκε από το ΚΚΣΕ και την Κομινφόρμ. Ο Τίτο από τη διάρκεια της κατοχής ακόμα είχε προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει τη μακεδονική ως εργαλεί για τις σερβικές βλέψεις προς τη Θεσσαλονίκη και την ελληνική Μακεδονία. Οταν, όμως, τα βρήκε με τους ιμπεριολιστές της Δύσης και υπέγραψε στο Μπριόνι το «Τριμερές Σύμφωνο για την οργάνωση της Ασφαλείας και της Αμυνας της Βολκονικής», δε δίστασε να πουλήσει τους Σλαβομακεδόνες της Ελλάδας, οι οποίοι την ίδια περίοδο υφίσταντο τον πιο άγριο εθνικό διωγμό. Πολλά θα μπορούσαμε να γράψουμε για τους διωγμούς που υπέστησαν οι προερχόμενοι από την Ελλάδα Μακεδόνες στην τιτική Γιουγκοσλαβία, όμως εκείνο που πρέπει να μας απασχολήσει είναι ο διωγμός που υπέστησαν οι Σλαβομακεδόνες στην Ελλάδα.

Σε 100.000 περίπου υπολογίζονταν οι

λιτική ένοντι της τουρκικής μειονότητας της Θράκης, την οποία θεωρούσε αναπτελεσματική, ο ειδικός μελετητής Λ. Μπατρινός έγραφε: «Έγλυτσαν οι κάτοικοι από τους Τούρκους ζαππιέδες χωροφύλακας - οι οποίοι τους απεκάλουν "γκιαούρηδες" και περιέπεσαν εις τους Ελλήνας εκείνους χωροφύλακας, τους χαρα

από τα γκάλοπ, υπάρχει πλέον αποτέλεσμα από πραγματικές και όχι εικονικές κάλπες, που δείχνει πως η εικόνα του καλπάζοντος προς τη δεύτερη δέση σΥΡΙΖΑ ήταν σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα της προπαγάνδας των «βαρόνων των μήντα», που ήδηλων να σύρουν το Γιωργάκη να τους προσκυνήσει (όπως και έγινε). Οι φοιτητικές εκλογές ήταν πλήρως κοινοβουλευτικοποιημένες και το πανεπιστήμιο αποτελεί –σύμφωνα με όσα οι ίδιοι υποστηρίζουν– προνομιακό χώρο για τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ ο Αλαβάνος με τον Τσίπρα δε δίστασαν να καπηλευτούν με τον πιο αισχρό τρόπο τον αγώνα ενάντια στην αναδεώρηση του άρδρου 16, στον οποίο οι δυνάμεις του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ έπαιξαν ρόλο ουράς στη διάρκεια των κινητοποιήσεων και πρωτοπορίας στο σταμάτημά τους.

Τι πήραν, λοιπόν, οι Συρίζαιοι σ' αυτό το κατεξοχήν προνομιακό πεδίο; Τίποτα. Για να μιλάμε με πραγματικούς όρους και όχι με όρους προπαγάνδας. Η «ΑΡΕΝ», παράταξη που έφτιαξαν πέρσι οι Συρίζαιοι, κατατάχτηκε και φέτος πέμπτη. Πίσω από ΔΑΠ, ΠΑΣΠ, ΠΚΣ και ΕΑΑΚ. Αύξησε λίγο το ποσοστό της, αλλά αυτό απέχει πάρα πολύ από το «σεισμό» που προσδοκούσαν. Γ' αυτό και –φρονίμιας ποιούντες– το ξέχασαν κιόλας την επαύριο των φοιτητικών εκλογών και δεν έκαναν καμία συζήτηση επ' αυτού. Δεν απάντησαν ούτε στην Παπαρήγα, που χαιρέκακα «τους την είπε» με την ομιλία της στη Θεσσαλονίκη. Μιμούμενοι δε την αλεπού, που κάνει κρεμαστάρια όσα δε φτάνει, υποστήριξαν ότι η Αριστερά είναι πλειοψηφούσα δύναμη στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, αδρούζοντας τα ποσοστά της ΠΚΣ, της ΕΑΑΚ και τα δικά τους. Ροζ ομορφίες...

■ Ποιο προηγείται;

Με το δόρυθο που έγινε για τη μήνυση και αγωγή Βγενόπουλου κατά Τσίπρα πέρασε σε δεύτερη μοίρα η αγωγή κατά του τηλεοπτικού σταδιού ΣΤΑΡ, με την οποία ο Βγενόπουλος ζητάει 150 εκατ. ευρώ, ποσό που δεν έχει ξαναζητηθεί από ΜΜΕ. Οπως είναι γνωστό, το ΣΤΑΡ ανήκει στους Βαρδινογιάννηδες. Οπως επίσης είναι γνωστό, ο Βγενόπουλος ζητά να αγοράσει από τους Βαρδινογιάννηδες τον Παναδηναϊκό κι αυτοί δεν τον πουλάνε. Ξέροντας καλά το παιχνίδι στους χώρους της αδηλητικής «σόου μπιζ» (υπήρχε αδηλητής και χρόνια νταραβερίζεται με το χώρο) ο Βγενόπουλος διοργάνωσε την προγιόμενη Κυριακή ένα εντυπωσιακό συλλαλητήριο οπαδών του Παναδηναϊκού (γύρω στους 20.000 άνδρων) κατά των Βαρδινογιάννηδων. Επομένως, εδώ έχουμε σύγκρουση δυο ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων. Οι Βαρδινογιάννηδες αβαντάρουν οπιδήποτε είναι ενάντια στις επιχειρηματικές μπίζες του Βγενόπουλου κι αυτός οργανώνει άμυνα και επίδεση ταυτόχρονα. Λέτε το επίδικο να είναι ο Παναδηναϊκός ή άλλες μπίζες στις οποίες συγκρούονται οι δύο όμιλοι;

ΥΓ: Τη Δευτέρα το πρωί ο Βγενόπουλος φιλοξενήθηκε στην κεντρική πολιτική εκπομπή του ραδιοφωνικού ΣΚΑΪ, στη διάρκεια της οποίας επιδόθηκε σε ένα μακρόσυρτο μονόλογο αβανταριζόμενος συνεχώς από το δημοσιογράφο. Τι ρόλο παιζει το συγκρότημα Αλαφούζου στη σύγκρουση των ομίλων Βαρδινογιάννη και MIG;

ζόνες αρχιερείς, ιερείς, ιεροκήρυκες και οι αφελείς πιστοί του φιλελευθερισμού της Δεξιάς και του σοσιαλ-φιλελευθερισμού της "συνδημοκολογημένης σοσιαλδημοκρατίας" που πίστεψαν στη δεοπιημένη ελεύθερη, ανταγωνιστική και αυτορρυθμίζομενη αγορά, τώρα ανακαλύπτουν ότι το λεγόμενο "αόρατο χέρι της αγοράς" ήταν μια αυταπάτη για τους ίδιους και ταυτοχρόνως μια μεγάλη απάτη για τους άλλους». Δήλωση του Κ. Λαλιώτη στην «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 9.4.08).

Τόσα χρόνια υπουργός των κυβερνήσεων Σημίτη (τον έδιωξε, δεν έφυγε μόνος του), όταν ο «εκσυγχρονισμός» εφάρμοζε το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμά του, είπε τίποτε απ' αυτά που

■ Πανικό βλητη άμυνα Σουφλιά

Είναι πραγματικά εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο ο γενικός γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ Δ. Κατσιγιάνης προσπαθεί να υπερασπιστεί τον πολιτικό του προϊστάμενο και πολιτικό του προστάτη Γ. Σουφλιά. Δεν αναφερόμαστε τόσο στα του εξοχικού με τις αισθαιρεσίες (για να μην πουύμε παρονομίες) όσο στο ζήτημα των απευθείας αναθέσεων έργων του υπουργείου στο μηχανικό του εξοχικού του Σουφλιά. Τια αναθέσεις –λέει ο Κατσιγιάνης– τις έκανα εγώ και όχι ο υπουργός. Παράξενη αντίληψη για την πολιτική ευθύνη έχει ο Γ. Σουφλιάς. Από τη στιγμή που οι αναθέσεις έγιναν με υπουργικές αποφάσεις, πολιτικά υπεύθυνος είναι ο υπουργός. Τελεία και παύλα.

Εκεί, όμως, που πάει να το σώσει ο Κατσιγιάνης, το κάνει χειρότερο. Διότι ο υπουργός, που υποτίθεται ότι δεν έκανε τις αναθέσεις, εμφανίζεται να παρεμβαίνει εκ των υστέρων για να ρίξει την αμοιβή του μηχανικού στο μισό! Μάλιστα, στην πρώτη περίπτωση ο μηχανικός, μολονότι έκανε μια άριστη μελέτη, όπως διαβεβαιώνει ο Κατσιγιάνης, δεν πήρε δροχμή! Γιατί άραγε επενέβη ο υπουργός; Είχαν τίποτα το μεμπτό οι απευθείας αναθέσεις; Θεωρήθηκε εξαφρενική η αμοιβή που πρόβλεπται; Αν ήταν έτσι, τότε έπρεπε να φύγει ο Κατσιγιάνης. Άλλα δεν έψυγε. Εμειν. Υστερά, πώς είναι δυνατόν ένας επαγγελματίας να δέχεται να κάνει μια δουλειά του δημοσίου και να μην εισπράττει την αμοιβή του, που ήταν συμβατικά κατοχυρωμένη; Τι τον έπιασε τον μηχανικό Μυλωνά και χάρισε τόσα λεφτά στο δημόσιο;

Οπως καταλαβαίνετε, αυτά δεν είναι επιχειρήματα. Αυτά είναι εκδηλώσεις μιας πανικόβλητης άμυνας, που αντί να βελτιώσουν τα πράγματα για τον Γ. Σουφλιά, τα κόνουν χειρότερα. Ισως γ' αυτό έχει ζητήσει από όσα κυβερνητικά στελέχη αναφέρονται σ' όνομά του να κάνουν λόγο για το πολιτικό του ήθος και τη μακρά διαδρομή του στην πολιτική. Το είπε ο ίδιος (οποία μετριοφρούση!), το επανέλαβε σαν ηχώ ο Κατσιγιάνης, το επανέλαβε κι ο Αντώναρος, δηλαδή ο Καραμανλής.

Είναι βέβαιο ότι τον Σουφλιά τον πολεμούν δυο συγκροτήματα: Αλαφούζου και Τεγόπουλου. Σημασία, όμως, έχει πως δε μπορεί να πει τίποτα επί της ουίας, γιατί τον έχουν πιάσει στα πράσα. Σε άλλη περίπτωση θα το βούλωναν (χρόνια τώρα, ο Σουφλιάς είχε καταφέρει να εξασφαλίσει μια καθολική ασυλία στον αστικό Τύπο), τώρα όμως τον έχουν κάνει βούκινο.

ζόνες αρχιερείς, ιερείς, ιεροκήρυκες και οι αφελείς πιστοί του φιλελευθερισμού της Δεξιάς και του σοσιαλ-φιλελευθερισμού της "συνδημοκολογημένης σοσιαλδημοκρατίας" που πίστεψαν στη δεοπιημένη ελεύθερη, ανταγωνιστική και αυτορρυθμίζομενη αγορά, τώρα ανακαλύπτουν ότι το λεγόμενο "αόρατο χέρι της αγοράς" ήταν μια αυταπάτη για τους ίδιους και ταυτοχρόνως μια μεγάλη απάτη για τους άλλους». Δήλωση του Κ. Λαλιώτη στην «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 9.4.08).

■ Νεανικό ντεκόρ στο τσιμέντο

«Με τη δεντροφύτευση η δημοτική αρχή κάνει ένα ακόμη θήμα, υλοποιώντας τη δέσμευσή της για αναβάθμιση και αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος του Ελαιώνα στο πλαίσιο της ανάπλασης της ευρύτερης περιοχής». Αυτά έγραφε χωρίς ντροπή δελτίο Τύπου του Δήμου Αθηναίων 300 νέα παιδιά, 300 μαθητές σχολείων κλήμητων να φυτεύσουν ο καδένας από μια ειλιά. Κληδόνταν να γίνουν ζωντανό ντεκόρ στις μπίζες των Βαρδινογιάννηδων και του Βαθού, που με τις ευλογί-

ες της κυβέρνησης και της πλειοψηφίας του Δήμου Αθηναίων μετατρέπουν τον εγκαταλειμμένο Ελαιώνα, που δια μπορούσε να μετατραπεί σε μια άση, απ' αυτές που τόσο λείπουν από την αδηναϊκή τεραπούλη, σ' ένα χώρο τοιμέντου και καπιταλιστικών δραστηριοτήτων.

■ Εξισοδισμός

«Κρίσιμο στο να γείρει η πλάστιγγα υπέρ μιας συμφωνίας Δημοσίου και Deutsche Telekom[DT] ήταν η μικρή απήχηση της παρεμβάσεων των συνδικαλιστών του ΟΤΕ την περασμένη εβδομάδα. Στον ΟΤΕ απήργησε λιγότερο από 40% και στην Cosmote λιγότερο από το 5% του προσωπικού. Η ανάκληση δε των απεργών την περασμένη Τρίτη, ήταν η καδοριστική παράμετρος που έκανε το οικονομικό επιπλεόν ν' ανασάνει. Η κυβέρνηση, αναδαρρημένη από τη μικρή δυνατότητα παρέμβασης των συνδικαλιστών οργανώσεων σε κοινωνικό επίπεδο αλλά και στην επιχειρησιακή λειτουργία του Οργανισμού, άρχισε να κινείται επιδεικτικά προς την ολοκλήρωση της συμφωνίας». Τα παραπάνω γράφτηκαν σε μια από τις πιο έγκυρες φωνές της πλουτοκρατίας, την «Καθημερινή» του ομίλου Αλαφούζου. Ας μη καταπιστούμε με τις λεπτομέρειες των ποσοστών συμμετοχής στην απεργία. Σημασία έχει πως η παράδοση του ΟΤΕ στη DT περνάει αμαρτητική. Κατάλαβε μήπως κανείς ότι στον ΟΤΕ έγινε απεργία; Ούτε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία την «πίστευε» ούτε οι εργαζόμενοι είχαν διάθεση να μπουν σε σκληρό απεργιακό αγώνα. Βλέπετε, η ήπτα έχει επέλθει προ καιρού και όχι τώρα. Η ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ είναι πραγματικ

Εθνικισμός και βιασμός της Ιστορίας (2)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

θουν γεωργικώς πολλοί έφεδροι».

Τον Αύγουστο του 1953 ψηφίζεται ο νόμος 2536/53. Ο στόχος του δηλώνεται στην εισηγητική έκθεση: «...και αφ' ετέρου σπώς επανεποικισθών οι ανωτέρω εγκαταλειφθείσαι περιοχαί διά νέων εποίκων, εμφρουμένων με υψηλή Εθνικήν συνειδήσην». Ο νόμος 2536/53 αντιμετωπίζει με πρωτοφανή βαρβαρότητα τους Σλαβομακεδόνες και τις οικογένειές τους (και όχι μόνο τις οικογένειες των πολιτικών προσφύγων). Δύνει το δικαίωμα στο ελληνικό αστικό κράτος να αρπάξει τις περιουσίες τους και να τις διανείμει σε «εθνικόρρονες» και σε απόστρατους χωροφύλακες και καραβιανάδες. Δημεύνονται οι περιουσίες όχι μόνο των πολιτικών προσφύγων, αλλά και εκείνων που είχαν αναγκαστεί να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Παράλληλα, αποσκοπεί στην ολοκλήρωση του οριστικού ξερίζωμου από τα πατρικά χώματα όσων δεν προσκυνήσουν. Σύμφωνα με το άρθρο 6, ακίνητα που ανήκουν σε πρόσωπα που διέφυγαν παράνομα στο εξωτερικό θεωρούνται εγκαταλειμμένα, ακόμη κι αν τα διαχειρίζονται συγγενείς, αντιπρόσωποι ή μισθωτές. Μετά την παρέλευση τριών χρόνων από τον εκπατρισμό του ιδιοκτήτη, ο τελευταίος χάνει κάθε δικαίωμα στα ακίνητα αυτά, τα οποία περνούν στην κυριότητα του Δημοσίου. Ακόμη και σε περίπτωση που εμφανιστεί ο ιδιοκτήτης, δεν ανακτά κανένα δικαίωμα σ' αυτά. Ούτε κάποιος τρίτος (συγγενής ή αντιπρόσωπος), που κατέχει ή καρπώνεται το ακίνητο, έχει δικαίωμα να ζητήσει ένδικη ή άλλη προστασία από τη δήμευση. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν και στην περίπτωση που τα ακίνητα έχουν περάσει στην κυριότητα των κληρονόμων του ιδιοκτήτη!

Στο στόχαστρο του νόμου βρίσκεται όχι μόνο ο πολιτικός πρόσφυγας ή ο μετανάστης, αλλά και η οικογένεια του, που έμεινε στην Ελλάδα, αφού το κράτος δημεύει την περιουσία του όχι μόνο στην περίπτωση που τη διαχειρίζεται η οικογένειά του, αλλά ακόμη κι αν έχει μεταβιβαστεί στους κληρονόμους του. Ταυτόχρονα, τους αφαιρεί κάθε δικαίωμα να υπερασπίσουν την ιδιοκτησία τους ή να διεκδικήσουν με οποιονδήποτε τρόπο την επανάκτησή της στο μέλλον. Πρόκειται για κατάφωρη παραβίαση του ίδιου του αστικού συντάγματος, του «ιερού και απαραβίαστου» της ατομικής ιδιοκτησίας. Αυτή ήταν και η άποψη της αντιπολίτευσης κατά τη συζήτηση του νόμου στη Βουλή, παρόλο που συμφωνούσε με τους στόχους του.

«Ελεοφ» επιδεικνύεται μόνο για γυναίκες και παιδιά που θα προσκυνήσουν και θα εξελληνιστούν: «Η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων δύναται κατά την κρίση της να αποκαταστήσῃ τους παρόντας σύζυγον και κατόντας του ιδιοκτήτου ή κληρούχου εις τα παρατούτων εγκαταληφθέντα ακίνητα και εις έκτασιν μη υπερβαίνουσα τον τοπικός καθορισθέντα ή νυν καθοριζόμενον υπ' αυτής γεωργικόν κλήρον. Η απόφασης της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων θα είναι απολύτως άκυρος εάν δεν μνημονεύεται εν αυτή διά τα αποκαθιστάμενα πρόσωπα, βεβαίωσης του Γενικού Επιτελείου Στρατού ή της υπ' αυτού εξουσιοδοτημένης Στρατιωτικής ή Αστυνομικής Αρχής ήταν δεν υπάρχει δια την αποκατάστασιν τούτων αντίρρησης υπαγορευόμενη εκ λόγων εθνικής του τόπου ασφαλείας».

Ποιοι εγκαθίστανται στις περιουσίες των διωκόμενων Σλαβομακεδόνων; Το μοναρχοφασιστικό σκυλολό. «Αποκαθίστανται εις τας άνω περιοχάς επί εγκαταλειμμένων κλήρων και ιδιοκτησίων και απόστρατοι οπλίται, υπαξιωματικοί και αξιωματικοί ήτος χωροφυλακής και του Στρατού, ως επίσης θύματα και ανάπτηροι πολέμου των αυτών ή και άλλων περιοχών, προερχόμενοι εξ αρροτικών οικογενειών, ανεξαρτήτως ακτημούσνης, σημειρινής ιδιότητας αγρότου και ποσού λαμβανομένης συντάξεως». Όλοι αυτοί «δικαιούνται στεγάσεως εις τον τόπον της εγκαταστάσεως των εις παλαιά οικήματα επισκευαζόμενα ή νέα ανεγειρόμενα, επιμελεία και δαπάναις της αρμοδιάς Υπηρεσίας, πλήρους γεωργικού εξοπλισμού και εξόδων διατροφής αυτών και των οικογενειών των μέχρι της πρώτης συγκομιδής της ιδίας αυτών εσοδείας. Η μετακίνησης των εξ άλλων περιφερειών προερχόμενων ενεργείται δαπάναις του Κράτους και επιμέλεια της Αγροτικής Τραπέζης».

Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε γιατί απέμειναν τόσο λίγοι Σλαβομακεδόνες στις πατρογονικές εστίες τους και γιατί ακόμη και σήμερα το ελληνικό αστικό κράτος και το πολιτικό του πρωτοπορικό αρνείται να τους αναγνωρίσει τα εθνικά τους δικαίωματα ως μειονότητας, μολονότι κανένα αποσχιστικό κίνδυνο δε μπορεί να επικολευτεί, αφού πρόκειται για μια μικρή μειονότητα διασκορπισμένη μέσα σ' ένα συμπτομήγενο ελληνικό πληθυσμό.

ΥΓ: Τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν στα δυο αυτά άρθρα πάρθηκαν από μια παλαιότερη μπροσσύρα της ΣΑΚΕ με τίτλο «Η αλήθεια για τους Σλαβομακεδόνες – Ο πολύχρονος ανελέτος διαγωμός ενός λαού».

Πέτρος Γιώτης

Ντόπες παραμυθιάσματος

Το σκάνδαλο ντόπινγκ που σχετίζεται με την εθνική ομάδα Αρσης Βαρών συνεχίζει να βρίσκεται στις πρώτες θέσεις της επικαιρότητας, παρά το γεγονός ότι έχει φύγει από τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και έπαψε να είναι το πρώτο θέμα στα δελτία ειδήσεων. Οπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, η πληροφόρηση για τις εξελίξεις είναι πλέον πιο επιλεκτική και φίλτραρεται πριν φτάσει στις μάζες, προκειμένου να επιτευχθεί η μικρότερη ζημιά για το σύστημα. Η υπόθεση εξελίσσεται σε τέσσερα μέτωπα -δικαστικό, πολιτικό, θεραγμούς Ομοσπονδίας Αρσης Βαρών και διατήρηση αθλητικού επαγγελματικού οικοδομήματος-, τα οποία αλληλουσιμοποιώνται, σε μια προσπάθεια να τιμωρηθούν όσοι δεν προσεξαν και τους έπιασε η τομητιδική του ελέγχου, χωρίς όμως να θιγείται η οικοδόμημα και να αμφισβητηθεί από τον ελληνικό λαό η πολιτική της επιδότησης του επαγγελματικού αθλητισμού και της «παραγωγής» πρωταθλητών και μεταλλίων, που επιφέρει τεράστια κέρδη στους καπιταλιστές που επενδύουν στις αθλητικές μπίζνες. Είναι προφανές, ότι σε οριμένες πτυχές της υπόθεσης θα έχουμε και συγκρούσεις ανάμεσα στους εμπλεκόμενους, αλλά όσο η ενημέρωση του κόσμου δεν ξεφεύγει από τους καναλάρχες, θα βρίσκουν τον τρόπο να μειώνονται στο ελάχιστο οι συνέπειες. Αυτοί που πιάστηκαν έρευναν πολύ καλά ότι θα θεωρηθούν υπευθύνοι για την αμάρωση του ελληνικού αθλητισμού και της «παραγωγής» πρωταθλητών και μεταλλίων, που μάρμαρο. Παρά το γεγονός ότι είναι διατεθείμενοι να συνεργαστούν, για να ελαχιστοποιηθούν οι απώλειες για το «αθλητικό» οικοδόμημα που έχει στηθεί, εντούτοις θα προσπαθήσουν ταυτόχρονα να παζαρέψουν για να μειώσουν το προσωπικό τους κόστος. Γ' αυτό και αφήνουν υπονούμενα ότι μπορεί να υποδειξουν στο μέλλον και άλλους ένοχους, στέλνοντας το ξεκάθαρο μήνυμα προς την επανάσταση: «Βοηθήστε να ξεμπερδέψουμε, γιατί θα πούμε αλήθειες».

Η δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης, όπως είναι φυσικό (και επιθυμητό από το σύστημα), κερδίζει το μεγαλύτερο μέρος της δημοσιότητας, αφού η πολιτική διάσταση κρίθηκε σκόπιμο να «ξεαντληθείν» σε μια συνάντηση του Καραμανλή με τους Λιάπτη και Ιωαννίδη. Οπως συμβαίνει στις περισσότερες των περιπτώσεων, ο Καραμανλής δεν εμφανίζεται, για να μη πληγεί η εικόνα του, και αφήνει τους υπουργούς του να κάνουν τη βρόμικη δουλειά. Ταυτόχρονα με τη δικαστική μάρχη, μαίνεται στο παρασκήνιο και η μάρχη για τον θεραγμό της Ομοσπονδίας Αρσης Βαρών στη «μετά ντόπινγκ», γιατί θα πούμε αλήθειες.

Παράλληλα με τις εξελίξεις στην υπόθεση της Αρσης Βαρών, εξελίσσεται και μια συνολική προσπάθεια του συστήματος για να αποκατασταθεί το σκηνικό στον ελληνικό επαγγελματικό αθλητισμό, προκειμένου να συνεχιστεί η εθνική προσπάθεια της παραγωγής μεταλλίων και πρωταθλητών. Για το λόγο αυτό, έχουν επιστρατεύει μια σειρά από άφρατες πρωταθλητήτες (π.χ. Γιαννάκης, Δρυμωνάκος), που προσπαθούν να μας πείσουν για τη χαρά του αθλητισμού, την ευγενή άμιλλα και όλα τα σχετικά. Στελέχη του επαγγελματικού αθλητισμού, τονίζοντας ότι το συγκεκριμένο περιστατικό δε μπορεί να αμφισβωθεί τις επιτυχίες του ελληνικού αθλητισμού. Στο θέμα υπήρξε διακανονιστική συναίνεση και κρατήθηκε χαμηλά, γιατί διλοί οι πολιτικοί αρχηγοί είχαν φωτογραφηθεί με τον Ιακώβου και τους πρωταθλητές του και όπως λέει ο σοφός λαός, στο σπίτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σκοινί.

να δίνεται στον οργανισμό του αθλητή η επιπλέον ενέργεια που απαιτείται για να κάνει πρωταθλητισμό, είναι ντόπινγκ και πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι απαγορευμένες ουσίες. Άλλωστε, οι ασχολούμενοι με το «άθλημα» γνωρίζουν ότι η λίστα με τις επιπρεπόμενες και τις απαγορευμένες ουσίες αλλάζει χρόνο με το χρόνο και έχουμε μια συνεχή μεταφορά απαγορευμένων στις επιπρεπόμενες. Ο επαγγελματίας αθλητής αντιμετωπίζεται σαν μηχανή που αποδίδει κέρδη. Ο ίδιος, εξασφαλίζοντας ένα καθόλου ευκαταφρόντωση της Αρσης Βαρών και την εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ Ε. Αυλωνίτου οδήγησε σε άτακτη υποχώρηση. Από τη συζ

■ Αντιδασική έφοδος ξεσαλωμένων δασοκτόγων, μετά την εγκύκλιο Μπασιάκου

Πρέπει να καταργηθεί ο δασοκτόνος νόμος

Οταν το Δεκέμβρη του 2003 συζητούνταν στη βουλή ο δασοκτόνος νόμος του ΠΑΣΟΚ (3208/2003), ο Ε. Μπασιάκος, ως αρμόδιος τομεάρχης της ΝΔ, είχε χαρακτηρίσει το άρθρο 1 αντισυνταγματικό και είχε δηλώσει, ότι όταν η ΝΔ γίνει κυβέρνηση θα το καταργήσει. Το Μάρτη του 2004 η ΝΔ έγινε κυβέρνηση, ο Ε. Μπασιάκος ορκίστηκε υφυπουργός Γεωργίας και πήρε την αρμοδιότητα για τα δάση, την οποία διατήρησε και μετά την παραίτηση του Σ. Τσιτουρίδη και την αναβάθμισή του σε υπουργό. Από τις πράτες κιόλας μέρες της υπουργικής του θητείας φρόντισε να ξεχάσει τις δημογαγικές αντιπολιτευτικές δεσμεύσεις και με την πρώτη εγκύκλιο του υποχρέωσε τους γενικούς γραμματείς των Περιφερειών να ελέγχουν τους Διευθυντές Δασών στο αν πρωθυπουργό τη λύση «των αιτημάτων των πολιτών», σύμφωνα με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003! Τον Οκτώβρη του 2004 προώθησε σ' όλες τις υπηρεσίες πλυσελίδη δασοκτόνο εγκύκλιο εφαρμογής του 3208/2003 (εγκύκλιος 1099/2004), αγνοώντας προκλητικά την εισήγηση όλων των Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) του υπουργείου Γεωργίας για κατάθεση τροπολογίας με την οποία θα καταργούνταν άμεσα το άρθρο 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 και όλες οι αντισυνταγματικές του διατάξεις.

Με την προώθηση της εγκυκλίου Μπασιάκου, σ' όλες τις Διευθύνσεις Δασών και στα Δασαρχεία έγινε «το έλα να δεις». Αναψε το πράσινο φως στους δασολόγους εκείνους που αδημονούσαν. Οι κύριοι αυτοί –που δεν είναι λόγοι- κυριολεκτικά ξεσάλωσαν εισηγόμενοι στους γενικούς γραμματείς των Περιφερειών τη λήψη αποφάσεων είτε για άρση είτε για ανάκληση αποφάσεων για αναδάσωση εκτάσεων που η δασική βλάστηση τους είχε καταστραφεί από πυρκαγιές, από παράνομα ξεχερσώματα κ.λπ. κ.λπ. Σε πολλές από τις εισηγήσεις τους συμπεριέλαβαν, ως έγγραφα στα «έχοντας υπ' όψιν» το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 και την εγκύκλιο 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου. Μάλιστα, αρκετοί απ' αυτούς συμπεριέλαβαν στα «έχοντας υπ' όψιν» και προγενέστερες εγκυκλίους, τις οποίες η ΓΔΑΠΔΦΠ είχε ανακαλέσει, με την εγκύκλιο της 105204/2793/31/07/2002, μετά την έκδοση της απόφασης 838/2002 του Ε. Τμήματος του Σ.Τ.Ε. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα αυτής της εγκυκλίου που σταλήθηκε σ' όλες τις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες και στις Διευθύνσεις Δασών:

«Σας γνωρίζουμε ότι το Σ.Τ.Ε με την 838/2002 του Ε' Τμήματος, που συνεδρίασε με επταμελή σύνθεση για να κρίνει κατόπιν παραπομπής και λόγω της σπουδαιότητας του ζητήματος, τις σχέσεις μεταξύ της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του νόμου 998/1979 και εκείνης του άρθρου 38 του ίδιου νόμου, έκανε δεκτά τα εξής:

«Σας γνωρίζουμε ότι το Σ.Τ.Ε με την 838/2002 του Ε' Τμήματος, που συνεδρίασε με επταμελή σύνθεση για να κρίνει κατόπιν παραπομπής και λόγω της σπουδαιότητας του ζητήματος, τις σχέσεις μεταξύ της διαδικασίας χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του νόμου 998/1979 και εκείνης του άρθρου 38 του ίδιου νόμου, έκανε δεκτά τα εξής:

«Εκδοση πράξης χαρακτηρισμού και η έκδοση απόφασης κήρυξης έκτασης ως αναδάσωτέας ακολουθούν διακεκριμένες μεταξύ τους διαδικασίες που αποκλείονται αμοιβαίως. Το αρμόδιο για χαρακτηρισμό όργανο δεν

μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης χαρακτηρισμού στην περίπτωση που η πράξη χαρακτηρισμού έκτασης έχει κηρυχθεί ως αναδάσωτέα ή διαπιστώνται ότι οι εκτάσεις αυτές δεν ήταν ποτέ δασικές. Με βάση όσα αναφέρουμε παραπάνω, οι αποφάσεις αυτές είναι παρανόμες. Οι εισηγητές δασολόγοι δεν είχαν κανένα νομιμοποιητικό δικαίωμα να κάνουν πράξη χαρακτηρισμού με φωτοερμηνεία, από τη σημήνη που στην απόφαση αναδάσωσης δε γινόταν καμιά αναφορά ότι υπάρχουν αργοί στην έκταση που κηρύχτηκε αναδάσωτέα και δεν καθορίζοταν η ακριβής θέση τους. Δεν είναι, άραγε, περιέργο ότι μόνο αυτοί οι δασολόγοι διαπίστωσαν με φωτοερμηνεία ότι αυτές οι εκτάσεις δεν είναι δασικές; Τόσο «αλμπάνηδες» ήταν οι προηγούμενοι δασολόγοι, που εισηγήθηκαν την απόφαση για αναδάσωση, και δε μπόρεσαν να διαπιστώσουν με φωτοερμηνεία το μη δασικό τους χαρακτήρα;

Σε εναρμόνιση με το περιεχόμενο της επισυναπτόμενης απόφασης, ανακαλούμε τις 87234/7579/1997, 114959/855/2000, 88146/529/2000 εγκύλιες οδηγίες ως προς τα κεφάλαια που έρχονται σε αντίθεση με τα αναφερόμενα στο αιτιολογικό της απόφασης και παρακαλούμε για τις δικές σας ανάλογες ενέργειες».

Οι δασολόγοι που δουλεύουν στα δασαρχεία όλης της χώρας οφείλουν να γνωρίζουν την 838/2002 απόφαση του Σ.Τ.Ε και τη συνοδευτική εγκύκλιο, τημήμα της οποίας παραθέσαμε παραπάνω, πριν αποφασίσουν να κάνουν πράξης χαρακτηρισμού σε εκτάσεις για τις οποίες είτε έχουν βγει είτε πρόκειται να βγουν αποφάσεις κήρυξης αναδάσωσης, σύμφωνα με το άρθρο 38 του νόμου 998/1979, επειδή δηλαδή έγιναν παράνομες εκχερσώσεις. Γνωρίζουν, ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις δε μπορούν να κάνουν πράξης χαρακτηρισμού με σκοπό τη μερική ή ολική άρση της απόφασης αναδάσωσης. Μόνη περίπτωση που χωράει νόμιμα πράξη χαρακτηρισμού είναι ουτή που ενώ στο σώμα της απόφασης αναδάσωσης γίνεται μνεία ότι στην κηρυχθείσα έκταση συμπεριλαμβάνονται και αργοί, εντούτοις, για μια σειρά λόγους (π.χ. επειδή δεν προλαβαίνουν να οριοθετήσουν τις συγκεκριμένες θέσεις που καταλαμβάνουν οι αργοί), δεν έχει οριστεί η ακριβής θέση τους. Σύμφωνα δε με απόφαση του Σ.Τ.Ε, η απόφαση αναδάσωσης είναι παράνομη και πρέπει να διορθωθεί πάραντα.

Παρολαυτά, επίορκοι δασολόγοι εισηγήθηκαν άρσεις ή ανακλήσεις, μερικές ή ολικές, με το επιχείρημα ότι στο σώμα της απόφασης αναδάσωσης γίνεται αναφορά σε παράνομη εικέρσωση (ενώ προβλέπεται απόφαση αναδάσωσης, σύμφωνα με το άρθρο 38 του νόμου 998/1979). Οι παράνομες αυτές αποφάσεις είναι πολλές. Ενεικτικά, παραθέτουμε το αιτιολογικό μιας απ' αυτές: «6. Την υπ' αριθμό 912/17/5/1999 απόφαση του Γ.Γ.Π.Π. πάρανομα με την οποία κηρύχθηκε αναδάσωτέα έκταση 15.414,00 τ.μ. στη θέση "Γερακίνα" Δ.Δ. Πετρίου της περιφέρειας του Δήμου Νεμέας Νομού Κορινθίας, λόγω εκέρσωσης... Αίρουμε μερικώς την υπ' αριθμ. 912/17/5/1999 απόφαση του Γ.Γ.Π.Π., με την οποία κηρύχθηκε αναδάσωτέα έκταση εμβαδού 15.410,00 τ.μ. λόγω εκέρσωσης, για δύο τημήματα αυτής Α και Β συνολικού εμβαδού 4374,00 τ.μ.».

Άλλοι επίορκοι δασολόγοι εισηγήθηκαν τη μερική ή ολική άρση αναδάσωτέων εκτάσεων (στις οποίες είχε συντελεστεί φυσική ή τεχνητή αναδάσωση), με τη φω-

τοερμηνεία που έκαναν στις αεροφωτογραφίες του 1945 κ.λπ. διαπιστώνται ότι οι εκτάσεις αυτές δεν ήταν ποτέ δασικές. Με βάση όσα αναφέρουμε παραπάνω, οι αποφάσεις αυτές είναι παρανόμες. Οι εισηγητές δασολόγοι δεν είχαν κανένα νομιμοποιητικό δικαίωμα να κάνουν πράξη χαρακτηρισμού με φωτοερμηνεία, από τη σημήνη που στην απόφαση αναδάσωσης δε γινόταν καμιά αναφορά ότι υπάρχουν αργοί στην έκταση που κηρύχτηκε αναδάσωτέα και δεν καθορίζοταν η ακριβής θέση τους. Δεν είναι, άραγε, περιέργο ότι μόνο αυτοί οι δασολόγοι διαπίστωσαν με φωτοερμηνεία ότι αυτές οι εκτάσεις δεν είναι δασικές; Τόσο «αλμπάνηδες» ήταν οι προηγούμενοι δασολόγοι, που εισηγήθηκαν την απόφαση για αναδάσωση, και δε μπόρεσαν να διαπιστώσουν με φωτοερμηνεία το μη δασικό τους χαρακτήρα;

Πολλές, αν όχι όλες, αποφάσεις των Α' ή Β' Επιτροπών Επιλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων δεν προσβλήθηκαν από τις Διευθύνσεις Δασών, με αποτέλεσμα αυτές οι αποφάσεις να γίνουν τελεστικές και έτσι να αρθούν ή ανακληθούν οι αποφάσεις αναδάσωσεων. Αυτό δεν έγινε τυχαία. Η στάση αυτή των Διευθύνσεων Δασών και των Δασαρχών ήταν συντεταγμένη. Ήθελαν να όρουν όλες τις αποφάσεις αναδάσωσης!

Η ΓΔΑΠΔΦΠ με εγκύκλιο της είχε ανακαλέσει και την εγκύλια οδηγία 87234/7579/1997. Αυτό, όμως, δεν πρότισε το Δασάρχη Καπανδρίτιου και δεν τον απέτρεψε από το να επικαλεστεί αυτή την καταργημένη εγκύλιο, προκειμένου να προτείνει την ανάκληση της απόφασης για αναδάσωση 8 στρεμμάτων. Φυσικά, δεν είναι μόνο ο Δασάρχης Καπανδρίτιου που καταφέγγιε σε καταργημένες εγκύλιους, προκειμένου να βγάλει ή να εισηγηθεί άρσεις ή ανακλήσεις αποφάσεων αναδάσωσης (δύο το Σεπτέμβρη έκτασης 14,063 στρεμμάτων, μία το Οκτώβρη, μία το Νοέμβρη και μία το Γενάρη, εκτάσεων 2,48, 2,98 και 23,26 στρεμμάτων αντίστοιχα). Μιλάμε για εκτάσεις πάρα πολύ μικρές.

Με όλες αποφάσεις, δασικές υπηρεσίες ήραν τις αναδάσωσεις, προκειμένου να γίνουν μερικά έργα μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις, αφού πρώτα ολοκλήρωνταν το φάκελο για τα έργα αυτά και έφτιοχναν τις περιβαλλοντικές μελέτες. Η διάταξη αυτή είναι αντιστοιχημένη της προηγούμενης έκτασης για τις οποίες αποφασίστηκε η δασική βλάστηση. Η διάταξη αυτή ε

Aιτή, Νιγηρία, Σενεγάλη, Καμερούν, Μπουρκίνα Φάσο, Μαυριτανία, Ακτή Ελεφαντοστού, Αήγυπτος, Μαρόκο, Υεμένη, Μπαγκλαντές και Μεξικό είναι μερικές από τις 33 χώρες που ο ΟΗΕ προβλέπει ότι θα ξεσπάσει διατροφική κρίση και στις οποίες είχαμε μικρότερες ή μεγαλύτερες διαδηλώσεις, συγκρούσεις ή εξεγέρσεις για ένα και μόνο λόγο: την πείνα.

Σε μια εποχή που η τεχνολογική ανάπτυξη έχει πάρει αυστηρή περιοχή για την ιστορική πορεία της ανθρωπότητας διαστάσεις, σε μια εποχή που η παραγωγικότητα της κοινωνικής εργασίας έχει πάσιει αυστηρή περιοχή νοούμερα, ξεπερνώντας εκαποντάδες φορές τα επίπεδα παλαιότερων ιστορικών περιόδων, το φάσμα της πείνας όχι μόνο δεν έχει εξαλειφθεί, αλλά απειλεί ολοένα και περισσότερους ανθρώπους στον πλανήτη, πυκνώνοντας τα σύννεφα της εξαθλίωσης όλο και πιο κοντά στον «πολιτισμένο» κόσμο.

Η έλλειψη τροφίμων έχει οδηγήσει τις τιμές σε επίπεδο ρεκόρ: κατά 130% αυξήθηκε η παγκόσμια τιμή του σταριού τον περασμένο χρόνο, κατά 74% η τιμή του ρυζιού (10% αυξήθηκε μόνο μέσα σε μία μέρα, την προηγούμενη Παρασκευή, εξαιτίας της ραγδαίας αύξησης της ζήτησης από τα ασιατικά και αφρικανικά κράτη, προκειμένου να προλάβουν κοινωνικές εξεγέρσεις), κατά 87% η τιμή της σόγιας, κατά 57% αυξήθηκαν συνολικά τον τελευταίο χρόνο οι τιμές των τροφίμων παγκόσμια (83% μέσα στην τελευταία τριετία)^[1].

Ο ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου καλώντας τις κυβερνήσεις να πάρουν όμεσα μέτρα για τη μείωση των τιμών, η Παγκόσμια Τράπεζα ζητά ένα νέο «Νιου Ντιλ» για την ενίσχυση των καθυστερημένων οικονομιών, τη στήριξη που η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ (FAO) προβλέπει ότι οι τιμές θα παραμείνουν υψηλές για την επόμενη δεκαετία.

Επιβεβαιώνεται, λοιπόν, η «έχασμένη» θεωρία του Μάλθους, ότι η Γη δε μπορεί να θρέψει τους κατοίκους της; Μήπως η ραγδαία αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού αποτελεί πρόβλημα που θα πρέπει να λυθεί (με μερικές απομικές βόμβες ίσως); Αν και κανείς δεν τολμά να ενστρενιστεί τα παραπάνω, η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού εμφανίζεται ακόμα και από τα πιο «έγκυρα» έντυπα και «αξιοσέβαστους» αναλυτές σαν μια από τις διατροφικής κρίσης που απειλεί τη σύγχρονη ανθρωπότητα.

■ Είναι απειλή η αύξηση του πληθυσμού;

Και όμως, μια ματιά να ρίξει κανείς στα στατιστικά στοιχεία που δημοσιεύει η Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ (FAO), θα δει ότι τέτοιο πρόβλημα δεν υπάρχει. Γιατί η αυξανόμενη ζήτηση που προέρχεται από την αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού υπερκαλύπτεται από την αύξηση της παραγωγής. Ο Πίνακας 1, που φτιάχθηκε από τα στοιχεία που βρήκαμε στην ιστοσελίδα της FAO (<http://faostat.fao.org/site/339/default.aspx>), δείχνει ότι η αύξηση της παραγωγής των κυριότερων ειδών διατροφής (κρέας, δημητριακά, φρούτα και λαχανικά, ψάρια) μέσα στην τελευταία 25ετία (1980-2004) ξεπερνά κατά πολύ την αύξηση του πληθυσμού (με εξαίρεση τα δημητριακά που φαίνεται να είναι κατά μία εκατοστιαία μονάδα μικρότερη).

Σύμφωνα με την FAO^[2], η παγκόσμια παραγωγή κρέατος (από το 1960 μέχρι το 2002) τριπλασιάστηκε, του γάλακτος διπλασιάστηκε και των αυγών τετραπλασιάστηκε. Για το ίδιο χρονικό διάστημα ο παγκόσμιος πληθυσμός αυξήθηκε κατά δύο φορές. Δυστυχώς, ο χώρος της εφημερίδας δεν

■ Παγκόσμια διατροφική κρίση

Νομοτέλεια ή μάστιγα ενός συστήματος που σαπίζει;

επιτρέπει να επεκταθούμε κι άλλο.

Ομως, και από αυτά τα στοιχεία που περιληπτικά αναφέραμε παραπάνω προκύπτει ότι η αύξηση της παραγωγής τροφίμων έχει υπερκαλύψει την αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού. Κι αυτό παρά την τεράστια σπατάλη εργατικής δύναμης σε καθαρά αντιπαραγωγικούς τομείς (αντιπαραγωγικούς για την κοινωνία κι όχι για το κεφάλαιο, φυσικά), όπως η πολεμική βιομηχανία. Κι όμως, η αύξηση της παραγωγής δεν ήταν αρκετή για να εμποδίσει την αύξηση των πεινασμένων ανθρώπων, που το 2004 γίνονταν 5 εκατομμύρια περισσότεροι το χρόνο, για να φτάσουν στα 842 εκατομμύρια ανθρώπους, δηλαδή το 1/7 του παγκόσμιου πληθυσμού^[3].

Ο σύχος για εξάλειψη της πείνας μέσα σε μία δεκαετία, που τέθηκε από τους ηγέτες των ισχυρότερων χωρών στο πρώτο παγκόσμιο διατροφικό συνέδριο το 1974, μετατράπηκε σε στόχο για τη μείωση στο μισό των πεινασμένων μέσα σε είκοσι χρόνια (μέχρι το 2015), στο ίδιο συνέδριο το 1996, για να ανατραπεί κι αυτός από την ίδια τη ζωή.

■ Ανισόμετρη ανάπτυξη

Η πείνα δεν κατανέμεται το ίδιο σε όλες τις χώρες. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα^[4], το 60% των υποσιτιζόμενων είναι από την Ασία

ούμε τα καύσιμα που παράγονται από φυτικές πρώτες ύλες (κυρίως σιτηρά, ζαχαροκάλαμο, καλαμπόκι, κτλ) και χωρίζονται σε πολλές κατηγορίες, οι κυριότερες από τις οποίες είναι το βιοντίζελ (παράγεται από φυτικά έλαια αγροτικής παραγωγής και αγροτικά παραπτρούντα και αποβλήτα) και η βιοαιθανόλη (παράγεται από την αλκοολική ζύμωση της ζάχαρης που βρίσκεται στο ζαχαροκάλαμο, το καλαμπόκι, το σιτάρι κτλ). Η παραγωγή βιοαιθανόλης απαιτεί μεγάλη κατανάλωση νερού για τη διύλιση της αιθανόλης (πάνω από 4 λίτρα νερού για την παραγωγή 1 λίτρου αιθανόλης) και δεσμεύει τμήμα της αγροτικής παραγωγής που θα χρησιμοποιούνται για τη διατροφή. Ήδη, στις ΗΠΑ, το 20% της παραγωγής καλαμποκιού δεσμεύτηκε το 2006 για την παραγωγή αιθανόλης, σύμφωνα με τη FAO, η ποσότητα του καλαμποκιού που θα χρησιμοποιηθεί στις ΗΠΑ για την παραγωγή «βιοκαυσίμων» θα διπλασιαστεί, φτάνοντας τους 110 εκατ. τόνους μέχρι το 2016. Στην Ευρώπη, η ποσότητα του σταριού θα δωδεκαπλασιαστεί στους 18 εκατ. τόνους για το ίδιο χρονικό διάστημα^[5].

Μιλώντας πέρα στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, ο ειδικός εισηγητής του ΟΗΕ για το δικαίωμα στη σύτιση, Ζαν Ζινκλέρ, αποκάλεσε «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» την παραγωγή «βιοκαυσίμων» και ζήτησε πενταετές μόρατοριουμ στα προγράμματα ανάπτυξής τους, προκειμένου να αποφευχθεί επέκταση της πείνας στον κόσμο^[6]. «Η βιασύνη για την παραγωγή βιοκαυσίμων απειλεί την παγκόσμια παραγωγή τροφίμων και τις ζωές δισεκατομμυρίων ανθρώπων», δήλωσε και ο επικεφαλής επιστημονικός σύμβουλος της βρετανικής κυβερνητης, καθηγητής Τζον Μπέντηκον^[7]. Η αύξηση της παραγωγής των «βιοκαυσίμων» είναι ούμως επιλογή των ισχυρότερων καπιταλιστικών χωρών και αποτελεί στόχο ευρωπαϊκό όσο και αμερικανικό. Η Κομισιόν εμμένει στην απόφαση της το 10% των καυσίμων να προέρχονται από «βιοκαύσιμο» μέχρι το 2020, ενώ ο Μπους έχει δηλώσει ότι εμμένει στο στόχο το 15% των αμερικανικών αυτοκινήτων να κινούνται με βιοκαύσιμα μέχρι το 2017.

Οι καπιταλιστές γράφουν εκεί που δεν πιάνει μελάνι τις προεδρούσεις για διατροφική κρίση και πρωθυπουργού με τα χίλια τα «βιοκαύσιμα». Αποτέλεσμα; Η αύξηση της τιμής των αγροτικών προϊόντων, που ήδη έχει επιβαρυνθεί από άλλους παράγοντες (όπως η ραγδαία αύξηση της τιμής του πετρελαίου, οι κλιματολογικές αλλογές με την αύξηση των πλημμυρών κτλ). Αν αναλογιστούμε ότι το 60-80% των καταναλωτικών δοτιάνων στις «αναπτυσσόμενες χώρες» αφορούν στη διατροφή (σε αντίθεση με τις βιομηχανικές, όπου το ποσοστό πέφτει στο 10-20%)^[8], τότε μπορούμε να καταλάβουμε σε ποια κατάσταση βρίσκονται εκατομμύρια ανθρώπων που βλέπουν τις τιμές να ανεβαίνουν σε δυσθόρητα ύψη.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές:

- [1] Eφημερίδα Independent 12 & 16/4/2008
- [2] «Παγκόσμια παραγωγή και κατανάλωση τροφίμων βασισμένων στο κρέας», άρθρο στελέχους της FAO, που παρουσιάστηκε σε συνέδριο τον Ιούνη του 2002 (<http://jn.nutrition.org/cgi/content/full/133/11/4048S#FN1>).
- [3] Ινστιτούτο «Ψωμί για τον Κόσμο» - 14η ετήσια διατροφική έκθεση, 2004.

- [4] «Γεωργική και Αγροτική ανάπτυξη: Πείνα και υποσιτισμός», άρθρο στελέχους της Παγκόσμιας Τράπεζας, 18/1/2006 (<http://siteresources.worldbank.org/EXTABOUTUS/Resources/KevinCleaver-paper.pdf>).
- [5] Εκθεση στελέχους του υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ στην αμερικανική Γερουσία, 10/1/2007 (http://www.usda.gov/oce/newsroom/congressional_testimony/Collins_011007.pdf).
- [6] Canberra Times, 26/12/07.
- [7] BBC, 27/10/07.
- [8] Τάιμς, 7/3/2008.
- [9] Εφημερίδα Independent 16/4/2008.

Πίνακας 1: Εξέλιξη της παγκόσμιας παραγωγής ειδών διατροφής και του παγκόσμιου πληθυσμού (1980-2004)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	ΕΤΟΣ	ΜΟΝΑΔΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ

Φακελάκηδες και κυβέρνηση από τη μια, γιατροί με φιλότιμο και ευαισθησία από την άλλη

Χρειάστηκε αγώνας ενός και πλέον μήνα των νοσοκομειακών γιατρών, με επίσχεση εργασίας ειδικευουμένων και ειδικών, ιδιαίτερα στην επαρχία, με απεργίες και στάσεις εργασίας ειδικών στην Αθήνα, για να αποδοθούν τα δεδουλευμένα των εφημεριών από το Δεκέμβρη μέχρι το Φλεβάρη. Η όποια, έστω και την τελευταία στιγμή, πληρωμή δεδουλευμένων οφείλεται στον αγώνα τους. Οι εφημερίες όμως, είναι μόνο η αφορμή. Η άρνηση του υπουργού Υγείας να προχωρήσει στην εφαρμογή ενός ανθρώπινου αραρίου εργασίας, μαζί με την οργή από την απόφαση της πλειοψηφίας της ΟΕΝΓΕ (Τσούκαλος-ΝΔ - Λαοπόδης-ΠΑΣΚ) να προχωρήσει σε συμφωνία με το υπουργείο, που μετατρέπει την υπερωριακή απασχόληση σε επίδομα, χωρίς τη διασφάλιση της εφαρμογής του αραρίου των 48 ωρών την εβδομάδα είναι αυτά που πυροδοτούν. Η αναστολή, για ένα επιπλέον εξάμηνο, της εφαρμογής της κοινοτικής οδηγίας για την καθιέρωση του 48ώρου συνδυαστικής με τον εκβιασμό για την πληρωμή των δεδουλευμένων και την επικείμενη κλαδική συμφωνία με τους πουλμένους τσουκαλολαοπόδηδες και τις απειλές με τις ατομικές δηλώσεις μετανοίας-συνοινέσης στα υποχρεωτικά εξαντλητικά ωράρια.

Οι κατά τόπους συνελεύσεις γέμισαν με νέους γιατρούς, ειδικευόμενους, όπως και μεγαλύτερους στην ηλικία, που δε ζουν με μαύρα χρήματα (φακελάκια, μίζες κλπ), που επιμένουν να ζουν αξιοπρεπώς από το μισθό τους, και αναζητούν τη χαμένη τους αξιοπρέπεια. Στην Αθήνα το ΔΣ της ΕΙΝΑΠ ελέγχεται από τα τσουκαλάκια και δεν καλεί σε συνέλευση, όμως οι συνελεύσεις των νοσοκομείων και το συντονιστικό τους ξεπέρασαν.

Κινητοποιήσεις με συγκεντρώσεις, πορείες, αποκλεισμούς δρόμων έγιναν σε διάφορες πόλεις, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα, στο Ηράκλειο. Στην Αθήνα, στις 11 Απριλί, πραγματοποιήθηκε συγκεντρωση μπροστά στο υπουργείο Υγείας, με κάλεσμα του συντονιστικού γενικών συνελεύσεων νοσοκομείων Αθηναϊκής - Πειραιά και τοπικών ενώσεων της υπόλοιπης Ελλάδας. Ανάλογες συγκεντρώσεις είχαν να γίνουν από δεκαετία. Μασκότ της συγκεντρωσης ήταν ένα ζωντανό παγώνι, η μετεμψύχωση του Αβραμόπουλου! Η ιδέα προήλθε από την αφίσα που είχαν φτιάξει συνάδελφοι

στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. Ταυτόχρονα, κυριαρχούσαν συνθήματα και πανό με πιο χαρακτηριστικό: «Υπουργέ μην κάνεις το παγώνι, το κράτος την υγεία πρέπει να πληρώνει». Ο Τσούκαλος εμφανίστηκε κάποια στιγμή. Ανακοινώθηκε από τα μεγάφωνα ότι είναι ανεπιθύμητος και καλό είναι να αποχωρήσει έγκαιρα, πράγμα που έκανε αμέσως, αφού γιουχαίστηκε και απειλήθηκε με μπουγέλωμα.

Το σκηνικό είχε και ΜΑΤ που παρατάχθηκαν με πλήρη εξάρτυση στην είσοδο του υπουργείου. Ζητήθηκε από τον επικεφαλής των ΜΑΤ συνάντηση με τον υπουργό για να του παραδοθεί το παγώνι. Στο ενδεχόμενο να μπουν στο υπουργείο οι γιατροί απρόσκλητοι, μαζί με το παγώνι, ο πονηρός Αβραμόπουλος δέχτηκε τελικά πεντομελή αντιπροσωπεία. Στη συνάντηση εμφανίστηκε ταραγμένος, διότι καθώς προσπάθησε να μπει από την κεντρική είσοδο διασχίζοντας τους συγκεντρωμένους αποδοκιμάστηκε αγρίως. Επιστημόνθηκε στον Αβραμόπουλο ότι τους αγωνιζόμενους γιατρούς δεν εκπροσωπεί πλέον η σημερινή ηγεσία της ΟΕΝΓΕ και δεδομένου ότι οιδέύουν σε έκτακτο συνέδριο ζήτησαν να πάψει κάθε συνάντηση και διαπραγμάτευση με το διδύμο Τσούκαλου - Λαοπόδη. Περιγράφηκε η άθλια κατάσταση που έχουν περιέλθει οι γιατροί που απορρίπτοντας τα φακελάκια και τις μίζες επιμένουν να ζουν από το μισθό και τις εφημερίες τους, τονίστηκε ότι απαιτούν νέο μισθολόγιο και απορρίπτουν την απόπειρα εφαρμογής επιδόματος εφημέρευσης.

Ακολούθησε συνεδρίαση στα γραφεία της ΟΕΝΓΕ, όπου συγκροτήθηκε πανελλαδικό συντονιστικό των Ενώσεων και των Γενικών Συνελεύσεων των νοσοκομείων.

Οι κινητοποιήσεις αυτές είναι η πιο τρανή απόδειξη πως η συνδικαλιστική ηγεσία που συνδιαλέγεται με τον υπουργό

θεσης και να αναδείξει την εμπιστοσύνη στις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, για επιμέρους νίκες εδώ και τώρα και όχι αύριο (τάχια απότοκο της κοινοβουλευτικής «αριστερής» στροφής της κοινωνίας). Η «Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία Ιατρών» είναι μια φιλότιμη προσπάθεια σ' αυτή την κατεύθυνση, με το κατέβασμα στις εκλογές του Ιατρικού συλλόγου Θεσσαλονίκης. Διαβάζουμε στη διακήρυξη της:

«Πιστεύουμε σε ένα δημόσιο δωρεάν καθολικής κάλυψης σύστημα υγείας, στο οποίο ο όρωφος δεν πληρώνει από την τοσέπη του (ούτε νόμιμα, ούτε μαύρα) και το οποίο μπορεί να απορροφήσει χιλιάδες από τους σημερινούς επαγγελματίες στον ελεύθερο ιδιωτικό τομέα και στα ασφαλιστικά ταμεία, αμειβοντάς τους ικανοποιητικά, ενώ αυτοί που θα επιλέξουν το ιδιωτικό ιατρείο θα είναι απαλληλούντος από τον αδέμιτο ανταγωνισμό των κλινικαρχών και των μεγαλογιατρών-αφεντάδων. Από την άλλη οι ιδιωτικός επιχειρηματικός τομέας πρέπει να σταματήσει να λειτουργεί ασύδοτα, σταδιακά να φθίνει και τελικά να καταργηθεί. Η πραγματική αντίθεση σήμερα βρίσκεται ανάμεσα στα συμφέροντα του επιχειρηματικού κεφαλαίου που δραστηριοποιείται παντού παρόπατη στην περίθαλψη, φροντίδας και αποκατάστασης το οποίο συμβαδίζει με τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας των νέων γιατρών για καλά αμειβόμενη εργασία, επιπλούμονικότητα, αξιοπρέπεια και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Πιστεύουμε ακράδαντα πως ένα άλλο δημόσιο σύστημα υγείας είναι εφικτό και απαραίτητο. Δεν μας ικανοποιεί η σημερινή κατάσταση και μας εξοργίζει. Πιστεύουμε πως το δραμά μας για καθολική, ισόπιμη, δωρεάν πρόσβαση σε υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας, πρόληψης και πρόνοιας δεν εξαντλήθηκε στο ΕΣΥ που οικοδομήθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Προτείνουμε και σωνιζόμαστε για ένα διαφορετικό Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Το ΕΣΥ του νόμου 1397/83 ήταν θετικό ως αρχικό βήμα αφέθηκε όμως στην τύχη του, υπονομεύτηκε εκ των ένδον χωρίς ποτέ να αποκτήσει χαρακτήρα πραγματικά Εθνικού Συστήματος Υγείας. Δεν οραματίζομαστε ένα δημόσιο σύστημα υγείας με υποστέλχωση, διαφθορά και παραοικονομία, με αφανείς μορ-

φές ιδιωτικοποίησης, απαράδεκτη ξενοδοχειακή υποδομή, μεγάλες αναμονές, γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, χαμηλές αμοιβές και εξαντλητικές συνθήκες εργασίας για τους επαγγελματίες υγείας.

Τα φαινόμενα διαφθοράς έχουν γίνει μάστιγα στο χώρο της υγείας. Οι κάθε μορφής παρεμβάσεις στις νόμιμες διαδικασίες, οι πελατειακές σχέσεις, οι «φιλές» από προμήθειες,

το «φακελάκι» και οι «αμοιβές κάτω από το τραπέζι» έχουν σοβαρές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες. Για την αντιμετώπιση της διαφθοράς, είναι απαραίτητοι ελεγκτικοί μηχανισμοί καταπολέμησης των αιτών που τη συντηρούν και την αναπαράγουν. Βασική όμως αιτία του προβλήματος βρίσκεται σε συμπεριφορές και πρότυπα που έχουν βαθιά ριζώσει στην κοινωνία και στο δημόσιο νοσοκομείο. Πρόκειται για την επιλογή απομικών λύσεων στα προβλήματα και γενικότερα την ιδιοτελή στάση ζωής, σε αντιπαράθεση με την εξεύρεση λύσεων στηριζόμενων σε αυτά. Κυρίως δεσμευόμαστε για την τακτική λειτουργία ανοχής σε όλους ολομελείων και την πλήρη ενημέρωση για τις επεξεργασίες μας, αλλά και για τα όσα θα συντελούνται στα όργανα του ΙΣΘ και του ΠΙΣ.»

Παραμένει το στοίχημα... ιδιαίτερα μετά την αναφορά για «φιλές» διαφορετική κυβερνητική πολιτική... Γ.Μ.

νέα ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ – ΑΝΕΡΓΩΝ για το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

**Κυριακή 20 Απρίλη, 12.00 μ.
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (κτίριο Γκίνη)**

ΧΑΣΤΟΥΚΙ ΣΤΟΥΣ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΩ Η ΠΡΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΣΕΕ-ΣΕΒ

ΟΧΙ στο ξπούλημα και τον υποταγμένο συνδικαλισμό

Οι αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ
στα γραφεία της ΓΣΕΕ
και ΠΟΡΕΙΑ στα γραφεία του ΣΕΒ
ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΑΠΡΙΛΗ, 11.00 π.μ.
εργατικά σωματεία, εργατικά σχήματα
και συλλογικότητες, εργαζόμενοι-ες**

Προσκύνημα Στυλιανίδη στις ΗΠΑ

ΟΣτυλιανίδης επισκέφθηκε τις ΗΠΑ και προγματοποίησε πολλαπλό προσκύνημα σε αμερικανούς υπουργούς, αρμόδιους για θέματα εκπαίδευσης, σε καπιταλιστές (Bill Gates), σε παπαδαρίο (εκκλησία της Αμερικής) και σε ελληνικό λόμπι.

Πανευτυχής δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου από τη Νέα Υόρκη:

– Οτι είχε συνάντηση με την Αναπληρώτρια υπουργό Εξωτερικών, αρμόδια για θέματα εκπαίδευσης και πολιτισμού Goli Amery και με τον υφυπουργό Παιδείας Raymond Simon, με τους οποίους συζήτησε διμερή συμφωνία εκπαίδευτικής συνεργασίας, η οποία μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει την ανταλλαγή τεχνογνωσίας, την κοινή έρευνα μεταξύ ελληνικών και

αμερικανικών πανεπιστημίων, καθώς «και ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις αναγνωρίσεις των επιστημονικών τίτλων σπουδών με μεγαλύτερη ευελιξία».

Το ελληνικό υπουργείο Παιδείας εμπνέεται από το μοντέλο του αμερικανικού πανεπιστημίου, που λειτουργεί καθαρά ως παράρτημα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και με βάση αυτή του την «απόδοση» κρίνεται και κατατάσσεται στους αξιολογικούς πίνακες. Τέτοια «τεχνογνωσία» θέλει να πάρει ο Στυλιανίδης, στην κούρσα που επιβάλλει και η Μπολόνια, η οποία άλλωστε επιχειρεί να προσαρμόσει τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια στο «αμερικανικό όνειρο». Το ζουμί, βεβαίως, της συνάντησης είναι η προώθηση της αναγνώρισης των αμερικανικών «κο-

λεγίων», που λειτουργούν στην Ελλάδα, για την οποία πιέζουν πολύ τα αμερικανικά συμφέροντα. Θυμηθείτε την επίσκεψη του αμερικανού πρέσβη και των μελών του κογκρέσου στον Στυλιανίδη γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Οι προθεσμίες για την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας για την αναγνώριση των «κολεγίων» τρέχουν και η αμερικανική πλευρά δε θέλει να μείνουν οι δικές της μπιζνές χωρίς τακτοποίηση.

– Οτι σε συνέχεια της συνάντησης με τον Bill Gates στην Αθήνα, ανταποκρίθηκε σε πρόσκλησή του να επισκεφθεί στη Φιλαδέλφεια το «Σχολείο του Μέλλοντος» για να «παρακολουθήσει από κοντά μια επίδειξη όλων των νέων προϊόντων και των λογισμικών που εφαρμόζονται, ενσωματώνοντας τις νέες

τεχνολογίες στην εκπαίδευση».

Η παράσταση «επιδειξη» των προϊόντων της Microsoft αποτελεί συνέχεια της ατραξιόν που δόθηκε κατά την επίσκεψη του big boss στην Αθήνα, όπου σύσσωμη η ελληνική μπουρζουαζία (Καραμανής, Παπανδρέου, βιομήχανοι, τραπεζίτες, μεγαλοεκδότες, πανεπιστημιακοί και σία) διαγκωνίστηκε για να βγει μια φωτογραφία μαζί του. Η επίσκεψη-εξπρές συνδέθηκε με την προώθηση στη Βουλή της συμφωνίας που είχε κλείσει με τη Microsoft ο Αλογοσκούφης πριν δύο χρόνια στη Λισαβόνα. Η συμφωνία έδεσε τη χώρα και ιδιαίτερα την εκπαίδευση όλων των βαθμίδων στο άρμα μιας πολυεθνικής, η οποία ακρωτηρίαζε την ίδια τη γνώση και τις δυνατότητες εκμετάλλευσης της πληροφορικής.

Κρύβονται οι νεκροθάφτες της καπνοπαραγωγής

Χιλιάδες καπνοπαραγωγοί διαδήλωσαν την περασμένη Πέμπτη ενάντια στον ισχύοντα κανονισμό, γιατί σύμφωνα μ' αυτόν το 50% των κοινωνικών επιδοτήσεων-πτρονοιακό βοήθημα, (που ανέρχονται σε 189 εκατ. ευρώ το χρόνο) από το 2010 μέχρι και το 2013 δε θα το πάρουν πια οι καπνοπαραγωγοί, αλλά θα πηγαίνει στο λεγόμενο Πυλώνα Ανάπτυξης. Ο υπουργός Γεωργίας, για να αποφύγει το κράξιμο των καπνοπαραγωγών, φρόντισε να οργανώσει την ίδια μέρα στη Γενική Γραμματεία Τύπου ημερίδα για τη λεγόμενη άλλη γεωργία, στην οποία πήρε μέρος και η επίτροπος Γεωργίας της ΕΕ. Έχει δε το θράσος, ενώ το υπουργείο του έχει μετατραπεί σε γραφείο κηδειών του κατηνού και των καπνοπαραγωγών, γιατί έχει εγκαταλειφθεί η καπνοκαλλιέργεια από τη συντριπτική πλειοψηφία των καπνοπαραγωγών, να δηλώνει (όχι αυτοπροσώ-

πως, με τι μούτρα να το κάνει αυτό;) ότι «διαμορφώσαμε για πρώτη φορά στη χώρα μας μακροχρόνια εθνική στρατηγική για το προϊόν, η οποία αποδίδει θετικά αποτελέσματα υπέρ των καπνοπαραγωγών» (!) και ότι «στην προσπάθειά μας αυτή, που είναι ένα εθνικό προϊόν, έχουμε συμμάχους τους ίδιους τους Ελληνες καπνοπαραγωγούς».

Ο κύριος αυτός, ενώ φρόντισε να μην υπάρχει κανένα μέτρο για τους καπνοπαραγωγούς και για τις πρώην καπνοπαραγωγικές περιοχές στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2007-2013, με αποτέλεσμα οι ετήσιοι πόροι ύψους 189 εκατ. ευρώ να πάνε για άλλα μέτρα του ΠΑΑ, βγαίνει και δηλώνει ακόμη ότι «παράλληλα, πρωτοστατούμε στην ΕΕ, έτσι ώστε το σύνολο των πόρων του τομέα να διατεθεί έως το 2013 για τη στήριξη των καπνοπαραγω-

γών και των καπνοπαραγωγικών περιοχών».

Τον Απρίλη του 2004 οι Σ. Τσιτουρίδης, Ε. Μπασιάκος και Α. Κοντός είχαν κάνει μέτωπο με τον ιταλό υπουργό Γεωργίας, την πρόταση του οποίου υπερασπίστηκαν. Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή από το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ και είναι αυτή που ισχύει για τον καπνό.

Με δελτία Τύπου τότε ενημέρων τους αγρότες τόσο για τις συναντήσεις τους με τον ιταλό υπουργό Γεωργίας όσο και για την απόφαση του έκτακτου συμβούλιου των υπουργών Γεωργίας. Τώρα, αυτά τα δελτία έχουν κατεβεί από την ιστοσελίδα του υπουργείου Γεωργίας, για ευόπιστους λόγους. Θα τους τα θυμίσουμε εμείς.

Στις 6 Απρίλη του 2004, ο τότε υπουργός Γεωργίας Σ. Τσιτουρίδης συναντήθηκε με τον ιταλό ομόλογό του και συζήτησαν για τα μεσογειακά προϊόντα. Την ίδια μέρα, βγήκε δελτίο Τύπου που ανάμεσα στ' άλλα ανέφερε: «Όπως επισήμανε ο κ. Τσιτουρίδης, διαπιστώθηκε συναντήληψη για την ανάγκη ίσης μεταχείρισης των μεσογειακών προϊόντων, η οποία, όπως εκτίμησαν οι δύο υπουργοί, δεν διασφαλίζεται από τις υπό συζήτηση προτάσεις... Αποτρέψαμε τον κίνδυνο εγκατάλειψης της καλλιέργειας καπνού». Αυτά έλεγε τότε ο Σ. Τσιτουρίδης. Σήμερα, αυτοί οι βερμπολισμοί ξχύνουν μόνο σαν καλαμπούρι και ταυτόχρονα δυναμώνουν την αγανάκτηση των αγροτών. Από την άλλη, η υπόμνησή τους προκαλεί αμηχανία στον τωρινό υπουργό Γεωργίας, γι' αυτό και φροντίζει να εξαφανίζεται από την Πλατεία Βάθης, όπως επισκέπτονται το υπουργείο οι καπνοπαραγωγοί.

Θα κλείσουμε με απόστασμα από δελτίο τύπου που βγήκε στις 30 Απρίλη του 2004 και αναφέροταν στην επίσκεψη του σημερινού υπουργού Γεωργίας στην Κατερίνη, όπου είχε πάρει για να «ενημερώσει» τους αγρότες για την απόφαση του Συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας για τα τρία μεσογειακά προϊόντα: «Η νέα συμφωνία σαφώς διασφαλίζει τα εισοδήματα των αγροτών και παραλληλα αποτρέπει τον κίνδυνο εγκατάλειψης σημαντικών καλλιέργειών, όπως οι καπνοκαλλιέργειες».

οποίες, κατά την εκτίμηση και τη δική μας αλλά και του ιταλού συναδέλφου, δημιουργούν διακριτική μεταχείριση». Σε άλλο σημείο γινόταν λόγος για συναντήληψη.

Στις 21 και 22 Απρίλη του 2004 έγινε στο Λουξεμβούργο το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, στο οποίο αποφασίστηκε η ΚΑΠ για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Στις 22 Απρίλη του 2004 έγινε στο Λουξεμβούργο το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, στο οποίο για τη γεωργία της ΕΕ και είναι αυτή που ισχύει για τον καπνό.

Στις 21 και 22 Απρίλη του 2004 έγινε στο Λουξεμβούργο το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, στο οποίο αποφασίστηκε η ΚΑΠ για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Στις 22 Απρίλη του 2004 έγινε στο Λουξεμβούργο το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, στο οποίο για τη γεωργία της ΕΕ και είναι αυτή που ισχύει για τον καπνό.

Στις 21 και 22 Απρίλη του 2004 έγινε στο Λουξεμβούργο το έκτακτο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, στο οποίο για τη γεωργία της ΕΕ και είναι αυτή που ισχύει για τον καπνό.

■ Παραπήρημα Λυκουρέντζου για την ιδιωτική εκπαίδευση

Από τον άμβωνα του συνεδρίου που οργάνωσαν τα εκπαιδευτήρια Δούκα για το «οχολείο του μέλλοντος και το μέλλον του σχολείου», ο υφυπουργός Παιδείας Λυκουρέντζος παραδόθηκε σε ένα διαρκές παραλήρημα υπέρ της ιδιωτικής εκπαίδευσης

Είναι γνωστό ότι πολλές ιδιωτικές επιχειρήσεις-σχολεία λειτουργούν ως «λογοί» για τις κυβερνητικές αντιδραστικές «μεταρρυθμίσεις», διοργανώνοντας κάθε φορά ανάλογες ημερίδες και «συνέδρια». Αυτή «η κολόνια κρατάει χρόνια», από τη «φεταρρύθμιση Αρσένη» αικόνη. Κάτι ανάλογο συνέβη και τώρα. Το «σχολείο του μέλλοντος» είναι προφανώς το σχολείο των χορηγών, της κυβερνητικής αξιολόγησης και της κατευθυνόμενης γνώσης αποκλειστικά σε τομείς και δεξιότητες που έχει ανάγκη η καπιταλιστική αγορά. Γ' αυτό και ο Λυκουρέντζος δήλωσε πως πρόερχε από την καπιταλιστική δηλαδή πολιτική. Πόσο μάλλον όταν στο ακροατ

Από το καλοκαίρι του 2002, ζούμε την ελληνική εκδοχή του «παγκόσμιου πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Το ελληνικό κράτος, κουρελιάζοντας τους ίδιους του τους νόμους, καταπατώντας βάναυσα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα, επιχειρεί την εξόντωση των πολιτικών κρατουμένων για την υπόθεση της 17N. Με στημένα κατηγορητήρια, στηριγμένα σε «ομολογίες» που υπογράφηκαν στην Εντατική, με ειδικούς νόμους και ειδικά δικαστήρια, που θυμίζουν έκτακτα στρατοδικεία, επεβαλεις εξοντωτικές ποινές στους συλληφθέντες γι' αυτή την υπόθεση. Επιπρόσθετα, προχώρησε σε μια προκλητική επίδειξη σκληρής εκδίκησης, επιβάλλοντας στους συλληφθέντες και μετέπειτα καταδικασθέντες ένα απάνθρωπο ειδικό καθεστώς κράτησης, που παραβιάζει οικόμα και τον ισχύοντα Σωφρονιστικό Κώδικα: υπόγεια κελιά, υγρά και ανήλιογα, «γικρίζοι τάφοι» στην κυριολεξία, απομόνωση από κάθε επαφή με τους υπόλοιπους κρατουμένους, από κάθε δραστηριότητα της φυλακής, συνεχής απόρριψη νόμιμων αιτημάτων για άδεια από κρατουμένους που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις κ.λπ., όλ' αυτά συνιστούν ένα καθεστώς εξόντωσης των πολιτικών κρατουμένων.

Μια ξεχωριστή περίπτωση ανάμεσα στους πολιτικούς κρατουμένους αποτελεί ο Σάββας Ξηρός. Εξι χρόνια μετά τον βαρύ τραυματισμό του, που οδήγησε σε πολλαπλές σωματικές βλάβες και βαρύτατα προβλήματα υγείας, ο Σάββας Ξηρός εξακολουθεί να παραμένει κρατούμενος στις Φυλακές Κορυδαλλού.

Με ακρωτηριασμένο το ένα του χέρι, σχεδόν τυφλός, σχεδόν κουφός, με προβλήματα αναπνευστικά, βάρδισης, ισορροπίας, προσανατολισμού, με κρίσεις άσθματος και επεισόδια ασφυξίας, με διαπιστωμένη ελάττωση της αιματικής ροής στον εγκέφαλο και κίνδυνο εγκεφαλικού, με κινδύνους επιβάρυνσης και της ψυχικής του υγείας, λόγω της αισθητηριακής απομόνωσης και της αδυναμίας συμμετοχής σε φυσιολογικές δραστηριότητες, βρίσκεται πλέον σε οριακή κατάσταση. Ο Σάββας Ξηρός είναι αντιμέτωπος με τον κίνδυνο της ολικής τύφλωσης, αφού η ελάχιστη όραση που του έχει απομείνει στο ένα μόνο μάτι κινδυνεύει να χαθεί, λόγω της αδυναμίας ιστρικής παρακολούθησης και έγκαιρης επέμβασης σε περίπτωση κρίσης.

Οι τρεις αιτήσεις που έκανε για αναστολή ή διακοπή της ποινής, για λόγους υγείας απορρίφθηκαν. Οι δύο από αυτές, χωρίς έλεγχο επί της ουσίας, προφανώς για πολιτικούς λόγους και όχι για λόγους υγείας.

Από την πρώτη στιγμή, ο Σάββας Ξηρός υπέστη τη βία της ειδικής μεταχείρισης που επιφύλασσει το κράτος σε έναν κρατούμενο για υπό-

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Να αποφυλακιστεί ΑΜΕΣΑ ο Σάββας Ξηρός

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑ ΞΗΡΟΥ

<http://freesavvasxiros.webs.com>

θεση «τρομοκρατίας». Πολυτραυματίας, σε κρίσιμη κατάσταση, κρατήθηκε δεμένος σε ένα κρεβάτι της Εντατικής, φρουρούμενος από ενόπλους μέσα και έξω από το θάλαμο του, που επέβλεπαν ακόμη και τα φάρμακά του, χωρίς δικαιώμα απικονιωνίας ούτε με τον πατέρα και τη μητέρα του, ούτε πολύ περισσότερο με δικηγόρο. Σε κατάσταση, λοιπόν, πνευματικής σύγχυσης, παραληρημάτων και παραισθήσεων, αποσωληνώθηκε πρόσωρα για να υποβληθεί σε εξαντλητικές ολονύκτεις ανακρίσεις από

ιεροεξεταστές (εισαγγελέας Διώτης και ταξίαρχος Σύρου), που όχι μόνο πειριφρόνησαν την κατάσταση της υγείας του, αλλά τον υπέβαλαν σε ανάκριση-βασανιστήριο, για να τον εξαναγκάσουν να υπογράψει τις «ομολογίες» που ήθελαν για να προχωρήσουν στην ολοκλήρωση του έργου τους. Αυτό το βασανιστήριο κατέστη δυνατό χάρη στη συναίνεση του διευθυντή της Εντατικής του «Ευαγγελισμού» Χ. Ρούσου και την εκβιαστική απόσπαση της σιωπής του ιατρικού προσωπικού, που σε άλλη περίπτωση

θα εναντιώνονταν απόλυτα σε μια τέτοια διαδικασία (όπως συνέβη, για παράδειγμα στην περίπτωση του Χρ. Ζοχόπουλου).

Φορτωμένος με τις «καταθέσεις» αυτές, που κατασκευάστηκαν σε εκείνες τις ατελείωτες νυκτερινές ανακρίσεις-βασανιστήριο, ο Σάββας Ξηρός καταδικάστηκε σε έξι φορές ισόβια για τη συμμετοχή του στη 17N και τη δράση της.

Είναι προφανές, ότι ο Σάββας Ξηρός, με τη σύλληψή του τον Ιούνιο του 2002, έγινε σύμβολο για την τρομοκράτηση των πολλών και τον εκφοβισμό των λίγων, παραμένοντας για τους μηχανισμούς ο κρατούμενος-σύμβολο της κατίσχυσης του καταστολτικού κράτους πάνω σε κάθε διαδικασία αμφισβήτησης της εξουσίας και του κύρους της.

Για τον ίδιο λόγο παραμένει και σήμερα κρατούμενος, παρά την κατάσταση της υγείας του. Είναι οι ίδιοι λόγοι που επέβαλαν την ανάκριση-βασανιστήριο στην Εντατική, που επιβάλλουν και σήμερα μια κράτηση που για τον συγκεκριμένο πολιτικό κρατούμενο ισοδυναμεί με εξόντωση, με αργό θάνατο. Οι ίδιοι ακριβώς λόγοι επιτρέπουν την ωμή παραβίαση του ισχύοντος Σωφρονιστικού Κώδικα και τη λειτουργία ενός ειδικού καθεστώτος κράτησης των πολιτικών κρατουμένων για την υπόθεση της 17N, μιας φυλακής μέσα στη φυλακή. Αυτό το απάνθρωπο ειδικό καθεστώς κράτησης βαράνει πολλαπλάσια πάνω στον πολυτραυματία Σάββα Ξηρό, που δε μπορεί να αυτοεξυπηρετηθεί (τον περιποιείται ο αδερφός του Βασιλής και είναι οι μόνοι που συγκατοικούν στο ίδιο κελι').

Για κανένα λόγο η φύση των αδικημάτων για τα οποία καταδικάστηκε ο Σάββας Ξηρός μπορεί να δικαιολογεί σήμερα τη συνέχιση της κράτησης του, παρά τον διαπιστωμένο φόβο να χάσει οριστικά την όρασή του και να υποστεί ανεπίστρητες βλάβες στη υγεία του.

Καμία ειδική συναισθηματική φόρτιση δεν μπορεί να νομιμοποιήσει τη μετατροπή ενός ανθρώπου σε αναλώσιμο για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών. Ο Σάββας Ξηρός πρέπει να αποφυλακιστεί όσο είναι οικόμη καιρός. Για να σωθεί ό,τι απέμεινε από την όρασή του.

Είναι χρέος μας να δημιουργήσουμε όλες και όλοι μαζί ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, που θα αναγκάσει την εξουσία να τηρήσει τη δική της νομιμότητα, κάνοντας δεκτή την επόμενη αίτηση αποφυλάκισης που θα υποβάλει.

Ηδη, έχουν συγκεντρωθεί εκαποντάδες υπογραφές πολιτών που ζητούν την άμεση αποφυλακιση του Σάββα Ξηρού. Ανάμεσά τους περισσότεροι από εκατό γιατροί και νοσηλευτές, δεκάδες δικηγόροι, διανοούμενοι, πανεπιστημιακοί, συνδικαλιστές, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες κ.ά.

Μήνυμα των πολιτικών κρατουμένων της ήτης (ειδικής) πτέρυγας των Φυλακών Κορυδαλλού στη συγκέντρωση για τη Διεθνή Μέρα Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατουμένους

Χαιρετίζουμε τη συγκέντρωσή σας, αυτή την ανοιξιάτικη μέρα, τη 17 Απριλη, τη Διεθνή Μέρα Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατουμένους. Της αλληλεγγύης δύσων αγωνίζονται για έναν άλλο κόσμο, μ' αυτούς που πάστηκαν απηχάλωτοι στον αγώνα για ν' αλλάξει ο κόσμος.

Σήμερα, αυτή τη δύσεκτη εποχή, που παγκοσμιοποιείται η εκμετάλλευση και η φτώχεια, ο φόρος και η καταστολή, την εποχή που προελαύνει η βαρβαρότητα, την εποχή των Γκουαντάναμο και των Αμπού Γκράιμπ, των μυστικών φυλακών της CIA και της νομιμοποίησης των βασανιστηρών, των ειδικών συγκεντρώσθηκαν σήμερα εδώ.

Περιστολής κατακτήσεων, δικαιωμάτων και ελευθεριών, η καθιέρωση της 17ης Απριλη ως μέρας διεθνώς αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατουμένους είναι μια απάντηση στη σωπή, μια κίνηση ελπίδας, μια πράξη αντίστασης και αγώνα.

Σημαίνει ότι το κίνημα δεν ξεχνά τους φυλακισμένους του, δεν ξεχνά το παρελθόν, τις ρίζες, τη συνέχειά του και τους βασικούς του σκοπούς. Δεν ξεχνά το κομμάτι της ιστορίας του που αντιπροσωπεύουν οι πολιτικοί κρατουμένοι. Δεν ξεχνά ότι ο αγώνας είναι μαζί κοινωνικός και πολιτικός, εθνικός και διεθνής.

Χαιρετίζουμε δύσους συγκεντρώσθηκαν σήμερα εδώ.

Χαιρετίζουμε δύσους συγκεντρώσθηκαν σήμερα εδώ.

καν σε άλλα μέρη του κόσμου.

Χαιρετίζουμε τους πολιτικούς κρατουμένους όπου Γης.

Σήμερα, τα κελιά, μέσα στα οποία

γειτονεύουν με τα κελιά των Βάσκων αγωνιστών, των Γάλλων, των Ιταλών, των Τούρκων, των Κούρδων, των Μεξικανών, των Μαπούτσε, των Κολομβιανών, των Περουβιάνων, των Ιρακινών, των Λιβανέζων, των Πλασιαστίνων, των αγωνιστών όπου Γης.

Είμαστε μαζί τους και μαζί σας. Δίπλα τους και δίπλα σας. Στον αγώνα για ένα κόσμο δικαιούς, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης. Για να αντιτάξουμε στην παγκοσμιοποίηση της καταστολής και της καταπίεσης την παγκοσμιοποίηση της αντίστασης, του αγώνα, της ελπίδος.

■ ΕΦΕΤΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΛΑ

Δυο τα βασικά επίδικα

Την Τετάρτη 7 Μάη θα ξεκινήσει η σε δεύτερο βαθμό δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Θα έχουμε συνεκδίκαση των δυο εφέσεων (των κατηγορούμενων για την πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση στην πρώτη δίκη και της εισαγγελίας για την πρωτόδικη αθωατική απόφαση στη δεύτερη δίκη). Κατηγορούμενοι θα είναι οι Χρήστος Τσιγαρίδας, Κώστας Αγαπίου, Ειρήνη Αθανασάκη και Αγγελέτος Κανάς, αφού ο Μιχάλης Κασίμης αθωώθηκε ομόφωνα δυο φορές και ο Γιάννης Σερίφης αθωώθηκε ομόφωνα στη δεύτερη δίκη. Η κατηγορία σε βάρος του τελευταίου ήταν από τα τραγελαφικά της τρομούστερίας, γ' αυτό και η ίδια η Αντιτρομοκρατική φρόντισε ν' «αδειάσει» τον αυτόκλητο ψευδομάρτυρα-χαφιέ Κορωναίο, στέλνοντας δυο αξιωματικούς της –τους μοναδικούς που εμφανίστηκαν σε όλες τις δίκες «τρομοκρατίας»– να καταθέσουν ουσιαστικά σαν μάρτυρες υπεράσπισης του Σερίφη για το σκέλος που τον έφερε ως μέλος και του ΕΛΑ (αυτοί τον ήθελαν μόνο στη 17Ν).

Δυο είναι τα βασικά επιδικα αυτής της δίκης.

Το πρώτο έχει να κάνει με την ποινική της έκβαση. Ως προς αυτό υπάρχει ένας εφησυχασμός που καλλιεργήθηκε από δυο γεγονότα. Πρώτο, από την αθωωτική απόφαση της δεύτερης δίκης και δεύτερο από το γεγονός ότι όλοι οι καταδικασθέντες αποφυλακίστηκαν με όρους, γεγονός που εκτιμήθηκε ως αποφόρτιση της υπόθεσης. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, όμως, η μειοψηφία της αθωωτικής απόφασης (που επέτρεψε και την άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα), η οποία ήταν στην ίδια κατεύθυνση με την καταδικαστική απόφαση της πρώτης δίκης. Ακόμη, το γεγονός ότι, μολονότι όλοι οι κατηγορούμενοι είναι ελεύθεροι, η δίκη διεξάγεται και πάλι στην αιθουσα υψίστης ασφαλείας των φυλακών Κορυδαλλού, με όλους τους συμβολισμούς που αυτή «κουβαλάει». Τέλος, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας το γεγονός ότι διανύουμε ακόμη τη φάση του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», ενώ στα δικαστικά μας πράγματα έχουμε μια ακόμα πιο συντηρητική στροφή (μέχρι διώξεις διαφωνούντων δικαστών προωθεί το διδύμο Χατζηγάκη-Σανιδά).

Επομένως, κάθε εφησυχασμός είναι επικίνδυνος. Δεν πρόκειται να έχουμε μια τυπική-διεκπεραιωτική διαδικασία που θα ολοκληρωθεί με μια αθωατική απόφαση, μόνο και μόνο επειδή το αποδεικτικό υλικό είναι εντελώς ανύπαρκτο. Για όσους ενδεχομένως δεν θυμούνται τα δεδομένα της υπόθεσης, αναφέρουμε ότι έχει κριθεί πως ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995. Επομένως, δεν υπάρχει καταδίκη για συμμετοχή (έχει παραγραφεί και για τον Χρ. Τσιγαρίδα που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του). Αν αυτό επαναληφθεί, ποινικά αικυρώνονται και οι καταθέσεις των τεσσάρων γελοίων φυεδομαρτύρων (Κυριακίδου, Τόγκα, Ζεύγος Πομάνη), που μόνο για το αδίκημα της συμμετοχής θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν. Μένει, όμως, το εφεύρυμα της «Ψυχικής συνδρομής», το οποίο απετελεί τη βάση για την εφαρμογή της νοιζιστικού τύπου αρχής της «ουλλογικής ευθύνης»: αφού εμείς κρίναμε ότι υπήρξατε μέλη του ΕΛΑ, δε μπορούμε μεν να σας καταδίκασουμε για συμμετοχή στην οργάνωση, ούτε για συμμετοχή σε κάποια ενέργεια της, αφού δεν έχουμε κανένα στοιχείο, σας καταδικάζουμε όμως ως απλούς συνεργούς σε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης, διότι ενθαρρύνατε... ψυχικά εκείνους που έκαναν τις ενέργειες!

Αυτό το εφεύρημα είναι κρίσιμο για τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους (περίπου 12 αιώνες φυλάκιση «μάζεψε» ο καθένας τους στην πρώτη δίκη, κατά συγχώνευση 25 χρονια), αποκτά όμως και μια ευρύτερη σημασία. Πολύ σωστά έθεσε το ζήτημα ο Χρ. Τσιγαρίδης, σε άρθρο του που δημοσιεύτηκε στο «Ποντικό» της περοσμένης Πέμπτης:

«Η καταδικαστική απόφαση της πρώτης δίκης συνιστά ένα δικαστικό και πολιτικό σκάνδαλο. Οχι μόνο ως προς τους συγκατηγορούμενούς μου, που δεν έχουν καμιά σχέση με την υπόθεση, αλλά και ως προς εμένα, που ανέλαβα την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα. Μη έχοντας το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο για τη συμμετοχή οποιουδήποτε σε οποιαδήποτε μοχητική ενέργεια του ΕΛΑ, το έκτακτο τρομοδικείο διατάχτηκε να εφαρμόσει τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Ενοχοί όλοι ως απλοί συνεργοί σε όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, λόγω... ψυ-

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

Η νέα και ίσως τελευταία δίκη του ΕΛΑ

σπιλωτικών κατηγοριών, που είναι ότι η επιδιώκει το «αντιτρομοκρατικό» επιτελείο, γιατί η ανάγκη του καθεστώτος για απαξίωση των ενόπλων οργανώσεων είναι διαχρονικά επιτακτική.

Θα είναι πολιτική. Πώς θα μπορέσουν να ξεπεράσουν τα εκατοντάδες χρηματικά έπαθλα που έδωσαν για την... εξάρθρωση του ΕΛΑ, το παράσημα που έδωσαν οι Αμερικανοί, τα εκατομμύρια που ξόδευτηκαν για τις δύσις προηγούμενες δίκες;

Γ' αυτό στην επερχόμενη δίκη οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους, το κίνημα αλληλεγγύης –το όποιο–, το ΜΜΕ πρέπει να αναδείξουν τον πολιτικό χαρακτήρα της υπόθεσης, γιατί μόνο έτσι θα υπάρξει αποτελεσματική αφίσηση της κατηγορητής πλευράς και ενδυνάμωση των επιμέρους υπερασπιστικών γραφμάν. Ομως, προς αυτή την κατεύθυνση τα πρόγματα τα είναι δύσκολα. Γιατί δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε μόνο τις ανοιχτές δυνάμεις της «αντιρομοκρατίας», αλλά την αποκλειστική

λά και τις εφεδρείς της.
Ο διορισμός του Μυλωνά συνηγόρου του Γιωτόπουλου με τη γνωστή λασπολογική (και όχι μόνο) συμπεριφορά του στη δεύτερη δίκη της 17Ν, από εκτός της δίκης παράγοντες ως «συνηγόρου» του Κανά, δείχνει ότι το βασικό ζητούμενο είναι η συνέχιση της δαιμονολογίας κατά της διασποράς ψευδών κα

χικής συνδρομής σε άγνωστους δράστες!

Η απόφαση αυτή δεν αφορά μόνο τους κατηγορούμενους αυτής της δίκης. Αφορά το σύνολο των ογκιζόμενων ανθρώπων της κοινωνίας μας, που μπορούν να βρεθούν με ανάλογες καταδίκες στην πλάτη για τη συμμετοχή τους στα κινήματα και τους αγώνες. Θα έπρεπε να αφορά και κάθε οπαδό της αστικής δημοκρατίας. Ειδικά όσους καμαρώνουν για τον ευρωπαϊκό "νομικό πολιτισμό". Οι αντιδράσεις τους σ' αυτό το ναζιστικό τερατούργημα ήταν από ανύπαρκτες έως υποτονικές. Έχουν, πάντως, το χρόνο να το πράξουν τώρα. Εκτός αν οι αναφορές τους στο "νομικό πολιτισμό" δεν είναι παρά το φύλλο συκής πίσω από το οποίο κρύβουν την υπο-

τό είναι που θα καταγράψει
η Ιστορία.

Υπάρχουν αλληλέγγυοι; Ανοργάνωτοι δεκάδες χιλιάδες, όπως μπορώ να συμπεράνω αικόνη και σήμερα από την προσωπική συμπεριφορά τους προς το πρόσωπο μου, όπου βρεθώ. Στο καφενείο, στις πορείες, στις πόλεις που κάνω κάποιες ομιλίες, στους γνωστούς γνωστών μου που μου στέλνουν μηνύματα συμπαράστασης. Οργανωμένοι, μερικές δεκάδες που ανήκουν σε συλλογικότητες της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου και αρκετοί ανεξάρτητοι που με συνέπεια από το 2002 μέχρι σήμερα κάνουν πολιτική πρακτική αλληλεγγύης στους δικαζόμενους και στους καταδικαζόμενους πολιτικούς κρατούμενους.

Είναι όμως θλιβερό το φαινόμενο των ισορροπιών, των ίσων αποστάσεων, της εξίσωσης συκοφαντών και συκοφαντούμενων, της άρνησης μιας καθαρής πολιτικής τοποθέτησης απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο, που χαρακτήρισε και εξακολουθεί να χαρακτηρίζει το οργανωμένο κίνημα αλληλεγγύης σε όλη τη διαδρομή του. Οι επαναστατικοί αυτοπροσδιορισμοί και η ανάλογη φρασεολογία δε βρήκαν το αντίστοιχό τους σε μια καθαρή στάση. Ετσι, με ελάχιστες εξαιρέσεις, έμειναν αναπάντητες οι συκοφαντίες και λασπολογίες, ακόμα και όταν αυτές στράφηκαν εναντίον προσώπων και συλλογικοτήτων που συμμετείχαν στο κίνημα αλληλεγγύης.

εμφανιστούν πιοτέ στο κίνητρο μα αλληλεγγύης. Δεν ήξεραν την αλήθεια; Φυσικά και την ήξεραν, όμως το «ένοπλο» τους καθόταν στο στομάχι, φοβόντουσαν για τα μαγαζάκια τους, για τον «ηγετικό τους ρόλο» και βρήκαν τη «δικαιώση τους» μέσα στο κλίμα της τρομούστεριάς και της αποθέωσης της κρατικής καταστολής.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι έγιναν τέτοιοι από τη συμμετοχή τους σε μια μορφή του κινήματος ή από την εμπλοκή τους εκ μέρους των κατασταλτικών μηχανισμών. Το Ζήτημα των πολιτικών κρατούμενων το κίνημα οφείλει να το αντιμετωπίσει από πολιτική άποψη. Δεν μπορεί παρά να αποτελέσει τμήμα της γενικότερης πολιτικής δουλειάς της κάθε συνιστώσας του. Άλλα και οι ίδιοι οι πολιτικοί κρατούμενοι, όπως και οι πρώην πολιτικοί κρατούμενοι επίσης, οφείλουν να συμμετέχουν στην πολιτική δουλειά. Αν το κίνημα δεν το κάνει, αν και οι ίδιοι οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν το κάνουν, θα έχουμε προσφέρει άλλη μια νίκη στον αντίπαλο.

Τα ΜΜΕ δεν ενδιαφέρονται για τη νέα δίκη του ΕΛΑ. Δεν παυλέσεις στην θέμα

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα δημοσιεύουν ότι λασπολογικό γράμμα θα τους διοχετεύεται. Σε ό,τι με αφορά, η θηθική του επαναστάτη και οι παμπάλαιοι κανόνες προσδιόρισαν και προσδιορίζουν το πως στέκομαι μπροστά στους διωκτικούς μηχανισμούς. Η στάση μου και σε αυτή τη δίκη είναι προφανής και εύκολη. Θα υπερασπιστώ τις επιλογές μου, θα αναδείξω το πολιτικό περιεχόμενο της υπόθεσης, θα βοηθήσω, όπως και στις δύο προηγούμενες δίκες, να καταρριφθεί το κατηγορητήριο σε βάρος των άλλων κατηγορουμένων, καθώς και οι σκοπιμότητες

ου αυτό εξυπηρετεί.

ταγή τους στις διαταγές του "μεγάλου αφεντικού", την ευθυγράμμισή τους με τις ντιρεκτίβες του "παγκόσμιου πολέμου κατά της τρομοκρατίας", στο όνομα του οποίου δικαιολογούνται τα πάντα, φτάνει να οδηγούν στην εξόντωση του πολιτικού αντιπάλου».

Επομένως, και το ποινικό σκέλος αυτής της δίκης έχει ξεκάθαρα πολιτικό χαρακτήρα. Πρέπει να δοθεί μόχη. Και στη μόχη πρέπει να πάρουν μέρος πολλοί. Ανεξάρτητα από τη θέση που έχουν για τη δράση του ΕΛΑ. Ας αφήσουν, λοιπόν, τα πολιτικά «τσαλιμάκια», ας πάρουν να παριστάνουν τη στρουθοκάμηλο και ας πάρουν καθαρά θέση.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 16

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Ο πάντα εύστοχος σ. Βασίλης έγραψε στη σήπη του στο προηγούμενο Κοντρόφυλλο, ότι η Εδική Στατιστική Υπηρεσία έβγαλε «μαγείρεμα» ότι το μέσο εισόδημα στη χώρα είναι 19.194 ευρώ. Οσο δυο depon δηλαδή και το νούμερο από μόνο του αποτελεί είδηση, αλλά και μεγάλη σύμπτωση! Το λέω αυτό, γιατί δυμήθηκα ότι τόσα ζητούσε ο Ευαγγελισμός από τον Σάββα για... δύο depon. Για την ακρίβεια του ζητούσε 19.192,02 ευρώ, άσχετα αν υπαναχώρησε και μέχρι στιγμής δεν έχει λάβει ούτε καν τις υπερσχημένες, παροιμιώδεις καπνοσακούλες. Δεν είναι συνταρακτική η ομοιότητα:

Οσο για το μέσο εισόδημα των 19.194 ευρώ το χρόνο, ξέρετε πως βγαίνουν αυτά: ο capital-ληπτής παίρνει ένα μύριο, ο μουζικός δέκα χιλιάδες, άρα ο μέσος όρος είναι πεντακόσιες χιλιάδες και κάπι ψηλά... Καλά + Μαράκι = καλαμάρακι. Δε γαλέγω ρε γιαλαντζί Μαραλάκι! *[Πρόσθια]*

Απόφαση: Ποια απόφαση.

Η απυχήσασα και προσεχώς ανήμπορη κυβέρνηση των σκανδάλων –μια τραγική σύμπτωση επί των ημερών της, βγάζει απανωτά στην επιφάνεια... αμαρτίες ετών– συνεχίζει να πορεύεται στο χρόνο, παίζοντας με τα νεύρα και την υπομονή μας. Γ' αυτήν βέβαια, με τον εξουσιαστικό γ@μοδέρνων ιδεασμό και με τις αλλεπάλληλες χονδρές επιστρώσεις επί στρώσεων που ως αποδεικνύεται διαθέτει, δεν τρέχει τίποτα. Ολα καλά, όλα ανθηρά, όλα επιμελώς ξεπλυμένα κι έτοιμα προς μαζική, ανώδυνη κατανάλωση. Από την άλλη, έχουμε το (κήδον) ΠαΣοΚ και την αριστερά (όπως τη βλέπουμε καθισμένοι εκ δεξιών του μεσαίου χώρου του καναπέος) με τις σκιώδεις σκιές και την ευφυή –σε επίπεδο αρχηγών ποδοσφαιρικών ομάδων μαχαλά-συνδηματολογία. Οh, γεαί, η επανύβριση προχωράει χωρίς αναβολή, βολικά, με αναβολικά, για να πιάσει και τους αλμουνικούς στόχους τρεκόρου που έχουν τεδεί. Με ανοιχτό το απορημένο στόμα, καδίστε κάτω από την (κου)μπάρα, όπου να 'ναι έρχονται τα απάντηση-έσματα του σφίξιματος. Το δε εφάμιλλο του Γκιλγαμές έπος της Ζαχοπουλειάδας βρίσκεται ήδη στη ραψωδία ιε' (τρία φάσκελα). Επί αρκετές εργάσιμες κατέδετε ο γάμα γάμα (μη, μη) και όλοι βγάλαμε τα συμπεράσματά μας, τα οποία αποτελούν και το κυρίαρχο δωρεάν εξανώγυμπο προϊόν των ημερών.

Πάμε στα εσωτερικά μας: Η Κοντροστήλη «Ριπές» –που έχει μετακομίσει προ εικοσαετίας από το ταχέως αναπτυσσόμενο γαλάζιο περιβάλλον του χυδαίου νεοσυντηρητισμού της συμβασιεύουσας– βάλλει ευδέως κατά της Κοκκινοσκουφίτσας! Στο προηγούμενο φύλλο [v. 507, σαν αναγκαστικός νόμος] απαιτεί να πάρουμε δέση για τη σαρκοζίπιδα των Πανίκα-Βάσιπαπ, των Αλέξανδρου-Ηφαιστίωνα –αναλογικά– στον 21ο –ψηφιακά– αιώνα! Καίτοι ακόμα και η Καΐτη γνωρίζει ότι η στήλη τάσσεται αναφανδόν υπέρ της παράδοσης, των κουδουνοφόρων, του δεάτρου σκιών και του Καραγκιόζη, ως αντιπροσωπευτικών στοιχείων μας στο χωνευτήρι πολιτισμών της Γιούρολαντ. Μα, αγαπημένες ριπές, οι δέσεις μας είναι σαφείς: σα φίς, ενίστε και σα γυμνό ηλεκτροφόρο καλώδιο. Θα ήταν τιμή για το συριζοειδές υφέρπον διεδνιστικό πνεύμα μας να κατοικούμε σε οδό Νικολά Σαρκοζί, να βγάζουμε τα σκουπίδια μας κάτω από ένα τόσο λαμπρό οδόσημο, καρφωμένο στους τοίχους μπροστά από τις σωληνώσεις των αποχετεύσεων των πολυκατοικιών. Αρκετά με τις οδούς Μιαούλη, Κανάρη και λοιπών μολοτοφιστών. Αναφωνώ δλιμμένα το σύνθημα «δεν δα γίνεις ευρωπέος ποτέ, σύντροφε» και, μιας και μιλάμε για τον Καρλωμένο [λόγω Κάρλας] άρχοντα, δέων ένα ερώτημα προς κάθε σκεπτόμενο σερβιτόρο της Σαντορίνης: Αφού –σύμφωνα με την παροιμία, οξυτόνως και δίχως δύο συνεχόμενα περιπτά σύμφωνα– το Μπρούνι σέρνει καράβι, γιατί δεν το χρησιμοποιούμε στην άνετη και ασφαλή ανέλκυση του Sea Diamond;

Οι μόνοι διευ, βρισκόμαστε ενώπιον του Μάνη και nous parlons για Γάλλους. Η φαντασία στην εξουσία, τον Μάνη χαίρονται τα γαϊδούρια, ανθίζουν τα λουλούδια, όλα είναι αλληλένδετα. Το '68 έγινε πια σύμπλεγμα τύπου '69, τα τσιλιμπουρδίσματα έγιναν δημόσιο προεδρικό δέμα και δέαμα. Άλλη μια νίκη της ΔΑΠ [Δημόσια Αυνανιστική Πρακτική] κι άλλο δεν μένει από το να τρέχω περιχαρής στα λιβάδια με το καλαδάκι μου, τραγουδώντας τα τέοσερα Μή [Μέρα Μαγιού Μου Μίσεωες].

Ομως τώρα συγχωρήστε με, πρέπει ν' αποσυρθώ. Να σας γνωρίσω ότι αύριο έχει γενέθλια η βασίλισσα Ελισάβετ, κλείνει τα 82. Η Κοκκινοσκουφίτσα πρέπει ν' απεκδυθεί τον σκούφο και το παιδικό γέλιο της και να συνεχίσει τις πρόβεις της λυπημένης φάτσας και του μαύρου κοστουμιού. Α, δεν την πειράζει, τουναντίον. Απ' το τίποτα, είναι κι αυτή μια κάποια ικανοποίηση...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsq@eksegersi.gr

■ Φίλιπ Μόρρις

Να τελειώνουμε με τους εργατοπατέρες

Εδώ και τώρα να δοθούν τα κλειμμένα

Πληστάζει ο καιρός που θ' αρχίσει η μετεγκατάσταση του εργοστασίου του Παπαστράτου από τον Πειραιά στον Ασπρόπυργο και οι καπιταλιστές της Φλίπ Μόρρις αρνούνται να βάλουν λεωφορεία για τη μεταφορά των εργατών από τις συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά στις νέες εγκαταστάσεις τους, που βρίσκονται ψηλά, στην άκρη του Ασπρόπυργου, όπου δεν πηγαίνει δημόσια συγκοινωνία. Δίνουν μόνο 150 ευρώ το μήνα ως έξοδα μετακίνησης, ενώ γνωρίζουν, ότι πολλοί εργάτες δε διαθέτουν δικό τους μεταφορικό μέσο και ότι τα χρήματα αυτά δε φτάνουν ούτε για ζήτω, μιας και θα αναγκάζονται να χρησιμοποιούν και ταξί. Δε φτάνει που οι εργάτες θα χάνουν πολύ χρόνο, απλήρωτο, στο δρόμο για να φτάνουν στη δουλειά, θέλουν να τους επιβάλουν με το ζόρι και τη σημαντική διαπάνη της μετακίνησής τους. Για να δέσουν δε το

γάιδαρό τους και να κάνουν αικόμη πιο δύσκολη τη ζωή των συναδέλφων της συνδικολοτικής παράταξης «Αμεση Δημοκρατία», υποχρέωσαν τα σκυλάκια τους, τους εργατοπατέρες, να βάλουν αυτή τους την απόφαση ως ένα από τα άρθρα της νέοις ξεπουληματικής επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Γιατί αυτή η επιμονή της Φίλιπ Μόρρις; Τους κοστίζει λιγότερο με τα 150 ευρώ που δίνει στον κάθε εργάτη από το να βάλει λεωφορέα για τη μετακίνησή τους; Σε καμιά περίπτωση δεν κοστίζει λιγότερο. Τότε γιατί το κάνει; Το κάνει γιατί θέλει να εξωθήσει πολλούς εργάτες σε παραίτηση, για να μη φανεί ότι τους απο-

λύει η εταιρία και να διεκδικούν οι εργάτες την αποζημίωση και το σπουδαιότερο για να μη χρεωθεί η εταιρία τις απολύσεις κι άλλων εκανοντάδων εργατών. Ανεξάρτητα από το προβλέπει η εργατική νομοθεσία και η νομολογία για τις μετακινήσεις εργατών επιχειρήσεων, που μονομερώς αποφασίζουν να μετεγκατασταθούν σ' άλλη περιοχή του Λευκανοπέδιου, ένα είναι σήμουρο. Η εταιρία είναι υποχρεωμένη να βάλει λεωφορεία και ακόμη να θεωρεί εργάσιμο το χρόνο της μετακίνησης από και προς το εργοστάσιο. Ας μη ξεχνάμε, ότι με την αρχική έγκριση της «επένδυσης» οι καπιταλιστές της Φίλιπ Μόρρις θα έπαιρναν 20 εκατ. ευρώ. Δε γνωρίζουμε τι ποσό τελικά πήραν, γιατί σύμφωνα με τον «αναπτυξιακό» νόμο το αρχικό σχέδιο μπορεί να αναθεωρηθεί και να αυξηθεί το ποσό της δωρεάν κρατικής συμμετοχής και αυτό δεν δημοσιεύεται!

οι προσοττείται.
Η περίοδος που διανύουμε είναι κρίσιμη για τη δουλειά και το ψωμί εκαποντάδων εργατών του Παπαστράτου. Πρέπει να κινηθούν άμεσα και να δεσμεύσουν την Φλίππ Μόρρις να κρατήσει όλους τους εργάτες, μόνιμους και συμβασιούχους, και στο νέο εργοστάσιο.

Στις 6, 7, και 8 Μάρτη του 2007 είχαν γίνει εκλογές και τις είχαν κερδίσει οι εργατοπατέρες, αφού πρώτα είχαν καλλιεργήσει μαζί με την εργοδοσία της Φλίππ Μόρρις κλίμα φόβου στους εργάτες, ότι δηλαδή εάν παραμείνει στο προεδρείο του σωματείου η «Αμεση Δημοκρατία» δε θα γίνει η μετεγκατάσταση του εργοστασίου στον Αστρόπυργο, θα φύγει από την Ελλάδα η Φλίπ

Μόρρις και δολοφόνοι οι εργάτες θεωρούσαν την δουλειά τους. Οσούς κι αν αυτό φαίνεται χαζό, γιατί τη Η Φιλιπ Μόρρις δε θα κλώποι τα σαργά τα 20 και πάνω εκατ. ευρώ από τον κρατικό κορβανό και τόσα άλλα που θα έχαναν εάν έφευγε από μια αγορά που την ελέγχει. Η προσφυγή που έκαναν οι εργαζόμενοι που κανούνται γύρω από την «Αμεσητική Δημοκρατία» κατά του ΔΣ και των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης που έγινε στις 6, 7 και 8 Μάρτη κερδήθηκε και έτοιμη τόσο το ΔΣ όσο κι όλες οι αποφάσεις βγήκαν παρανομεις. Αυτές οι αποφάσεις, σε συνδυασμό με την παρανομία της Φιλιπ Μόρρις να μην ικανοποιεί τις υποχρεώσεις της έναντι

■ Διώκουν κτηνιατρού, επειδή τους ξεμπρόστιασε

Επανειλημμένα έχουμε καταγγείλει το συνεχίζόμενο κυνηγητό της κτηνιάτρου Γ. Δαιδικό από τον νομάρχη Καβάλας, γιατί τόλμησε να καταγγείλει το κύκλωμα ελληνοποίησης αφνοερειφών και γιατί σταθερά υπερεασπίζεται τη δημόσια υγεία από όποιο πόστο κι αν την τοποθετήσουν. Το Μάρτη του 2006, ο νομάρχης Καβάλας την μετακίνησε παράνομα από τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής στο Κτηνιατρείο Θάσου και στη θέση της τοποθέτησε κτηνιάτρο που κατηγορήθηκε για εμπλοκή του στο κύκλωμα ελληνοποίησης. Μετά από λίγο καιρό, τη μετακίνηση από το Κτηνιατρείο Θάσου στο Κτηνιατρείο Καβάλας, Η Γ. Δαιδική είχε κάνει προσφυγή στο διοικητικό εφετείο Κομοτηνής καταγγέλλοντας την παράνομη μετακίνησή της. Αυτό ήταν το τελευταίο χαρτί της, αφού όλα τα συνδικαλιστικά όργανα των δημοσίων υπαλλήλων έκαναν κάποιες διαμαρτυρίες τυπικού χαρακτήρα, για να βγουν από την υποχρέωση. Το δικαστήριο εδένησε να βγάλει απόφαση μετά από δύο περίπου χρόνια, με την οποία έκρινε παράνομη την απόφαση του νομάρχη για τη μετακίνηση της κτηνιάτρου. Η απόφαση δημοσιεύτηκε στις 25 Γενάρη του 2008, όμως ως τώρα ο νομάρχης Καβάλας Θ. Καλλιοτζής αρνείται να την εφαρμόσει. Ο κύριος αυτός εκδικείται την κτηνιάτρο, γιατί δε μπορεί να συμβιβάσεται με την ιδέα ότι παραπέμπεται ως κατηγορούμενος στο Εφετείο Κομοτηνής, μαζί με τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής και πέντε χοντρομαγαζάτορες, για παράβαση καθήκοντος και συμμετοχή σε παράβαση καθήκοντος. Συμπεριφέρεται τόσο προκλητικά, γιατί του την προσφέρει ασυλία ο υπουργός Εσωτερικών Π. Παυλόπουλος. Η παραπομπή αυτή ήταν μια δικαίωση της Γ. Δαιδική που αντιστέκεται βάζοντάς τα μκέ θεούς και δαιμόνεψ, υπερασπιζόμενη τη δημόσια υγεία και το ψωμί που τρώει από τον ελληνικό λαό.

Δυο τα βασικά επίδικα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

Το δεύτερο επίδικο αφορά το ιδεολογικοπολιτικό φορτίο αυτής της δίκης. Σ' αυτό το πεδίο όσοι υπερασπίζονται τις επαναστατικές ιδέες αισθάνονται ότι βγήκαν νικητές από την πρώτη κιολας δίκη. Κι αυτό χάρι στον Χρ. Τσιγαρίδα, που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ και υπερασπίστηκε την επαναστατική τιμή της οργάνωσής του και την προσωπική του αγωνιστική διαδρομή. Ο Δ. Κουφοντίνας και ο Χρ. Τσιγαρίδας ζωντάνεψαν στην αίθουσα των έκτακτων τρομοδικείων τις καλύτερες παραδόσεις του κομμουνιστικού κινήματος. Είμαστε σίγουροι ότι ο Τσιγαρίδας θα πράξει και πάλι το ίδιο, ενώ την προσπάθεια αυτή θα ενισχύσουν και οι μάρτυρες υπεράσπισής του, που ελπίζουμε αυτή τη φορά να είναι περισσότεροι. Ο ΕΛΑ και η επαναστατική παραδόση θα βγουν νικητές στο θητικοπολιτικό πε-

δίο και αυτή τη φορά. Η προσπάθεια απαξίωσης των οργανώσεων που στη δράση τους χρησιμοποίησαν και ένοπλη επαναστατική βία δε θα περάσει.

Υπάρχει, δυστυχώς, και ένα τρίτο επιδικό. Είναι βέβαιο ότι θα αντιμετωπίσουμε και πάλι μια προσπάθεια σπλιλωσης και του Τσιγαρίδα και του κινήματος αλληλεγγύης, με φερέφωνα τον Κανά και το νέο δικηγόρο του. Θα την αντιμετωπίσουμε κι αυτή όπως και τις προηγούμενες. Η δική μας θέση είναι καθαρή: τα πράγματα πρέπει να λέγονται με τ' όνομά τους και οι επαγγελματίες λασπολόγοι πρέπει να παίρνουν απαντήσεις. Είναι κι αυτός ένας πόλεμος στον οποίο κάποιος πρέπει να νικήσει. Εντιμη ειρήνη με ανθρώπους αποφασισμένους να μετελθουν τα πιο πρόστυχα μέσα δε μπορεί να υπάρξει. Οσο περισσότεροι το συνειδητοποιήσουν αυτό και εγκαταλείψουν τις ταλαντεύσεις τους τόσο το καλύτερο για το κίνημα.

Χαστούκι στους περιβαλλοντοκτόνους

Pωτήθηκε (Ελευθεροτυπία, 15.4.08) ο καθηγητής Γ. Χρόνης, πρόεδρος του ΕΛΚΕΘΕ για τη ρύπανση από το ναυάγιο του Sea Diamond και έδωσε την εξής έκκληση στην πρόταση:

«Το ναυάγιο βρίσκεται σε μια θέση επικίνδυνη σε ό,τι αφορά την ισορροπία του. Η κλίση του πυθμένα είναι πολύ μεγάλη και με τον πρώτο σεισμό θα φύγει προς το βάθος της Καλντέρας, με ανυπόλογη περιβαλλοντική ζημιά. Χρειάζεται απότητη εδώ και τώρα. Ενα μεγάλο μέρος των καυσίμων διέρευσε και

περισυλλέχθηκε τις πρώτες ημέρες. Η διαφρούρη του υπόλοιπου γίνεται σταδιακά. Την παρακολουθούμε. Βραχυπρόθεσμα, η επιβάρυνση του περιβάλλοντος δεν είναι ορατή. Μακροπρόθεσμα, εάν δεν γίνει η ανέλκυση, η όλη κατάσταση θα είναι μη αναστρέψιμη».

Την προηγούμενη εβδομάδα, που είχαμε την επέτειο του ενός χρόνου από το ναυάγιο, σε μια ιταρή ανακοίνωσή της η εφοπλιστική εταιρία Louis Cruises είχε το θράσος να επικαλεστεί το ΕΛΚΕΘΑ για να υποστηρίξει ότι δεν υπάρχει κα-

νένας κίνδυνος από το ναυάγιο (εμείς είχαμε δημοσιεύσει το συμπέρασμα της τελευταίας έκθεσης του ΕΛΚΕΘΑ, που λέει τα αντίθετα απ' αυτά που υποστηρίζει η Louis).

Μετά και τη σαφή τοποθέτηση του καθηγητή Χρόνη, η κυβέρνηση οφελείται αποφασίσει την ανέλκυση του ναυάγιου και να χρεώσει τη δαπάνη στην εφοπλιστική εταιρία, προχωρώντας σε κατάσχεση περιουσιακών της στοιχείων. Οχι σαν τα πρόστιμα που επιβάλλονται και δεν εισπράττονται.

Μας φτύνουν Ζαχόπουλος και Μαξίμου

Eμείς το περιμέναμε, το έχουμε γράψει εδώ και καιρό, γι' αυτό και δεν εκπλαγήκαμε. Δε μπορούμε, όμως, να μη σχολίασουμε αυτά που λέει στην καταθεσή του ο Ζαχόπουλος, φτύνοντας την κοινή λογική. Το ξέρει πολύ καλά και ο ανακριτής (αυτός τρώει το μεγαλύτερο φτύσιμο), αλλά δε μπορεί να κάνει τίποτα. Αν είχε την «τρέλα» του Σαρτζετάκη, θα ομφισθήτουσε ευθέως τα όσα του κατέθεσε ο Ζαχόπουλος, επικαλούμενος την κοινή λογική και την κοινή πείρα, που αποτελούν αρχές της ποινικής διαδικασίας. Δε νομίζουμε, όμως, ότι θα το κάνει. Δεν έδειξε τέτοια σημάδια τόσους μήνες που χειρίζεται την υπόθεση.

Ο Ζαχόπουλος κατέθεσε όταν πολιτικά (και όχι ια-

τρικά) έτοιμος να καταθέσει. Εχοντας γλιτώσει τη ζωή του και έχοντας επανασυνδεθεί με τα γεγονότα, με ένα ισχυρό νομικό «τιμ» στο πλευρό του (ο Λουκουρέζος και η ομάδα του, με τους γνωστούς δεσμούς με τη ΝΔ), αποφάσισε να λειτουργήσει ως πολιτικό πρόσωπο. Φυσικά, πήρε και τις διαφεβαίσεις του από το Μάξιμου. Κατέθεσε, επίσης, σε δόσεις. Ετσι που να μπορεί να ελέγχεται το κάθε τμήμα της κατάθεσής του και να γίνονται οι αποραίτητες προσαρμογές στην επόμενη επίσκεψη του ανακριτή. Απόδειξη το γεγονός ότι κάπου στη μέση εμπλέκει τον Νικολιτσόπουλο και στο τέλος «θυμάται» να εμπλέξει και τον Αναστασάδη.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την κατάθεση Ζαχόπουλου εμείς πρέπει να πιστέψουμε τα εξής

εδωφρενικά:

– Οτι τον εκβίαζε μια συμμορία της συμφοράς (Τσέκου και δυο δικηγόροι) με μια βιντεοταινία ερωτικού περιεχομένου (και μόνο) κι αυτός ο πανισχυρός πολιτικός δε μπορούσε να την τοσαίσει. (Δε μπορούσε να την τοσαίσει, γιατί το DVD «έλεγε» κι άλλα, πέρα από ερωτικές περιπτύξεις και αναστονγμούς).

– Οτι από την κυβέρνηση τον έδιωξαν ήρεμα και πολιτισμένα, γιατί... ξενοπήδηξε. Εκείνο το «χάσου από τα μάτια μου», που του είπε ο Καραμανλής στα εγκαίνια του Μουσείου της Ακρόπολης προφανώς είχε σχέση με τη χριστιανική ημική του πρωθυπουργού, που θεωρεί έγκλημα καθοσώσεως τα τοσιλιμπουρδίσματα!

– Οτι σαλτάρισε από τον τεταρτό όροφο όχι γιατί τον

έδιωξαν από την κυβέρνηση, αλλά γιατί φρόβοταν μη δημοσιοποιηθεί το ξενεπόπηδημά του (ενώ με το που σαλτάρισε... έμεινε κρυφό!)

– Οτι «η κυβέρνηση έδειξε άριστη στάση στη συμπεριφορά της απέναντί μου και χειρίστηκε το θέμα πολύ σωστά και δίκαια». Προφανώς τα ευίκοια πολιτικά ώτα, στα οποία βρήκαν ανταπόκριση οι εκβιαστές, δε γράφτηκαν στην αποχαιρετιστήρια επιστολή Ζαχόπουλου, πριν σαλτάρει, αλλά κάπου αλλού...

Ο Καραμανλής αισθάνεται σήμερα δυνατός να κλείσει και το σκάνδαλο Ζαχόπουλου. Μόνη περίπτωση να χαλάσει η τακτοποίηση είναι να έχει διαφύγει καμιά κόπια του DVD. Τότε θα γελάσει κάθε πικραμένος, όπως γελάγει ο Καμπουράκης όταν τα διηγούνταν.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σας γράφω από τα βουνά της Ηπείρου, όπου η άνοιξη της Πάργας είναι πια γεγονός. Πλησιάζουμε στον Μάιο του '08 με την αφασία στην εξουσία και τα δορυφορικά πιάτα να στολίζουν τις καλύβες σε Γκαμήλα, Τζουμέρκα, Μιτσικέλι, Τραπεζίτσα και Ταμπούρι. Οι σπόροι καναβουριάς που έπεσαν από ελληνοαλβανικά μουλάρια θέριεψαν μετά τις τελευταίες βροχές κι οι πλαγιές πλαγιές έχουν πρασινίσει σαν τα ύφαλα του Sea Diamond πριν μαυρίσουν. Μέσα σ' αυτό το σκηνικό, βγάζω την προικών φλογέρα από το 4X4 και πανιώνω ένα δημάρδες άσθμα, μαύρο κι άραχλο του Αράχθου. Πρόκειται για το «μοιρόλιο του χοντρού ξάδερφου»:

– Ωιμέ! να μαύρη πασχαλιά, αλι! να μαύρο Πάσχα πέμπτη φορά απανωτά, τι συμφορά με βρήκε!

– Μέριασε Γκόλφω να διαβώ στο φτωχικό δυάρι που πήρες αντιπαροχή σαν έδωσες τη στρούγκα και πες μου τι μοιρολογάς, τι έπαθες καμένη;

– Κίτσο, λεβέντη μ', παιδαρε και εραστή του λόγου κάτσε να ξομολογηθώ τον πόνο μου σε σένα

γίνε εσύ ο γενικός να 'μαι συμβασιούχα να πέφτω στην ογκάλη σου και να ζητάω τ' άστρα γιατί 'ναι πέμπτη πασχαλιά με τον χοντρό καβάλα και τούτο δεν αντέχεται, ετούτο δε βασιτέπαι.

Ηρθε πριν τ' ζ ολυμπιακούς, κείνο τον μαύρο Μάρτη πιάσαμε πέμπτη πασχαλιά, ξεκούμπισμα δεν έχει μον' τρώει, μοιράζει γύρω του και τομουδιά δε βγάνει.

– Γκόλφω μ', δεν ξέρω τι μου λες ούτ' ο χοντρός ποιος είναι κι αν ήρθε στα σαραντάξες τώρα είν' πενηνταένα μα είν' πολλές ο πασχαλιές, πέντε είναι μια μούντζα.

– Στα μούτρα μας, που έκατσε και σηκωμό δεν έχει παιδί 'χα στο δημοτικό και τώρα λύκειο πάει και τούτος είν' ακόμα εδώ, θερίζει, αλωνίζει παίρνει το βίος μας, το σκορπά, το δίνει στους λελέδες που όσο τους λείπει σε πουλί με τζιπ το συμπληρώνουν.

– Τι 'ν' τούτα τα σεξιστικά, παλάβωσες κοπέλα μ'; συ που 'σουνα αναρχικά και διάβαζες και... Τσόμσκι που είχε μέσα στο ταγάρ' πάντα δυο-τρεις μολότοφ κι έκαιγες τις βουνοπλαγιές (τον κάμπο που εξουσιάζουν) για να 'ναι όλα ίσωμα, τίποτα μην εξέχει.

– Δεν ξέρω Κίτσο τι μου λες, γω ένα ξέρω μόνο τούτος είν' επικίνδυνος, θα τα διαλύσει όλα και μαύρο φίδι θα μας φρέι αν συνεχίσει έτσι.

Φταίει και ο ιδεασμός που μου 'ρθε τέτοιες μέρες: Μεθαύριο είν' του πουλιού σαραντάενα χρόνια μα το πουλί την έκανε, πήραμε μιαν ανάσα και να ξανά απ' την αρχή, με το πουλί στα χέρια.

– Γκόλφω με καταμπέρδεψες, μου τα 'πες μοιζέμενα και δεν σε παρακολουθώ. Πού θες να καταλήξεις;

– Τι σημαίνει εχει εγώ τι θέλω και τι κάνω;

Θα καταλήσουμε σαφώς όλοι μαζί στην ψάθα προς τα εκεί μας σαλαγούν, προς τα εκεί μας στρώνουν μας παίρνουν και τα σώβρακα, ξηλώνεται το σύμπαν κι εμείς καταγινόμαστε με Θέμο και με Μάκη, με δίπολα, με τρίπολα, διαδίλια κι επιλογιστήρια με καθώς κουτρουβαλάμε.

– Το 'ξερα Γκόλφω, το 'ξερα πως θα γενείς δικιά μας πως θε' να 'ρθεις στον Συρίζα, μαζί με τα κοπάδια που ροβιόλανε το βουνό κι έρχονται στα μαντριά μας!

Ακου το ποδοβολητό, μιλιούνα κατεβαίνουν διαρρέουν απ' τ' όλον Παζοκ, από παντού την κάνουν ήρθ' η σειρά μας Γκόλφω μου. Και σε καλωσορίζω.

– Αει μάζεψε τα σάλια σου μην πάρω την τουσιγκράνα και τ' όχυρο χερόβολο μην κάνω απ' το μιαλό σου που θα 'ρθω γω στον Συρίζα, στου Τσίπρα τα σακάκια και να μιλάω για κουκιά και να μαζεύω βρούβες.

Η Γκόλφω είμαι με τ' όνομα και γκολφ εγώ δεν παιζώ στης Ευρωλάνδης τα γκαζόν και στης Βουλής τ' αρένες κι αφού με παρεξήγησες και με μετράς δικιά σου σε προσγειών στο υπαρκτό κι όχι στ' ονειρεμένο:

Γω ψάχνω αρνί ελληνικό, όχι ελληνοποιημένο να κάνω Πάσχα στις πλαγιές, να 'χω χοληστερίνη όπως κι ο τρισκατάρατος, να φτάσω δύο τόνους για να ζητάω να χαθεί, να φύγει, να 'ρθει άλλος και να περνάει ο καιρός και από δω παν' κι άλλοι...

KONTRA

Ντόπες παραμυθιάσματος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
 ο εκπρόσωπος του κινεζικού Φορέα Ελέγχου Τροφίμων και Φαρμάκων, Γιαν Ζιανγκίνγκ, δήλωσε, ότι η Auspure Biotechnology Co Ltd δεν έχει άδεια παραγωγής φαρμάκων και συμπληρωμάτων διατροφής, τονίζοντας ταυτόχρονα ότι το φας είναι γνήσιο και στάλθηκε από την Κίνα, όμως «δεν τεκμηριώνεται από πουθενά ότι η εταιρία συμπεριέλαβε κατά λάθος τις τοξικές και επικινδύνες ουσίες», ενώ το κινεζικό υπουργείο Υγείας αντέδρασε άμεσα και έδωσε εντολή στους γιατρούς να ελέγχουν πριν από τη συνταγογράφηση φαρμάκων που περιέχουν απαγορευμένες ουσίες αν οι ασθενείς είναι αθλητές, να αναγράφουν τις ταυτότητες των αθλητών και να επισημαίνουν ότι τα φάρμακα περιέχουν «ουσίες ντόπινγκ». Οι Κινέζοι έχουν τους δικούς τους λόγους και προσπαθούν να αυτοπροστατευθούν. Δε γουστάρουν «φαινόρωστ» των Αγώνων του Πεκίνου. Αλήθεια, ο Αβραμόπουλος έχει καταλάβει ότι έχει ξεσπάσει σκάνδαλο ντόπινγκ στη χώρα;

Μετά τις δηλώσεις Ζιανγκίνγκ, αλλάζουν και πάλι τα δεδομένα και η θέση του Ιακώβου γίνεται δυσκολότερη. Την περασμένη Τετάρτη, ο εισαγγελέας είχε καλέσει για απολογία τους αθλητές που βρέθηκαν ντοπιαρισμένοι, οι οποίοι πήραν προθεσμία για τις 2 Μάρτιο, προκειμένου να καταθέσουν με την ιδιότητα του υπόπτου, με μοναδική διαφοροποίηση από την αθλητρια B. Κασάπη, η οποία προανήγγειλε προσφυγή στη Δικαιοσύνη για τις ουσίες που της χορηγήθηκαν, δηλώνοντας ότι θα έπρεπε στα δικαιστήρια να βρίσκονται άλλοι άνθρωποι. Την Πέμπτη είχαν κλήθει οι προπονητές και οι φυσιοθεραπευτές της Εθνικής και την Παρασκευή ο γιατρός της ομάδας, ο λαρισαίος εισαγωγέας και ο φαρμακοπούς που είχε αναλάβει την παρασκευή των σκευασμάτων. Από τα δεδομένα που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, είναι φανερό ότι είναι σε εξέλιξη μια προσπάθεια να συντονιστεί η υπερασπιστική γραμμή των εμπλεκμένων και να πέσουν όσο το δυνατό μικρότερες ποινές. Συγκρίνοντας το απολογητικό υπόμνημα του Ιακώβου προς την EOAB και τη συνέντευξη του Κατσελού, καταλαβαίνει και ο πιο αδαής στα νομικά ότι και οι δυο είναι συνεπείς στη γραμμή, «για όλα φταίει η Σου-λι». Μάλιστα, στη συνέντευξή του ο εισαγωγέας υποστηρίζει ότι ο ίδιος έχει εταιρία που κάνει εισαγωγές συμπληρωμάτων διατροφής από την Αγγλία, όμως επειδή ήξερε καλά την αγορά, παρήγγειλε αμινοξέα από την Κίνα, γιατί εκεί οι τιμές είναι καλύτερες (έδωσε και παραδέχεται). Από την πλευρά της Ομοσπονδίας είναι φα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

νερή η προσπάθεια να τα φροτώσουν όλα στον Ια-

κώβου, όμως και αυτοί υποστηρίζουν την εκδοχή να έχει γίνει λάθος από την Auspure, αφού με τον τρόπο αυτό και την ευθύνη ξεφορτώνονται και τον Ιακώβου βοηθούν και μπορούν να συνεχίσουν να δίνουν «αμινοξέα» και «συμπληρώματα διατροφής» στο μέλλον, όταν ο αντικαταστάτης του Ιακώβου θα προσπαθεί να φτιάξει την καινούργια ομάδα.

Τα μοχαΐρια βγήκαν από τα θηκάρια, ο πόλεμος για την καρέκλα άρχισε...

Στο παρασκήνιο η μόχη για τον ελέγχο της EOAB στη «μετά ντόπινγκ» εποχή, έχει ήδη ξεκινήσει. Ο υφυπουργός Αθλητισμού έχει ήδη πάρει σακή θέση κόντρα στην Ομοσπονδία, δηλώνοντας ότι το πόρισμα που του παρέδωσαν, σύμφωνα με το οποίο την αποκλειστική ευθύνη έχει ο αρχιπροπονητής Ιακώβου, δεν καλύπτει την κυβέρνηση. Η Ομοσπονδία ελέγχεται από το ΠΑΣΟΚ και τον Γιάννη Σγουρό και όταν ο Ορφανός ήταν υφυπουργός Αθλητισμού προσπάθησε, όπως και σε άλλες Ομοσπονδίες, να αλλάξει τα πράγματα, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Η υπόθεση του ντόπινγκ δίνει την ευκαιρία στην κυβέρνηση να δρομολογήσει τις εξελίξεις. Ηδη στην πιάτσα κυκλοφορούν τα πρώτα ονόματα για να αναλάβουν τα ήνια της EOAB με πρώτο αυτό του Πύρρου Δήμα. Ο τελευταίος επιβεβαίωσε το ρεπορτάριο και έθεσε τον εαυτό του «στην υπηρεσία του αθλήματος»: «Ανεξαρτήτως του πορίσματος της ελληνικής Δικαιοσύνης πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν γενικές αλλαγές στην Ομοσπονδία. Αγαπώ το αθλητημά μου και δεν θα ελεγα "όχι" αν μου πρότειναν κάποιο ρόλο» (δεν είχαμε καμία αμφιβολία για το τελευταίο).

Την ίδια στιγμή, ο Σγουρός, υπό το βάρος του σκανδάλου, δεν έθεσε υποψηφιότητα στις πρόσφατες εκλογές της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Αρσης Βαρών, της οποίας ήταν γραμματέας, και βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση, αφού όλοι γνωρίζουν ότι αυτός κινούσε τα νήματα και επί της ουσίας διοικούσε την ελληνική Αρση Βαρών. Ηδη στον αθλητικό Τύπο πληθαίνουν οι φωνές που απαιτούν την παραίτηση της διοικήσης της EOAB και στην περίπτωση που δεν γίνει αποδεκτό το πόρισμά της από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και προκύψουν ευθύνες για την Ομοσπονδία, είναι σίγουρο ότι θα έχουμε ραγδαίες εξελίξεις και πολύ δύσκολα θα αποτραπεί

άλωσή της από τους εκλεκτούς της κυβέρνησης. Ο Ιωανδής δεν είναι Ορφανός και επιπλέον έχει και ένα ισχυρό χαρτί στα χέρια του για να ανατρέψει τους συσχετισμούς.

Οι πρώτες επιπτώσεις είναι ο αποκλεισμός της Εθνικής από το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, ενώ θα πρέπει να θεωρείται κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι η Ελλάδα δε θα εκπροσωπηθεί ούτε στην Ολυμπιάδα του Πεκίνου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το κύρος της ελληνικής Αρσης Βαρών και το μέλλον αυτής της αθλητικής (και πολιτικής) μπίζνιας, αφού σε αγωνιστικό επίπεδο δεν υπήρχαν ελπίδες για μεγάλες διακρίσεις. Τα πράγματα γίνονται πιο εύκολα από τη σημήνη που ο Δήμας δηλώνει πρόθυμος να βοηθήσει στην αλλαγή φρουράς, μιας και έχει τα αποφασίτητα «προσόντα».

Το μοναστήρι να 'ναι καλά και από καλογέρους ...

Οπως και στην περίπτωση Κεντέρη – Θάνου, όσοι βρέθηκαν εκτεθειμένοι στον ελέγχο δεν έχουν παρά ελάχιστες ελπίδες να βγουν ολώβητοι από τη συγκεκριμένη περίπτωση και γ' αυτό το αθλητικό σύστημα τους έχει ήδη ξεγράψει και ψάχνει να βρει νέα, άφθαρτα και αμολυντά πρόσωπα τα οποία, θα κληθούν να ανορθώσουν το πρεστίζ του ελληνικού πρωταθλητισμού. Τα νέα πρόσωπα θα αναλάβουν να μας πείσουν ότι μπορεί να χαίρεται και να πανηγυρίζει νίκες και μεγάλες επιτυχίες ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιτυγχάνονται. Η λογική του πρωταθλητικού βολέματος και της επίτευξης του μέγιστου κέρδους με κάθε μέσο μας έχει κάνει να μπορούμε να αποδεχόμαστε μια εικονική πραγματικότητα που μπορεί να μας προσφέρει πλαστές χαρές και που, το κυριότερο, δε μας ξεβολεύει από τον κανόπε μας. Αισθανόμαστε περήφρανοι που μπορούμε να κοντράρουμε στα ίσια τις μεγάλες αθλητικά χώρες και αποδεχόμαστε επί τις ουσίας το ντόπινγκ, πίσω από τη φράση: «όλοι αυτό κάνουν». Οπως συμβαίνει και στην περίπτωση των ομαδικών αθλημάτων, μάγκος είναι ο πρόεδρος που έχει την ομάδα πρώτη, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Οταν η κορυφή γίνεται αυτοσκοπός και η χαρά της συμμετοχής είναι για τους ρομαντικούς, η ντόπια έχει πετύχει την πιο μεγάλη νίκη. Από τη στήλη που ενδιαφέρομαστε μόνο για το τελικό αποτέλεσμα και όχι για τον τρόπο που φτάνουμε σ' αυτό, είμαστε όλοι συνένοχοι.

Για μια ακόμη φορά πρέπει να τονίσουμε, ότι το πρόβλημα των αναβολικών και του ντόπινγκ είναι σύμφυτο με τη λογική του μεγιστού κέρδους και θα γιγαντώνεται όσο η νεολαία και η εργατική τάξη δεν αποφασίζουν να παλέψουν για τη ζωή και αρκούνται απλά στην επιβίωση. Θέλουν να μας πείσουν ότι όλες οι επιτυχίες του ελληνικού

Ακολουθεί η «Δεύτερη πνοή» του Αλέν Κορνά, μια προσπάθεια αναβίωσης του φιλμ-νουάρ και της γοητείας των παλιών γαλλικών αστυνομικών ταινιών, προσπάθεια που δυστυχώς δεν έχει κανένα αντίκρισμα. Τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα αυτής της ταινίας είναι η επιτήδευση, το στιλιζάρισμα και η απουσία κάθε φιλοσοφικής διάθεσης, ενώ στα θετικά της πρέπει να καταλογιστούν η υπενθύμιση του κώδικα τιμής που υπάρχει μερικές φορές μεταξύ των κακοποιών και οι δεύτεροι καλοί ρόλοι (οι πρώτοι ρόλοι, που ενσαρκώνται από τον Ντανιέλ Οτεγί και την Μόνικα Μπελούτη, υπήρχαν αποχειρίστηκαν).

Το ντοκιμαντέρ «Το όνομά της είναι Σαμπτίν», της γνωστής γαλλίδα θητοποιού Σαντρίν Μπονέρ, αξιοποιεί ένα αποσπασματικό κινηματογραφικό υλικό 25 ετών για να «μιλήσει» για την ψυχική νόσο του αυτισμού από την οποία έπασχε η αδερφή της. Ο εγκλεισμός της Σαμπτίν για πάντες έχει πάγια σημασία στην πρόσθια παράσταση των αισθητών και την κοινωνική διάσταση του θέματος, πρόγνωση που δεν μεγαλύτερη αξία στην ευαίσθητη και ανθρώπινη ταινία της Μπονέρ.

«Τα περιουσιακά στοιχεία» της Αθανασίας Δρακοπούλου είναι ένα ακόμα αξιόλογο ντοκιμαντέρ με θέμα τη ζωή του ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου. Οι μαρτυρίες των ανθρώπων και το λειψό κινηματογραφικό υλικό ανασταίνουν την προσωπικότητα του ποιητή που γεννήθηκε

Ασφαληστρικό-μεροκάματο: μας σουβλίζουνε, αδέρφια!

Σήκωσε λάβαρο κατά της πώλησης ΟΤΕ (ο Γιωργάκης): ο νέος Παλαιών Πατρών... Αμερικανός Εξω ο Σάββας απ' το μπουντρούμι! «Απαλλάχτηκε» από τα βάρη ο Ιακώβου

- ◆ Αγωνιστική φυγή 14.000 από το Δημόσιο.
- ◆ Μπερλου-σκόνι τους έκανε ο Σίλβιο (que puta-na!).
- ◆ Ο Πούντην πηδά από δω, πηδά από κει (από πρόεδρος πρωθυπουργός).
- ◆ Μεταξύ άλλων, «η σημερινή διατροφική κρίση οφείλεται κυρίως στην αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού», μας «πληροφορεί» ο κ. Τριάντης (Έλευθεροτυπία, 16.4.08). Σκέτος Μάλθους ο Γιαννάκης...
- ◆ Απειλούν φοροοφειλέτες με κατασχέσεις (κατά(σ)χεσέ τα κι άστα).
- ◆ Κουβέντα για συγκυβερνήσεις στο σχόλιο του Περισσού για τις εκλογές στην Ιταλία.
- ◆ Παραθέτουμε το εξής απόσπασμα από την εφημερίδα «Επί τα πρόσω» (Απρίλις 2008, φ. 19): «Η εκδοτική επιχείρηση του γνωστού και μη εξαιρετέου Δημοσθένη Λιακόπουλου αποφάσισε ένα ωραίο πρώτη να καταργήσει τις συμβάσεις με το ΙΚΑ (μέσω οικειοθελούς-υποχρεωτικής παραίτησης) και να τις αντικαταστήσει με δελτίο παροχής υπηρεσιών του ΤΕΒΕ για τις τηλεφωνήτριες και τους εξωτερικούς διανομείς!!! Οι 6 συνάδελφοι που λογικά έφεραν αντίρρηση, απλά απολύθηκαν. Στο κάτεργο του Λιακόπουλου δεν τηλεφώνησαν υπερωρίες, τα δρομολόγια των εξωτερικών διανομέων είναι από Περιφέρεια μέχρι Σύνοικο και από Γλυφάδα μέχρι Ωρωπό, υπάρχουν κάμερες στην αποθήκη διακίνησης κτλ κτλ. Με την ευκαιρία, θα μπορούσε να μας πει πού βρίσκεται τα χρήματα για την παρουσίαση ωριαίων τηλεοπτικών διαφημιστικών εκπομπών σε 3-4 κανάλια, καθημερινά».
- ◆ Διαβάσαμε μια προκήρυξη της Οργάνωσης ΤΕΙ Λεκανοπεδίου της ΚΝΕ, όπου τα αρχικά εξηγούνται ως Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδος (η Ελλάς - της Ελλάδος). Αντε, παϊδιά, μετά το Ζουρλάρι και την Κανέλω, με το καλό και στην Ελλάδα (γενική της Ελλάδος) Ελλήνων...
- ◆ Απεργία του ΠΑΜΕ (το πιο πρόσφατο ανέκδοτο).
- ◆ Μ' αυτά και μ' αυτά χάσαμε και τη συναυλία των BAD COMPANY.
- ◆ Μπορεί όρασε να συναγωνιστεί κανείς την ερμηνεία της Κάθυ Μπέιτς στο «Misery»; (cine μεταφορά του ομώνυμου μυθιστορήματος του Steven King).
- ◆ Ε, όχι και «απονήρευτοι έλληνες αθλητές της δεκαετίας του '70» κ. Γιαννούλοπουλε! (Έλευθεροτυπία, 11.4.08).
- ◆ Ας μην ήταν τότε (το '52) οι Κινέζοι κομμουνιστές και στο Θιβέτ οι παπάδες θα γαμουσαν και θα δερναν (το '52).
- ◆ Εμείς από το σήμα της ειρήνης προτιμούμε την πίπτα της ειρήνης (είναι η καλύτερη).
- ◆ Πιέζονται, λέει, οι μετοχές των τραπεζών (κακόμοιρες αναξιοπαθούσες...).
- ◆ Νάτα! Νάτα! 200 ψήφους λιγότερες πήρε το ΠΑΜΕ στις πρόσφατες εκλογές του Σωματείου Ιδιωτικών Υπολλήλων Αττικής. Φυσικά, και τόκωνε γαργάρα ο Ριζοσκάστης.
- ◆ Τον λιθάνθρακα να τον βάλετε εκεί που ξέρετε (στο απευθυνόμενο σας!).
- ◆ Δεντροφύτευση αντιστασης (!) στον Ελαιώνα (13.4.08).
- ◆ «Προαπαιτούμενα» έθεσε η ΚΟΕ στη συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ (κι ο μαϊντανός θέλει το χρώμα του...).
- ◆ Πάντως, τα όπλα στο

- Νεπάλ τα έχουν οι αντάρτες και όχι «οι άλλοι».
- ◆ «Στο Νεπάλ δεν είναι μυστικό ότι το KKN (Ενωμένοι Μαρξιστές Λενινιστές) έχει διαβρωθεί από τα χρήματα των ΜΚΟ» (από άρθρο σε έκδοση του KK νεπάλ (μασίκου) – αναδημοσίευση Προλεταριακή Σημαία, 5.4.08).
- ◆ Κι ακόμα να πληρωθούν αναπληρωτές και ωρομίσθιοι.
- ◆ Σρμπίγια για Κόσοβο ή Κόσοβο για Σρμπίγια; (Ιδού η απορία).
- ◆ Τόσα σεντόνια (Λαϊκός Δρόμος, 5.4.08) για τόσο μικρή δράση...
- ◆ Καλό το βιβλίο του Κωστόπουλου «Πόλεμος και Εθνοκάθαρση».
- ◆ Μπροστά από την πολυκλινική του Μπιτ Ποζάρ στα Skopje έχει στηθεί μια απέραντη λαϊκή αγορά που δεν φρέγει με τίποτα – εδώ είναι Μπαλκάνια, δεν είναι πταιξέ-γελασε (η πληροφορία από τη μακεδονική εφημερίδα Βέτσερ, 15.4.08).

Βασιλης

Ο Μοκτάντα αλ-Σαντρ και το αμερικανικό δίλημμα στο Ιράκ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
 κατώτερες θέσεις του κρατικού μηχανισμού, όπως εργάτες καθαριότητας, δολοφονούνταν.

Μέχρι το φθινόπωρο του 2007, η αμερικανική στρατιωτική διοίκηση διαλαλούσε τις επιτυχίες της εναντίον της Αλ-Κάιντα, υποστηρίζοντας ότι έχει εξαλειφθεί στην Αντιάρη, στη Βαρδάτη και στην Ντιγιάλα. Άλλα οι σουνίτες άραβες μοχητές, που εξοπλίζονται και πληρώνονται μέχρι τώρα από τις ΗΠΑ, δεν οφείλουν πίστη στην ιρακινή κυβέρνηση. Ο Μοκτάντα μπορεί να μιλάει για νέες ευκαιρίες για μια πανιρακινή αντίσταση στην αμερικανική κατοχή, όμως πολλοί αντί – αλ-Κάιντα σουνίτες μοχητές έχουν εντελώς διαφορετικές απόψεις. Θέλουν να ανατρέψουν τη σπιτική νίκη στη μάχη της Βαρδάτης το 2006...

Η οικογένεια αλ-Σαντρ έχει μια εκπληκτική ιστορία αντίστασης στο Σαντάμ Χουσεΐν, για την οποία έχει πληρώσει βαρύ τίμημα. Ενα από τα σοβαρότερα λάθη των ΗΠΑ στο Ιράκ ήταν η προσπάθειά τους να περιθωριοποίησουν το Μοκτάντα και το κίνημά του. Αν είχε πάρει μέρος στην πολιτική διαδικασία εξαρχής, οι πιθανότητες για τη δημιουργία ενός ειρηνικού και ευημερούντος Ιράκ θα ήταν περισσότερες.

Σε οποιοδήποτε πραγματικό συμβιβασμό μεταξύ Σιιτών και Σουνιτών, οι Σα-

Ελρόι («Λος Αντζελες εμπιστευτικό»), με τον Κιάνου Ρίβς στην καλύτερη εμφάνιση της καριέρας του και τον Φόρεστ Γουίτακερ. Φυσικά, το «διά ταύτα» είναι τυπικά χολιγουντιανό, δηλαδή αμερικανικό.

Τέλος, απλή αναφορά επιβάλλεται να γίνει στους «Μάρτυρες» του Αντρέ Τεσινέ, περισσότερο λόγω του γνωστού ονόματος του σκηνοθέτη, αφού πρόκειται καταφρανώς για τη χειρότερη ταινία του.

Ελένη Σταματίου

- ◆ Συνεχίζουμε. Απεργούμε 16 Απρίλη για: μισθούς και μεροκάματα με βάση τις ανάγκες μας. Να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι Πετραλιά-Ρέπτα-Σιούφα (Ομοσπονδίες, Οικοδόμων, Λογιστών, Κλωστοϋφαντουργών, Τύπου-Χάρτου, Φαρμάκου, Γάλακτος-Τροφίμων-Ποτών, Θεάματος-Ακροάματος, Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων)

Είναι πολύ ανησυχητικό ότι ελάχιστοι, ελαχιστότατοι (πάντα υπάρχουν οι... φωτεινές εξαιρέσεις) απ' αυτούς που έδωσαν με διάφορους τρόπους (όχι πάντα σωστούς) τη μάχη ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο συγκινήθηκαν από το σάλπισμα των ταξικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ για συνέχιση του αγώνα. Τι να σημαίνει αυτό άραγε; Το πιο πιθανό είναι να σημαίνει ότι πλην Λακεδαιμονίων (σύρι, πλην Περισσού) όλοι οι υπόλοιποι είμαστε απλώς οδοντόκρεμες. Αυτή είναι η πιο ήπια εκδοχή. Διότι η πιο προχωρημένη είναι ότι όλοι είμαστε εχθροί του λαϊκού κινήματος. Είτε συνειδητοί είτε ασυνειδητοί. Από 'κει και πέρα, μένει να διερευνηθεί από πού τα πάνει ο καθένας μας. Και καλά ο «χώρος» είναι γνωστό ότι τα παίρνει. Το ερώτημα που θέτω είναι πότε θα εμφανιστούν οι σύμμαχες με το κόμμα δυνάμεις (δε θα είναι βέβαια τόσο ώριμες όσο το κόμμα), που μαζί τους το κόμμα θα χτίσει τη λαϊκή εξουσία στη χώρα. Τι πρέπει να κάνει άραγε το κόμμα για να εμφανιστούν αυτές οι δυνάμεις;

Σας απαντώ αμέσως. Θα βρει αυτούς που δεν τα παίρνουν από το «χώρο» (όπως παλιότερα από άλλο χώρο βρήκε το Ζουράρι που τώρα τον βρίζει) και επειδή είναι ταξικά αδύνατοι θα τους ενισχύσει με χάπια. Οχι από τα κινέζικα που τώρα είναι αντισοσταλιστικά (ασχέτως αν το ΚΚ Κίνας παίρνει ακόμα μέρος στα διάφορα κομμουνιστικά «φόρω») αλλά από τα σοσιολιστικά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κούβας. Σε ορισμένους θα διθούν χάπια με συνταγή από τη Λαϊκορατική Δημοκρατία της Γερμανίας, που σάρωνε τα μετάλλια αλλά οι αθλητές της δεν ντοπάρονταν. Στο δε πατριωτικό κομμάτι του μετώπου (πάντοτε υπάρχει αυτό, άλλωστε τι την έχουμε τη Λιάνα;) θα δίνονται χάπια σαν αυτά που έπαιρνε ο Αίολος Κεντέρης όταν ταπείνωνε του Αμερικάνους στην Αυστραλία. Βεβαίως. Αν δεν θυμόσαστε την ένδοξη αυτή στηγή του λαϊκού κινήματος, σας τη θυμίζει το όργανο της ταξικής αλήθειας, ο Ριζοσπάστης. Να τι έγραφε για τα χάπια, συγνώμη για τον Αίολο Κεντέρη:

«Ταπείνωσε τους Αμερικανούς. Εκπληκτική κούρσα και χρυσό μετάλλιο για τον Κώστα Κεντέρη στον τελικό των 200 μέτρων. Ή πιο λαμπτρή σελίδα στην ιστορία του ελληνικού αθλητισμού γράφτηκε χτες στο Σιδνεϊ, όπου για άλλη μια φορά η χώρα μας βρέθηκε στην κορυφή του κόσμου. Ομως αυτή η φορά ήταν πολύ διαφορετική από τις υπόλοιπες. Ισως γιατί ήταν η πλέον ιστορική στηγή για τον ελληνικό αθλητισμό. Ο Κώστας Κεντέρης είναι πλέον ο κορυφαίος 200άρης! Εξέπληξε τους πάντες, τερματίζοντας πρώτος στον τελικό των 200 μ. των Ολυμπιακών σε 20.09 και αφήνοντας πίσω του μεγάλα ονόματα του χώρου και εκτός βάθρου τους Αμερικανούς που κυριαρχούσαν στο σγάνισμα αυτό... Για τη μεγάλη επιτυχία του Κώστα Κεντέρη στηγή αποχρωτήριο τηλεγράφημα μεταξύ άλλων έστειλε και ο ευρωβουλευτής του ΚΚ

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρα»

■ Εργασιακές σχέσεις

Σοφοί λαγοί και πονηροί πολιτικοί

ση, όμως, κινούμαστε με μια λογική και ήπιας προσαρμογής και ήπιας προώθησης των μεταρρυθμίσεων. Δεν επιδιώκουμε τις κοινωνικές αναπαράξεις, αλλά ούτε συμβιβαζόμαστε με τη διαιώνιση των κοινωνικών αδικιών.

«Κοινωνική αδικία» είναι η ύπαρξη καλύτερων εργασιακών σχέσεων στης ΔΕΚΟ και όχι η αθλιότητα του ιδιωτικού τομέα! Εκείνο, όμως, που πέρασε ασχολίαστο ήταν η ταύτιση με τον Αλογοσκούφη του Πασόκου Α. Παπαδόπουλου, που την ίδια μέρα έδινε συνέντευξη στην «Ελευθεροτυπία» (ούτε συνεννοήμενο να ήταν). «Τι θα λέγατε στη γενιά των 700 ευρώ», ρωτά ο δημοσιογράφος, για να εισπράξει «πληρωμένη» απάντηση: «Θα ωριούσα πρώτα τον εαυτό μου και μετά κάποιους αμύντορες του ακατανόητου λόγου πώς π.χ. ερμηνεύεται το γεγονός ότι για την ίδια εργασία ο οδηγός ενός κλαρκ σε ένα μεγάλο σουπερμάρκετ να έχει μισθό 700 ευρώ και ο αντίστοιχος στης μεγάλες ΔΕΚΟ 2.000 ευρώ; Αυτό αντανακλά τις μεγάλες στρεβλώσεις που υπάρχουν στην οικονομία. Επομένως, θα ωριούσα αυτούς που θέλουν να μειωθεί η ανεργία και να αυξηθούν οι αμοιβές πολύ πάνω από τα 700 ευρώ, κάτι που είναι σωστό και αναγκαίο, θα έφτανε, άραγε, μια διαταγή των τροπαιοφόρων της διανομής, είτε της δίκαιης είτε της ριζοσπαστικής; Η μήπως αυτό θα προερχόταν από βιώσιμες και ανταγωνιστικές στη σημερινό περιβάλλον παραγωγικές δομές».

Ταυτόχρονα, άρχισε και το γνωστό προπαγανδιστικό παιχνίδι: μαστίγιο οι «σοφοί», καρότο η κυβέρνηση. Αφού πέρασε το πρώτο σοκ, η κυβέρνηση άρχισε να εντοπίζει το πεδίο που πρώτα θα στραφεί. Είναι ο στενός και ευρύτερος δημόσιος τομέας. Ο Αλογοσκούφης έριξε τα πρώτα πυρά απαντώντας σε μια εμφανώς προσυμφωνημένη ερώτηση, σε συνέντευξή του στην «Απογευματινή της Κυριακής» (13.4.08).

— Πώς απαντάτε ειδικότερα στους εργαζόμενους που ανησυχούν για αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις των ΔΕΚΟ με τις ιδιωτικοποιήσεις;

— Γιατί θα πρέπει να διαιωνίζουμε τις διαφορές στις εργασιακές σχέσεις; Εργασιακές σχέσεις δυο τοχυτήτων δεν δικαιολογούνται. Σε κάθε περίπτω-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλαούπολεσ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΑΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΟΙ ΟΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΕΣ

Οσο κι αν φαίνεται παράξενο, νικητής των ιταλικών εκλογών δεν είναι μόνο ο Μπερλουσκόνι, που επανέρχεται για τρίτη φορά στον πρωθυπουργικό θώκο. Νικητής είναι και ο Βελτρόνι κι ας έχασε καθαρά τις εκλογές. Διότι μετά από χρόνια ένα «καθαρά κεντροαριστερό» κόμμα κατάφερε να συγκεντρώσει ένα ποσοστό κοντά στο 40%. Ο Βελτρόνι θα συγκροτήσει μια αντιπολίτευση ικανή να διεκδικήσει με περισσότερες αξιώσεις την εξουσία την επόμενη φορά, χωρίς την ανάγκη συμμάχων εξ αριστερών.

Οι τελευταίοι είναι οι μεγάλοι πτητημένοι. Μαζεύτηκαν όλοι μαζί στην «Αριστερά-Ουράνιο Τόξο», προεκλογικό εφεύρημα του πολυμήχανου Φάουστο Μπερτινότι και μετά βίας συγκέντρωσαν 3,1%. Οι φιλόδοξοι πιγετίσκοι του «Arcobaleno» μένουν εκτός Βουλής, διότι οι συνδυασμοί τους δεν έπιασαν το όριο του 4%. Η κάλπη είναι πόρνη και τους κορόιδεψε. Σε ολόκληρη την προεκλογική τους εκστρατεία θύμιζαν Συνασπισμό προ οχταετίας. Τότε που τα στελέχη του είχαν βγει στη ζητιανιά και παρακαλούσαν: δώστε μας το 3% για να μη μείνουμε εκτός Βουλής. Σε ολόκληρη την προεκλογική εκστρατεία έκαναν δακρύβρεχτες εκκλήσεις προς τους ψηφοφόρους να μη επιλέξουν την αποχή, γιατί αυτό θα οδηγούσε στη διαγραφή της Αριστεράς (έτσι ορίζουν τον εαυτό τους) από τον πολιτικό χάρτη και κατά συνέπεια από την οργανωμένη κοινωνία και τους θεσμούς. Χωρίς κοινοβουλευτική εκπροσώπηση δε μπορεί να υπάρχει ορατός πολιτικός αγώνας και να δημιουργηθούν οργανωμένες ριζοσπαστικές συλλογικότητες αντίστασης στο μπερλουσκονισμό και στη μετριοπάθεια της κεντροαριστεράς, επαναλάμβαναν συνεχώς σαν χαλασμένα γραμμόφωνα. Ενδιαμέσως, βέβαια, ξεκατινάζονταν πολιτικά από τις στήλες των εντύπων τους, γεγονός που έκανε πιο φανερή την αθλιότητα και την αναξιοπιστία τους.

Ναι, καλά διαβάσατε, συνέδεαν την πολιτική τους ύπαρξη και την πολιτική τους δράση από την κοινοβουλευτική τους εκπροσώπηση. Χωρίς αυτή είμαστε ένα μπδενικό, έλεγαν, και οι ψηφοφόροι τους απάντησαν αναλόγως. Δε θα εξαφανιστούν, βέβαια. Χρόνια στο κουρμπέτι ο Μπερτινότι και οι φίλοι του, ξέρουν να αναγενώνται σαν το μυθικό φοίνικα μέσα από τις στάχτες τους. Κάποιοι θα πάνε στη μάντα και οι υπόλοιποι θα φτιάξουν νέα σχήματα και νέους πολιτικούς αστερισμούς. Παλιά τους τέχνη κόσκινο.

Γιατί, όμως, τιμωρήθηκαν τόσο σκληρά από τους ψηφοφόρους; Γιατί είναι συνυπεύθυνοι για το βίο και την πολιτεία της κυβέρνησης Πρόντι. Περισσότερες από τριάντα φορές οι Μπερτινότι και σία στήριξαν με την ψήφο τους κρίσιμα νομοθετήματα της κυβέρνησης της «κεντροαριστεράς». Όλα αντιλαϊκά. Γιατί, λοιπόν, να τους εμπιστευτούν οι ψηφοφόροι, τώρα που χώρισαν τα τσανάκια τους από το κόμμα του Βελτρόνι; Οι πιο ριζοσπαστικοί προτίμησαν τη λύση της αποχής (από 16% αυξήθηκε σε 20%). Οι υπόλοιποι, απογοητευμένοι, πτητημένοι, φοβισμένοι, πολιτικά υποταγμένοι, προτίμησαν τη σίγουρη λύση της «πολιτικής σταθερότητας» που υποσχόταν ο δικομματισμός, που για πρώτη φορά μετά από χρόνια συγκέντρωσε τόσο ψηλό ποσοστό στις ιταλικές εκλογές.

Αυτοί οι αξιοθρηνητοί τύποι με τις φανταχτερές κομμουνιστικές ονομασίες προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες στον ιταλικό ιμπεριαλισμό στηρίζοντας την κυβέρνηση Πρόντι. Τώρα, πήρε την ώρα να πεταχτούν σαν στυμμένες λεμονόκουπες, για να περάσει το πολιτικό σύστημα σε μια νέα φάση. Οταν ξαναχρειαστεί, οι πολιτικοί τους επίγονοι (ίσως και οι ίδιοι) θα είναι εκεί, για να προσφέρουν και πάλι τις υπηρεσίες τους. Αυτό είναι η αποστολή του διεφθαρμένου οπορτουνισμού.

Π.Γ.

